

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 187 ΑΘΗΝΑ

Σ' αυτό το τεύχος

ΒΕΡΟΛΙΝΟ: ΛΥΔΙΑ ΛΙΘΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Άποκλειστικές φωτογραφίες — αποκλειστικό ρεπορτάζ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΥΡΑΤ
Στο «Κράτος του Θεού»

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 187 ΔΡΑΧ. 5

25 - 31 ΜΑΪΟΥ 1959

Ἑκδόσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιδόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαχαριάνης (*Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γράφετα:

Συντάξας, Σικράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081

Ἑκδόσας, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἐξάμηνός δραχ. 130. Ἑτῆσία δραχ. 260.

Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. Ἑτῆσία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Τὸ ἐξώφυλλο

Αὐτὴ ἡ τόση ὁμορφιά (τεῦχος 165) ποὺ σοὺ γοητίζει τὰ μάτια, αὐτὴ ἡ αἰσθησις τοῦ ζωντανοῦ ποὺ σὲ κάνει νὰ ριγῇ, κι' ὁ ἥλιος, τὸ τόσο φῶς στὰ πέταλα, γέμισαν ἓνα ἄψυχο χαρτί καὶ μᾶς χάρισες μιὰ πραγματικὰ ἀνοιξιὰτικὴ εἰκόνα. Συγχαρητήρια.

Πρέπει νὰ ναι κανεὶς πολὺ κακόπιστος γιὰ νὰ μὴν ἐνθουσιασθῇ. ἔχουμε τόσο καιρὸ νὰ δοῦμε κατὶ τόσο θαυμαστό. Τὸ πέτυχε μὲ τὸ τελευταῖο ἐξώφυλλό σου.

Ἀκόμη μιὰ φορὰ συγχαρητήρια. Πάντοτε πιστέυα πὺς μπορούσες νὰ τυπώσῃς κατὶ πραγματικὰ θαυμάσιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΝΤΖΗΣ

Ἀθήνα

♦ Ἐθαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Οἱ προσπάθειες γιὰ μιὰ δσο γίνεται καλύτερη καὶ πὺς ἱκανοποιητικὴ ἐμφάνιση εἶναι καθημερινὴ ἐπιδίωξή μας.

Ἡ ὁμάς «Γκέλλου»

Θὰ θέλαμε πολὺ ν' ἀφιερώνατε ἓνα ἀπὸ τὰ ἐξώφυλλά σας στὴν ἐλλεικτὴ ἡθοποιὸ τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου, Γκέλλου Μανροπούλου, καθὼς καὶ ὀρισμένες σελίδες σας, γιὰ νὰ μᾶς κατατοπίσετε στὴν μέχρι σήμερα κινηματογραφικὴ καὶ θεατρικὴ τῆς δραστηριότητά καὶ νὰ μᾶς δώσετε διάφορες φωτογραφίες τῶν ἔργων σὰ ὅποια ἔχει ἐμφανισθῇ.

Ἡ ὁμάς «ΓΚΕΛΛΤ»

Κάτια, Μαίρη, Λένα, Τζένη
♦ Στὸ ὅπ' ἀριθ. 132 τεῦχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ δημοσίευσάμε στὸ ἐξώφυλλο φωτογραφία τῆς Γκέλλου Μανροπούλου.

Ἑλαττώματα

Εἶναι καιρὸς ποὺ θέλω νὰ γράψω μὰ δὲν μὲ ἀφῆσαν οἱ πολλαπλές μου ἀσχολίες. Ὅμως τὸ γράμμα τῆς συμπατριώτισσάς μου κυρίας Doris Karanika (τεῦχος 181) ποὺ ἀναφέρεται καὶ πάλι στὴν ἐλληνικὴ κοῦζίνα, μὲ ὥθησε νὰ γράψω ἀμέσως. Διαφωνῶ ριζικὰ μὲ τὴν κ. Karanika καὶ ἐξ ἀρχῆς συμφωνοῦσα μὲ τὸν κ. Καζαντζή.

Εἶμαι Ἑλληνίς, γεννημένη στὴν

Ἀθήνα. Ὅμως ἔχω φύγει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πολλὰ χρόνια, σχεδὸν 12. ἔχω τὴν ἀμερικανικὴ ὑπερκοστικότητα, ἀισθάνομαι πὺς πολὺ Ἀμερικανὶς καὶ εἶμαι παντρεμένη μὲ Ἕλληνα—Ἀμερικανὸ ἐδῶ καὶ 5 χρόνια καὶ ζοῦμε στὴν Καλιφόρνια. Λοιπόν, ὅπως τὸ θέμα τοῦ κ. Καζαντζή (ὁ ὁποῖος ἔχει εὐρύτατο καὶ σωστὸ πνεῦμα) ἐπεκτείνεται καὶ λίγο πὺς πέρα ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ κοῦζίνα ἔτσι καὶ ἐγὼ θὰ ἐπεκταθῶ δσο μπορῶ πὺς συμπετυκνωμένα (!)

Πέροι ἤρθαμε στὴν Ἑλλάδα ὅπου καὶ μείναμε περισσότερον ἀπὸ 3 μῆνες. Τὰ μόνυ ἔστιατόρια ποὺ μᾶς ἱκανοποίησαν εἶναι τὸ «Πάνθεον», τὸ «Ξενίας Μέλαθρον» καὶ τοῦ «Μιχάλη» — Διόπεσι. Στὰ ἄλλα, ὅχι μόνον δροχίσαμε τὰ φαγητὰ πολὺ πρόχειρα (διόλου ἐξλεκτὰ κομμάτια) καὶ πολὺ βαρειά, ἀλλὰ καὶ περιποιησις δὲν ὑπῆρχε καμμία. Τὰ γκαρσόνια ἦσαν δρώμικα, πολὺ δρώμικα. Ἐπίσης ὁ δόρυθος, οἱ φωνές τοῦ κόσμου ποὺ ἔτρωγε στὰ ἄλλα restaurants, καθὼς καὶ οἱ ὑπερβολικὰ περιέργες ματιές ποὺ μᾶς ἔρριχναν, ὅλη ἡ ὀχλαγωγία καὶ ἡ σκὴν, κάθε ἄλλο ἔδειχναν παρὰ πολιτισμένους ἀνθρώπους.

Ἡ ἀμερικανικὴ κοῦζίνα, ἰδίως εἰς τὸ San Francisco, εἶναι θαυμάσια. Τὰ φαγητὰ πάντα τῆς ὁμάς (καὶ ποτὲ ξαναεστιαμένα!!!) εἶναι νόστιμα διότι τὸ κρέας εἶναι καθαρό, διαλεγμένο καὶ μαγειρευμένο ποιικίως. Τὰ λαχανικὰ ἐκλεκτά. Οἱ σαλάτες νοστιμότητες, διότι ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν σάλτσες γιὰ σαλάτες. Σοῦπες νόστιμες καὶ δσο γιὰ τὰ κέικς καὶ ὅλα τὰ γλυκὰ καὶ παγωτὰ εἶναι τὰ καλύτερα. Ὅλα αὐτὰ συνήθως σὲ λογικὰς τιμές, λογικὰς τιμές. Μόνον ἂν θέλῃ κανεὶς Special places, ὅπως μεξικανικὰ, ἰσπανικὰ ἰταλικὰ κλπ. φαγητὰ μόνον τότε εἶναι ἀκριβὰ καὶ πάλι ὅχι πάντα. Τὰ κινέζικα φαγητὰ—ὑπάρχουν πολλοὶ κινέζικα restaurants στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο—εἶναι θαυμάσια, πρωτότυπα καὶ φθηνά. Ἀλλὰ... παρασύρθηκα. Ἀλλὰ εἶναι αὐτὰ ποὺ θέλω νὰ πῶ: Ὁ κοινὸς καμὸς ἑκατον-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 6

Rozari
ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΝΥΦΙΚΑ

Μπομπονιέρες
Στέφανο
Νυφικά ἐπὶ ἐνοικίῳ
Παιδικὰ
Βαπτιστικὰ

ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 15

Τάντα αφρώτα!

ΕΞΥΠ

- ★ σέ εμφάνιση
- ★ σέ ποιότητα
- ★ σέ τιμή

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ**

Stromatex

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΣΙΦΑΛΑΚΗΣ
ΑΡΜΑΝΔΟΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ: ΧΡ. ΛΑΔΑ 1 - ΤΗΛ. 23.565 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Λ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ - ΤΗΛ. 475.136
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 31 - ΤΗΛ. 21.095 • ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: ΨΑΡΡΩΝ 54 - ΤΗΛ. 462.403, 462.037

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εύχαριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλή κολώνια
είναι μισή άρχοντιά

Κολώνιες εύγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

Σε κομψή συσκευασία και χύμα, για
κάθε γούστο, για κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

GREEK LINE

Τό πρώτον υπερωκεάνιον πού
ἐναυπηγήθη ἀπό Έλληνας καί
ἔχει Έλληνικόν διάκοσμον,
Έλληνικόν πλήρωμα καί
Έλληνικήν ψυχήν.

Ολυμπία

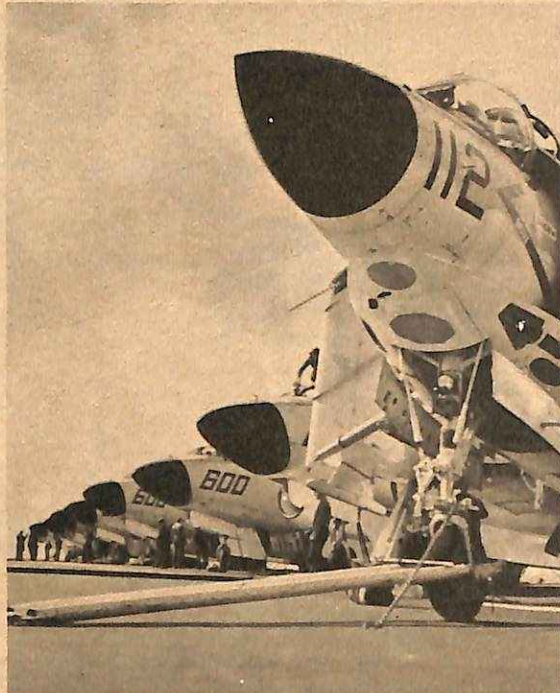
23.000 τόννων, ναυπηγήσως 1953, ταχύτης 21 μιλίων
ΓΡΑΜΜΗ
ΕΛΛΑΔΟΣ-ΚΑΝΑΔΑ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Τό 'Υπερωκεάνιον
πού διαφημίζει τόν
Έλληνικό πολιτισμό
στό 'Εξωτερικό.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 470-271

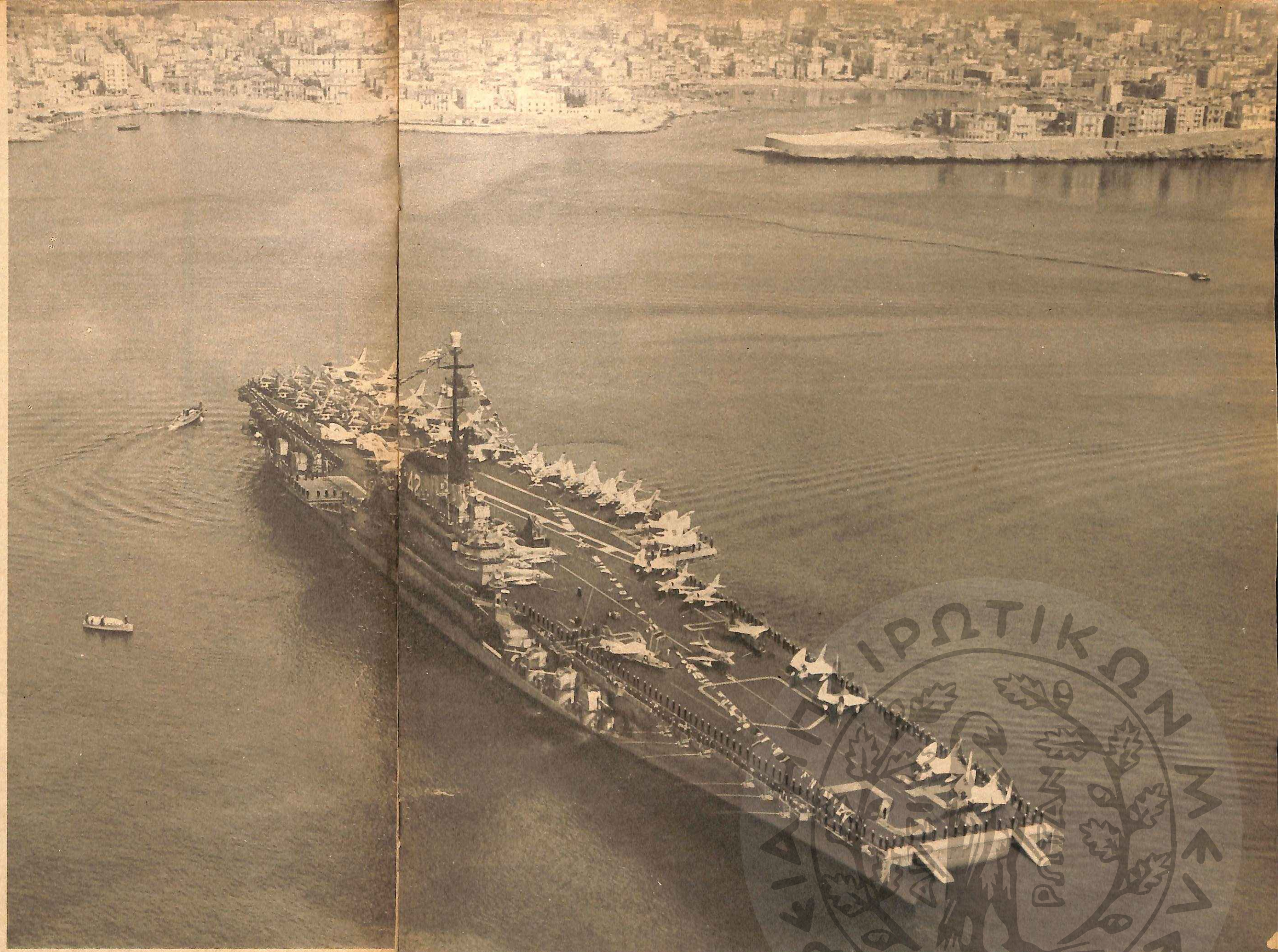
7

→
ΤΟ «ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΡΟΥΣΒΕΛΤ» άγκυροβολημένο μπροστά στο Πασαλιμάνι, κατά την έδω τελευταία επίσκεψή του.

ΕΚΑΤΟ υπερηχητικά βομβαρδιστικά και μαχητικά εξυπηρετούνται άνετα στο κατάστρωμα του κολοσσού πού, χάρις στα τεχνικά του μέσα, προσφέρει τις δυνατότητες δυο επιγείων διαδρόμων 3.000 μ.

Ο γίγας επισκέπτης μας, τὸ αεροπλανοφόρο τῶν 62.000 τόνων «Φραγκλίνος Ρούσβελτ» πού, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ 14ου συνεδρίου τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ ΝΑΤΟ, κατέπλευσε στὸ Φάληρο, μετέφερε μιά μικροσκοπική —δχι μεγαλύτερη ἀπὸ σιγαροθήκη— ἀλλὰ θαυματουργή συσκευή. Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γ. Θεμελῆς, ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, καθὼς καὶ οἱ 150 σύνεδροι, ἀντιπρόσωποι τῶν 15 χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ, πού ἀκολούθως συνέχισαν τὶς ἐργασίες τους στὴν αἴθουσα τῆς Γερουσίας, στὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα, ἐπεσκέφθησαν τὸν πλωτὸ κολοσσὸ καὶ ἄκουσαν ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ ἱατροῦ πλοιάρχου κ. Ν. Μπάρ τὸν τρόπο λειτουργίας τῆς ἐκπληκτικῆς συσκευῆς. Πρόκειται γιὰ ἓνα συνδυασμένο ἐγκεφαλοκαρδιογράφο, πού καταγράφει τὴν κατάστασιν τῆς καρδιάς καὶ τοῦ ἐγκεφάλου ἀπὸ ἀποστάσεως πολλῶν χιλιάδων μιλίων, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ Διάστημα. Τὸ ἴδιο θράδυ, σὲ στενότερο κύκλο ἐπιστημόνων, ἔγινε μιά πρακτικὴ ἐπίδειξη τῆς συσκευῆς καὶ ἀντηλλάγησαν καρδιογραφήματα μεταξὺ Φαλήρου καί... Οὐάσιγκτων. Ἀλλὰ οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπισκέπται τοῦ αεροπλανοφόρου, πού μὲ τὸ πλήρωμα τῶν 3.500 ἀνδρῶν εἶναι σωστὴ πλωτὴ πολιτεία, εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἄλλες θαυματικὲς ἀσκήσεις, ἐπιδείξεις τῶν αεροσκαφῶν του, ἀκροβατικὸς σχηματισμοῦς, ρίψεις βομβῶν, εἰκονικὲς ἐπιθέσεις. Ἐπὶ πλέον ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐπιβιβάσθηκε τὸ ἀπόγευμα σὲ ἓνα ἐλικόπτερο, πού τὸν μετέφερε στὰ Ἀνάκτορα τοῦ Ψυχικοῦ. Ἀξίζει πάντως νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ αεροπλανοφόρο «Φραγκλίνος Ρούσβελτ», τὸ πέμπτο σὲ μέγεθος σκάφος τοῦ κόσμου, εἶναι ἀπὸ τὰ τελειότερα πολεμικὰ τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐπανειλημμένως ἔχει ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα. Μολονότι καθηλύσθη τὸ 1945, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἔχει ὑποστῇ δυὸ δαπανηρότατες καὶ μακροχρόνιες ἀνακαινίσεις, πού τὸ προσ-αρμόσανε στὶς τεχνικὲς ἐξελίξεις. Ἀναπτύσσει ταχύτητα 30 κόμβων καὶ μπορεῖ νὰ διανύσῃ χωρὶς ἀνάγκη ἀνεφοδιασμοῦ 14.000 μίλια. Τὸ μήκος του φθάνει τὰ 292 μ. καὶ τὸ πλάτος του τὰ 63. Οἱ 2.000 ἠλεκτρογεννήτριές του θὰ μποροῦσαν νὰ ἐφοδιάσουν μὲ ἠλεκτρισμὸ 4.000.000 σπιτίγια καὶ οἱ ἀποστακτήρες του παράγουν καθημερινὰ πᾶσιμο νερὸ ἀρκετὸ γιὰ τὶς ἀνάγκες 1.400 οἰκογενειῶν.

ΣΤΟ ΦΑΛΗΡΟ: ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΣ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΕΙ ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Σπετσοπούλα, τὸ τυχερὸ νησί

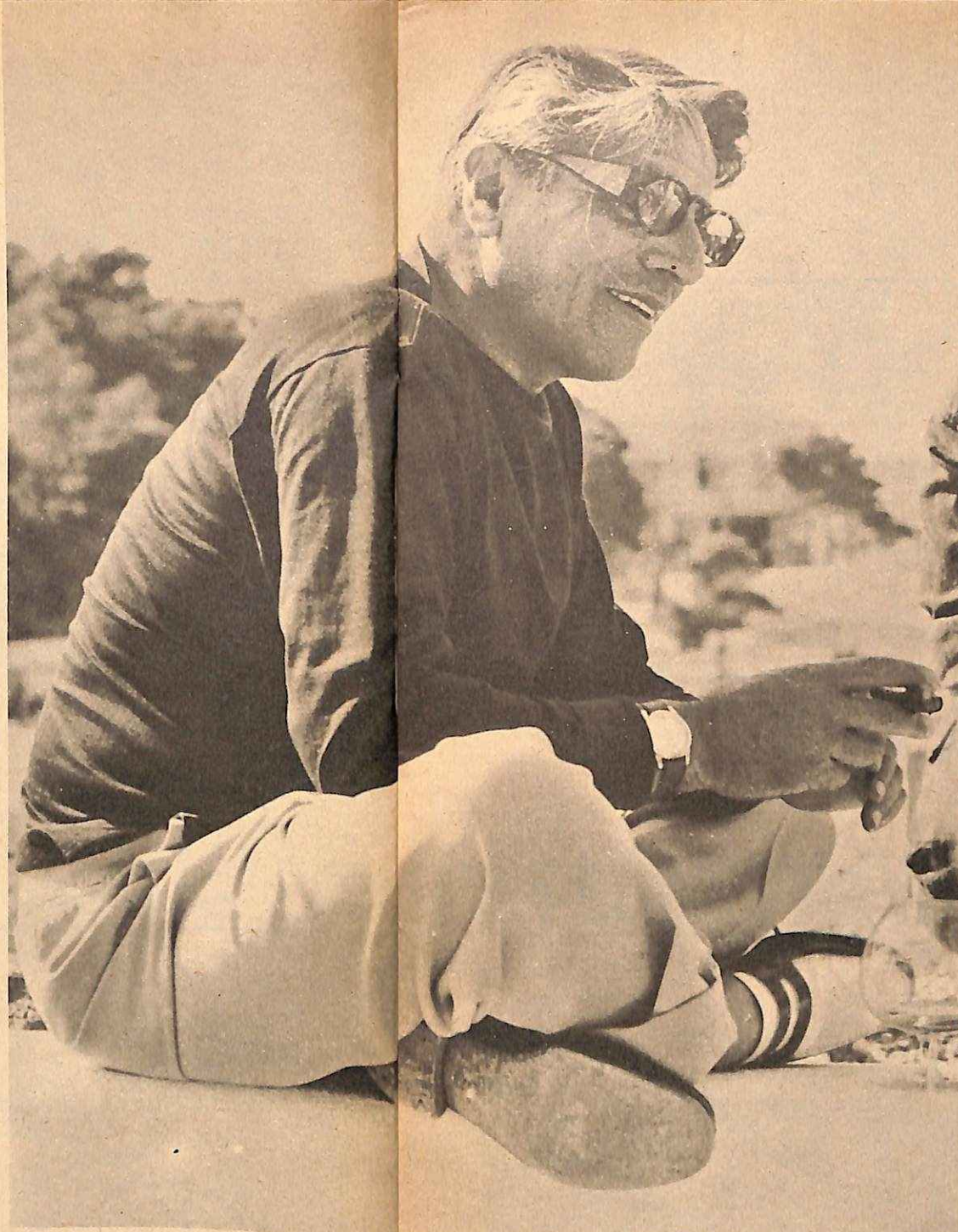
Η Σπετσοπούλα, ἓνα κατάφυτο ἄγριο νησί, εἶχε πάντα ἀνθρώπους πὺν τὴν ἀγαποῦσαν καὶ τὴν ἐπροστάτευαν. Ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Λεωνίδα, Σπετσιώτες ἀρχόντες πὺν τὴν κατοίκησαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια, ἐπέρασε στὰ χέρια τῆς οἰκογενείας Λιάμπη καὶ τώρα ἔγινε κτῆμα τοῦ Σταύρου Νιάρχου. Χρόνια τώρα, Ἕλληνες καὶ ξένοι ἐπισκέπται, εἶχαν γνωρίσει τὴν φιλοξενία τῶν παλιῶν ἰδιοκτητῶν, εἶχαν κυνηγήσει στὰ δάση, εἶχαν καλυμπήσει στὶς θαυμάσιες καὶ ἔρημες ἀκροθαλασσιές τῆς. Τώρα, ἡ φήμη τῆς ξεπέρασε ἀσφαλῶς τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, μὴ καὶ συνεδέθη μὲ ἓνα ὄνομα πὺν ξυνὰ τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον. Ἦδη, μὴ περασμένη Κυριακῇ, πλάι στὴν καινούργια λευκὴ πτέρυγα τοῦ πα-

λιῶ σπιτιοῦ, ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ἑμμ. Βουρέκας ἔχει ἀρχίσει νὰ ἀνακαινίζει τὴν παλιὰ βίλλα τοῦ Λεωνίδα. Γύρω ἀπὸ ἓνα τραπεζάκι, κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο, ὁ Ἀριστοτέλης Ὠνάσης καὶ ἡ Χριστίνα, ἡ γυναῖκα τοῦ, ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, οἱ φίλοι Μάγια Καλλιγὰ, Νίτα Σινιόσσηλου, Στέφανος Συριώτης, Γεώργ. Θεοτόκης, Νίκος Βλάχκαλης κ' οἱ Ἀλαῖν ντε Ρότσιλντ, φανατικοὶ πλέον φίλοι τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντας πέντε ἡμέρες ἐλεύθερες γιὰ ἐκδρομὴ, ἐπῆραν ἀεροπλάνο, κατέδηκαν στὰς Ἀθήνας, ἐπῆγαν στὸ Πασαλιμάνι, ἐπῆραν τὸ καΐκι τους τὴν «Σαῖτα» καὶ ἐπέρασαν τὸ Σαῦδα-τοκῦριακο γύρω ἀπὸ τὶς Σπέτσες καὶ τὴν Σπετσοπούλα.

Ο ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΝΙΑΔΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΓΑΜΠΡΟ ΤΟΥ—ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΑΡ. ΩΝΑΣΗΣ

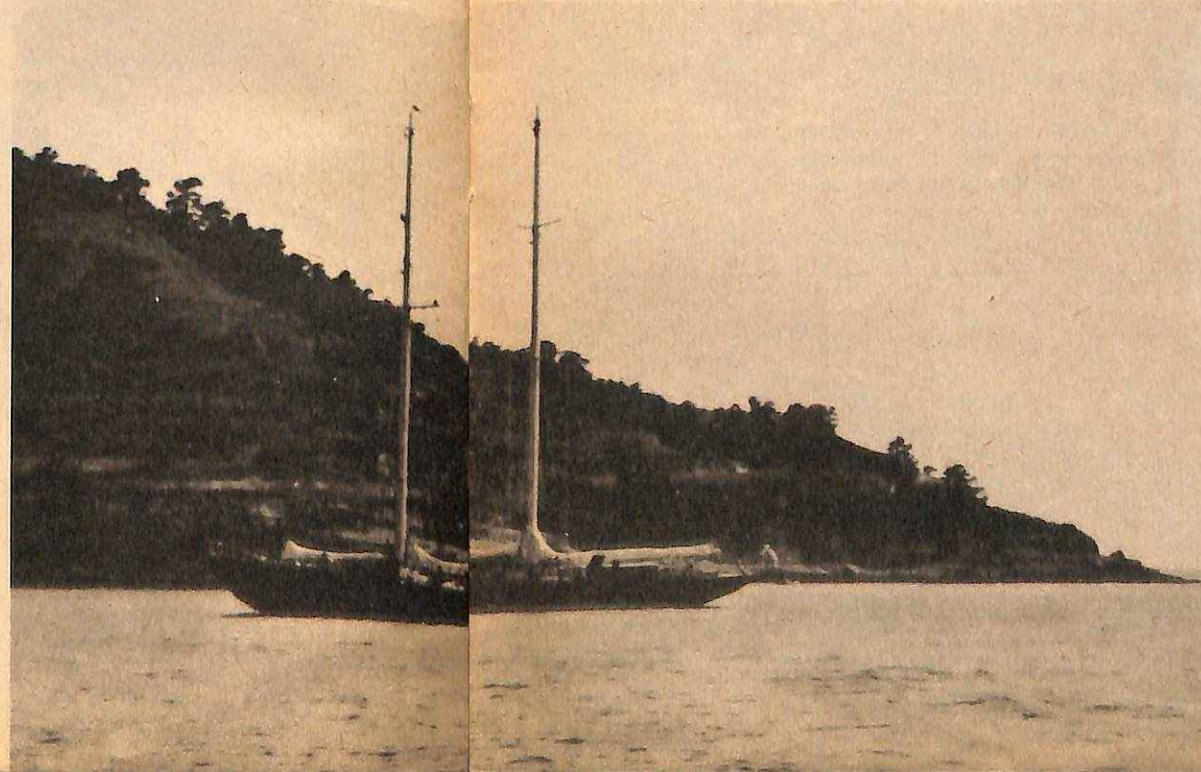
Ε πάνω στὸ νησί ὁ Σταῦρος Νιάρχος προχωρεῖ διάφορα ἔργα. Θέλει νὰ τὸ κρατῇ ἄγριο, φυσικὸ, ἑλληνικὸ, ἓνα ἄστυλ μοναξιάς, πὺν νὰ συγκεντρῶν καὶ ὅλες τὶς πολιτισμένες ἀνέσεις. Ἐνα καΐκι ἔχει ἀναλάβει τὴν ὑδρευση καὶ μεταφέρει συνεχῶς νερὸ καὶ γιὰ τοὺς κατοίκους-ἀνθρώπους καὶ γιὰ τοὺς κατοίκους-ζῶα, γιὰτὶ μέσα στὸ δάσος τῆς Σπετσοπούλας ἔχουν μεταφερθῇ, ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑλλάδος, πέρδικες, φασιανοὶ, ζαρκαδία, πουλερικά ράτσας, δύο πονεὺ ἀπὸ τὴν Σκύρο καὶ, φυσικά, σκυλιά—ἐννέα καθαρόαιμα γερμανικά— καὶ ὅ,τι ἄλλο ἄγριο ἢ ἡμερο ὑπῆρχε ἤδη ἐπάνω στὸ νησί. Ὁ δρόμος, πὺν ἀνοίγεται τώρα, ἀποκαλύπτει θαυμάσιες πλευρὲς στὴ νότιο περιοχή τοῦ νησιοῦ καὶ ἐκεῖ ἐπάνω ἀργότερα σκέπτεται ὁ νέος ἰδιοκτήτης νὰ κτίσῃ ἓνα σπίτι καὶ ἴσως καὶ μερικὲς μικρὲς καμπάνες γιὰ τοὺς προσκαλεσμένους τοῦ. Ἀλλὰ αὐτὰ ἀργότερα.

ΦΗΜΕΣ: Ο Κ. ΩΝΑΣΗΣ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ

Ν' ΑΓΟΡΑΣΗ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΝΗΣΙ, ΔΙΠΛΑΣΙΑΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΩΡΑΙΑ ΚΟΤΤΕΡΑ «ΕΡΩΣ»

ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΙΚΟΣ Ο Κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΥΡΑ

(Φωτ. Ἑλλην. Φωτορεπορτάζ — Κ. Θεοχάρη, Ν. Τσικούρια)

ΚΑΙ «ΚΡΕΟΛΗ», ΑΡΑΓΜΕΝΑ ΣΤΑ ΚΑΤΑΓΑΛΛΑΝΑ ΝΕΡΑ, ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΦΥΓΕΣ ΠΛΑΓΙΕΣ ΤΗΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΥΧΕΡΗΣ ΣΠΕΤΣΟΠΟΥΛΑΣ

Αν όλο και πιό ψηλά κι' όλο και γρηγορώτερα πηγαίνουν τ' αεροπλάνα, άσφαλώς σύντομα θ' αντιμετώπισουμε ένα τεράστιο πρόβλημα: την αδυναμία του ανθρώπινου νευρικού συστήματος να παρακολουθή τη μηχανή. Αυτή είναι ή διαπίστωση των μυριάδων 'Αθηναίων που κατάπληκτοι παρηκολούθησαν την προπερασμένη Κυριακή στο αεροδρόμιο του 'Ελληνικού την επίδειξη των 'Ελλήνων και 'Αμερικανών «Πυρπολητών του Ουρανού». 'Η επίδειξη, πέρα από το θεαματικό της στοιχείο, προκάλεσε σοβαρές σκέψεις σ' όλους τους παρισταμένους — κ' ήσαν άμέτρητοι, από κάθε φύλο και κάθε ηλικία. Στο βάθος, πέρ' από τον θαυμασμό για την μηχανική τελειότητα, ο μεγαλύτερος θαυμασμός ήταν για το έμφυχο ύλικό, για τους «ήρωες» που έπραγματοποίησαν την άρμονική συνεργασία μέσα στον ίλιγγο. Στους κυρίαρχους της μηχανής.

ΟΙ ΑΣΣΟΙ «Πυρποληταί του Ουρανού», με τὰ F-100, συγκροτούν την καλύτερη από τις ομάδες επίδειξης, που διαθέτει ή αμερικανική αεροπορία

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΤΗ ΣΤΑΤΙΚΗ επίδειξη, που κράτησε από τις 8 π.μ. ως τις 4 μ.μ., οι επισκέπτες περιεργάσθηκαν όλους τους τύπους αεροπλάνων που πέταξαν.

Κι όσο αυτές παίρνουν περισσότερες στροφές, τόσο αυξάνει ο κυκλώνας, όξυνεται ο ήχος κ' ή φλογερή έκπνοή του θηρίου μολύνει την ατμόσφαιρα.

Και να εκεί ψηλά οι πιλότοι των αεριοθουμένων διαγράφουν καμπύλες, ελλείψεις, γωνίες, στο άπροσμέτρητο διάστημα της γαλάζιας άπεραντοσύνης. 'Αλλοτε σάν έντομα κι άλλοτε σάν πουλιά, βλέπουμε τ' αεροσκάφη να παιγνιδίζουν, να ξεγλιστρούν στα μακρινά σύννεφα, να τρέχουν παντού.

Ξαφνικά, τὸ F-102, που θα σπάσει τὸ φράγμα τοῦ ήχου, χάνεται από τὸ όπτικό μας πεδίο. Κ' έπειτα, σὲ μιά στιγμή στιγμής, οι σάλπιγγες ήχησαν, τὰ τείχη τῆς 'Ιερικῆς διεργάσαν, τὰ εἶδωλα κρημνίσθηκαν.

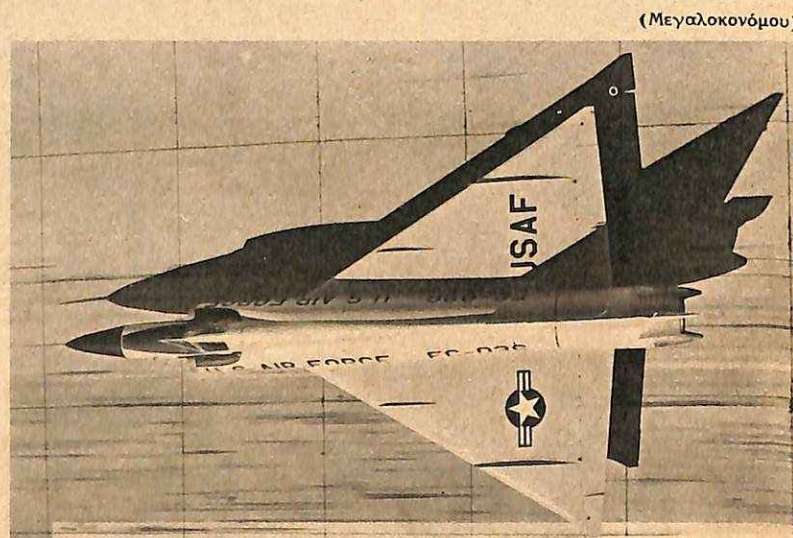
Τὸ μέγα θέος —αὐτὸ που γεννιέται διὰ από τὸν φόβο, ἀλλὰ από τὸν τρόμο— πλημμυρίζει τὸ ανθρώπινο σαρκίο μας. Τὸ F-102, ἴδιος δράκος του παραμυθιοῦ, ξεφυσώντας φλόγες κι αέρια, σχίζοντας τὸν αἰθέρα με ὑπεριλιγνιώδη ταχύτητα, περνά ἐπάνω μας, γεμίζοντας τρόμο τὴν ψυχὴ μας με τὸ ἀνατριχιαστικό οὐρλιασμό που σκορπά στο διάβα του.

Τὸ εἶδαμε. Δὲν τὸ ἀκούσαμε. Πέρα από τὸ 'Ελληνικό, ὅταν ἔφτανε στὴ Βουλιαγμένη, μὰς τάραξε ὁ ήχος του. Τὰ παιδιὰ —τὰ πιό μικρὰ— ἔρχισαν νὰ κλαῖνε. Μία γυναίκα οὐρλιαξε από φόβο. Κ' οι άντρες μελαγχόλησαν για τὸ αὔριο.

Πῶς νὰ μὴ θαυμάσης ὅμως τὸ ἑλληνικό ἐπίτευμα; Καταπληκτικοί οι 'Αμερικανοί «Πυρποληταί του Ουρανού» κ' ἰσάξιοί τους οι 'Ελληνες τοῦ «'Ακρο-Τήμ». Πετοῦν σὲ ποικίλους σχηματισμούς «φετερούγα» προς φτερούγα», που διαρκῶς τοὺς ἀλλάζουν στὸν αέρα, χωρὶς νὰ ξεφύγουν οὔτε ἓνα μέτρο ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ μικρὴ, τὴν ἐλάχιστη που ἔχουν. Γεροὶ ὀργανισμοί, πεντακάθαρο μυαλό, νεῦρα ἀτσάλι και ἀπόλυτη γνώση τῆς μηχανῆς, οι πιλότοι αὐτοὶ εἶναι ἄξιοι θαυμασμοῦ. Περισσότερο ἀπὸ τοὺς 'Αμερικανούς αὐτοὶ οι 'Ελληνες, γιατί ἂν οι ξένοι μας ἦταν μόνο τέσσερις, ἑπτὰ δικοὶ μας ἀκροβάται ἐνθουσίασαν τοὺς θεατὰς.

Α. Γ. Κ.

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΩΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

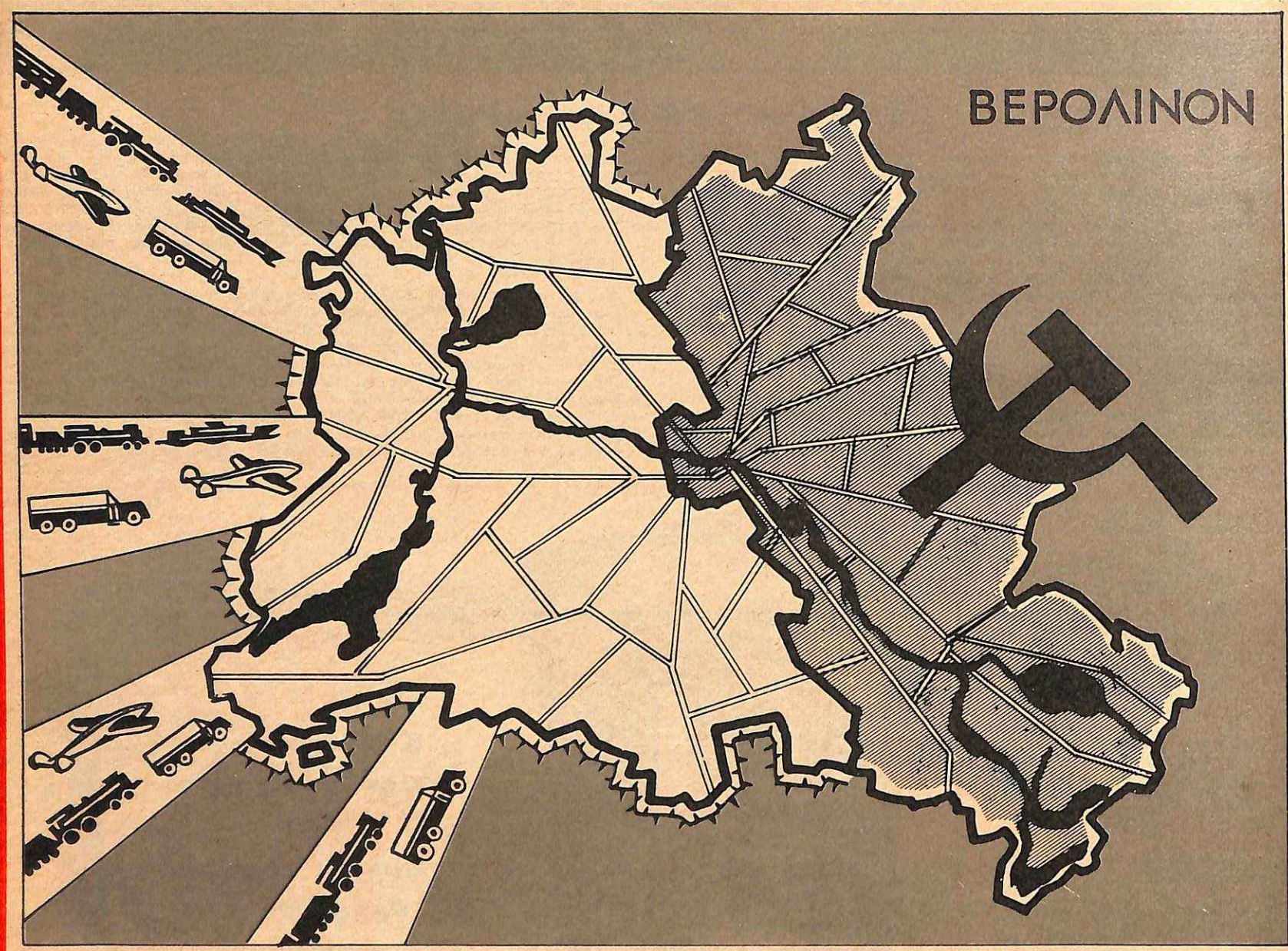

ΤΟ F-102 (ἔνω), ὁ τελειότερος τύπος ἐν χρῆσει, που ἀναπτύσσει ὑπερηχητικὴ ταχύτητα σὲ ὀριζόντια πτήση, ἐπέταξε για πρώτη φορά στὴν Εὐρώπη στὶς ἐπιδείξεις τοῦ 'Ελληνικοῦ. Δυὸ φορές διέσπασε τὸ φράγμα τοῦ ήχου. Τὸ G-130 (κάτω), τὸ μεγαλύτερο ἀμερικανικό μεταγωγικό, μεταφέρει 120 ἄνδρες με πλήρη ἐξάρτηση. Στὴν ἀπογείωση χρησιμοποιοῖ και ρουκέτες.

ΜΥΡΙΑΔΕΣ ΚΑΤΕΚΛΥΣΑΝ τὸ χώρο τοῦ αεροδρομίου. 'Όλοι με ἐνδιαφέρον παρηκολούθησαν τὰ πάντα. 'Ιδίως οι νέοι. Τόσο τις πτήσεις, που κράτησαν μιάμιση ὥρα, όσο και τὴ στατικὴ ἐπίδειξη τῶν προσγειωμένων αεροσκαφῶν. Μήπως τὸ Γ.Ε.Α. θὰ ἔπρεπε νὰ μελετήσῃ τὴν ὀργάνωση μίας μόνιμης ἐτήσιας «'Ελληνικῆς 'Αεροπορικῆς 'Εορτῆς»; Τὸ πόσο θὰ προαχθῇ ή ἰδέα τῆς ἀγάπης για τὸ νέο αὐτὸ ὄπλο πρέπει νὰ τὸ ἀντελήφθηκαν ἤδη οι ἀρμόδιοι, βλέποντας τις δεκάδες χιλιάδες τῶν θεατῶν, που στὴ φωτογραφία φαίνονται συνεπαρμένοι ἀπὸ τὴ διέλευση τοῦ «'ΑΚΡΟ-ΤΗΜ».

◀ **ΒΕΡΟΛΙΝΟ**, ή λυδία λίθος της ειρήνης του κόσμου. Ο δυτικός τομέας, με τα 2,25 εκατομμύρια κατοίκων, είναι και σε έκταση μεγαλύτερος και σε οικονομική αλκή ακμαιότερος από τον ανατολικό (κάτοικ. 1,2 εκατ.). Τρεις εναέριοι διάδρομοι, 2 διώρυγες, 4 σιδηροδρομικές, 4 οδικές αρτηρίες, από τις οποίες οι τρεις αυτοκινητόδρομοι, αποτελούν τα μέσα προσπελάσεως, τα οποία συνδέουν τους ελεύθερους Βερολινέζους με την Δυτική Γερμανία.

▲ Η ΠΥΛΗ του Βραδεμβούργου, σύμβολο άλλοτε του γερμανικού μεγαλείου, αναστηλωμένη μετά την καταστροφή, χωρίζει τους δύο τομείς και τους δύο εξωγερμανικούς γίγαντες.

ΒΕΡΟΛΙΝΟ: Η ΛΥΔΙΑ ΛΙΘΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΠΟΥ ΑΦΗΣΑΝ ΟΙ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΔΟΜΑΧΙΕΣ...

...ΣΦΥΖΕΙ ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΖΩΗ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟ

ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
Η ΤΕΩΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Ν' ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Το Βερολίνο είναι το μεγάλο, το μεγαλύτερο ίσως πρόβλημα και όπωσδήποτε το μονιμότερα άλτο, που κληροδότησε στην ανήσυχη ανθρωπότητα ο δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος. Έπι δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια η λύση δεν βρίσκεται — κι ούτε θα βρεθεί, λένουν οι άπαισιόδοξοι, κι αν ακόμη περάσουν άλλα τόσα χρόνια. Η φοβερή αυτή έκκρεμότητα τροφοδοτεί κάθε λίγο μ' ένκευρισμό τη φορτισμένη μεταπολεμική ατμόσφαιρα, προκαλεί διαξίφισμούς, στηρίζει απειλές και οδηγεί σε διπλωματικές περιπλοκές και προπαγανδιστικούς έλιγμούς. Τώρα που το θέμα του Βερολίνου τίθεται σε μια καινούργια βάση συζητήσεων, στη Γενεύη, από τις σελίδες αυτές επιχειρείται μια σύντομη σκιαγράφησή του. Στο έπόμενο τεύχος ο συνεργάτης των ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Γρηγ. Δαφνής, που επέστρεψε προ ήμερών από την μοιρασμένη τέως πρωτεύουσα του τέως Γ' Γερμανικού Ράιχ, θα δώσει την αληθινή εικόνα της μεγαλοπόλεως — παγκοσμίον «εφιάλτου», συγκρίνοντάς την με το καταστραμμένο από τους συμμαχικούς βομβαρδισμούς Βερολίνο του 1947, που είχε ο ίδιος επίσης τότε επίσκεψή.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ «ΛΑ-Ι-ΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ» ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΩΝ 2 ΤΟΜΕΩΝ

Η ιστορία του έναερίου διαδρόμου - ιστορία δύο αντιθέτων πολιτικών

ΒΕΡΟΛΙΝΟ, Μάιος.

Υστερα από πολλούς δισταγμούς, άφιταλαντεύσεις και άναβολές, οι ύπουργοί των Έξωτερικών των τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων κατάφεραν επί τέλους να συναντηθούν στη Γενεύη για να εξετάσουν αν μπορεί να βρεθεί κάποιος τρόπος συνεννόησης κυρίως για το ζήτημα της Γερμανίας και ειδικότερα για το ζήτημα του Βερολίνου. Φαινομενικά, και οι Δυτικοί και οι Ρώσοι παραμένουν «σταθεροί» εις τὰς θέσεις των. Κανείς όμως δεν φαίνεται να θέλει να τραβήξει το σκοινί και γι' αυτό ακριβώς, ενώ όλοι διακηρύσσουν ότι παραμένουν «ακλόνητοι» στις ιδέες τους, ψάχνουν να βρουν τρόπο να κλονισθούν, έτσι όμως που να μη φαίνεται. Χρήσιμο θα ήταν να θυμηθούμε ότι ενώ, στις 27 Νοεμβρίου του περασμένου χρόνου, ο κ. Κρούτσσεφ δήλωσε ότι η Σοβιετική Ένωση θα μετεβίβαζε τις εξουσίες που έχει στη Γερμανία στην κυβέρνηση της Ανατολικής Γερμανίας «έντος έξι μηνών», ύστερα από λίγο δήλωσε ότι η πρόθεσμία αυτή ήταν «συμβολική» και καθόλου υποχρεωτική. Αυτό ακριβώς δείχνει πόσο έλαστική είναι η «σταθερότης».

Πολλοί ερμηνεύθηκαν όταν έμαθαν ότι η Διάσκεψη των ύπουργών έκινδυνευσε να ναυαγήσει για το ζήτημα του... σχήματος της «τραπέζης» της Διασκέψεως, που οι Δυτικοί την ήθελαν τετράγωνη και οι Ρώσοι «τρογγυλή». Πολλοί μάλιστα κούνησαν μελαγχολικά το κεφάλι και σκέφθηκαν πώς οι διαφωνίες αυτές ήταν «παιδιαρισμάτα». Δεν ήταν όμως καθόλου. Οι Δυτικοί θέλανε τετράγωνη τραπέζι για να μην υπάρχει θέση για άλλον, γιατί ήξεραν πως οι Ρώσοι σκόπευαν να δημιουργήσουν εθώς αμέσως ζήτημα συμμετοχής των δύο Γερμανιών, που μπορούν άριστα να βρουν θέση σε ένα στρογγυλό τραπέζι, το οποίο, χωρίς στο σχήμα του, χωρεί δσους και να είναι. Στο τέλος βρέθηκε η λύση: Η Διάσκεψη συλήθε σε στρογγυλό τραπέζι, αλλά οι δυο Γερμανίες, που δεν παρέστησαν σαν μέλη, αλλά σαν «σύμβουλοι» — νέος συμβιβασμός αυτός — κάθισαν σε... ξεχωριστά τραπέζια. Έτσι απέδειχνη για μία ακόμη φορά πόσο έλαστική είναι η «σταθερότης» των αντιπάλων.

Όστόσο, όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι η κατάσταση στη Γερμανία και ιδιαίτερα στο Βερολίνο δεν είναι δύσκολη και λεπτή. Οι Ρώσοι θέλουν να ξαναγκάσουν τους Δυτικούς να αναγνωρίσουν την Ανατολική Γερμανία, αλλά τίποτε δεν δείχνει ότι θα το καταφέρουν. Ο μεγάλος σκοπός των Ρώσων φαίνεται έτσι καταδικασμένος σε αποτυχία. Το παζάρι θα γίνει σε δευτερότερους σκαπούς. Και σ' αυτούς μπορεί ίσως να βρεθούν μερικές λύσεις. Είναι δύσκολο όμως να βρεθεί κανείς πώς μπορεί να βρεθεί λύση σ' ένα ζήτημα που δεν φαίνεται τόσο σπουδαίο όσο πραγματικά είναι, το ζήτημα του «Λουφτκορριντόρ», δηλαδή, του έναερίου διαδρόμου, που συνδέει αεροπορικά το Βερολίνο με την Δυτική Γερμανία. Ο έναερίος αυτός διάδρομος έχει μείνει κιόλας περίφημος στη μεταπολεμική ευρωπαϊκή ιστορία. Χάρης σ' αυτόν δημιουργήθηκε το 1948, όταν οι Ρώσοι απέκλεισαν το Βερολίνο, η περίφημη πιά «αερογέφυρα», που έσωσε την παλιά γερμανική πρωτεύουσα από τον κομμουνιστικό κίνδυνο.

Οι Ρώσοι έχουν πικρή ανάμνηση του διαδρόμου αυτού. Γνωρίζουν ότι μπορεί να διαλύσει το όνειρά τους και να προκαλέσει την αποτυχία των σκαπών τους. Αλλά επειδή δεν μπορούν να τον καταργήσουν, προσπαθούν να τον περιορίσουν. Επίδιώκουν να φτιάσουν μία «στέγη» σε ύψος 3.000 μέτρων, δηλαδή, επιδιώκουν να απαγορευθεί η πτήση αεροπλάνων σε μεγαλύτερο ύψος και, έπειδη χρειάζονταν κάποια δικαιολογία, υποστηρίζουν ότι σε μεγαλύτερο ύψος υπάρχουν φόβοι συγκρούσεων δυτικών και σοβιετικών αεροπλάνων. Προσέτουν ακόμη ότι η πτήση σε ύψος μεγαλύτερο των 3.000 μέτρων παραβιάζει τους πτητικούς κανονισμούς της Ανατολικής Γερμανίας, υπεράνω του εδάφους της οποίας ίπτανται τα συμμαχικά αεροπλάνα. Αυτά είναι τα προσχήματα. Η αλήθεια όμως είναι ότι ο περιορισμός του επιτρεπόμενου ύψους πτήσεως θα έμποδισή την οργάνωση μελλοντικής αερογεφυρας —σε περίπτωση νέου αποκλεισμού— η οποία απαιτεί άδιάκοπη κίνηση αεροπλάνων. Ο περιορισμένος χώρος του διαδρόμου θα περιορίσει κατ' ανάγκην τον αριθμό των δρομολογίων και ο περιορισμός των δρομολογίων θα περιορίσει αντίστοιχως την αξία της αερογεφυρας και, στην πράξη, θα οδηγήσει στην αποτυχία της.

Γι' αυτό οι Δυτικοί —με μοναδική εξαίρεση τους Άγγλους, που υποστηρίζουν την ανάγκη «υφέσεως» και στο ζήτημα αυτό— επιμένουν σταθερά στη συνέχιση των πτήσεων σε ύψος μεγαλύτερο των 3.000 μέτρων. Οι Δυτικοί υποστηρίζουν ότι τα αεριωθούμενα μεταφορικά αεροπλάνα χρειάζονται μεγαλύτερο ύψος πτήσεως, ότι καμμία συμφωνία δεν καθορίζει ώρισμένο ύψος πτήσεως και ότι κίνδυνος συγκρούσεων δεν υπάρχει στην πραγματικότητα, αφού, από το 1945, καμμία σύγκρουση δεν έχει σημειωθεί στον έναερίο αυτό χώρο. Πέραν από όλα αυτά, δεν βλέπουν κανένα λόγο να υποχωρήσουν στην άσπρηκτη αυτή και συγχρόνως υποστηρίζουν αξίωση των Σοβιέτ. Έπί πλέον, έχουν, φυσικά, υπ' όψη τους όλα τα ένδεχόμενα που μπορεί να δημιουργήσει ο περιορισμός του ύψους του διαδρόμου σε περίπτωση αποκλεισμού και που δείχνουν πόσο μεγάλη είναι πράγματι η σημασία του «Λουφτκορριντόρ».

Η ιστορία του ζητήματος του «Λουφτκορριντόρ» έχει χρονολογικά ως εξής:

27 Μαρτίου: Αεριωθούμενο μεταφορικό της αμερικανικής στρατιωτικής αεροπορίας υπέστη επίθεση τριών σοβιετικών Μίγκ, ενώ ίπτατο σε ύψος 9.000 μέτρων προς το Δυτικό Βερολίνο.

29 Μαρτίου: Η διοίκηση των αμερικανικών αεροπορικών δυνάμεων της Γερμανίας διεμαρτυρήθη προς τις σοβιετικές αεροπορικές αρχές.

30 Μαρτίου: Τα Σοβιέτ άπήλυθαν «αντιδιαμαρτυρίαν» για την παραβίαση του ύψους του «Λουφτκορριντόρ».

1 Απριλίου: Το Λονδίνο υποστηρίζει την αμερικανική άποψη ότι δεν υπάρχει καμμία «στέγη» στον έναερίο διάδρομο προς το Βερολίνο. Ταυτοχρόνως όμως ο Βρετανός ύπουργός Έξωτερικών συνιστά στην Ούάσιγκτων «διαλακτικότητα».

3 Απριλίου: Ένα δεύτερο αμερικανικό μεταφορικό αεροπλάνο ίπταται προς το Βερολίνο σε μεγαλύτερο των 3.000 μέτρων ύψος, για να «υπογραμμίσει» το δίκαιο της ελευθερίας των πτήσεων. Έπ' αυτού ενημερώσαν προηγουμένως το Λονδίνο, το Παρίσι και αυτή ακόμη η Μόσχα.

5 Απριλίου: Η Μόσχα επιδίδει στην Ούάσιγκτων επίσημο νότα διαμαρτυρίας επί του θέματος.

13 Απριλίου: Η Ούάσιγκτων άπορρίπτει την κατηγορία της Μόσχας.

14 Απριλίου: Ο Άγγλος επιτετραμμένος στην Ούάσιγκτων κάνει συστάσεις στο Στάιητ Νηπάρτμεντ έναντίον των πτήσεων προς το Βερολίνο σε μεγάλο ύψος, κατά την πρό της Διασκέψεως της Γενεύης περίοδο. (Πρώτη άνοικτη διαφωνία μεταξύ Άγγλιας και Άμερικης, για το θέμα του «Λουφτκορριντόρ».)

15 Απριλίου: Σοβιετικά Μίγκ παρενοχλούν ένα δεύτερο μεταφορικό αμερικανικό αεροπλάνο, το οποίο, σε ύψος 6.000 μέτρων, ίπτατο προς το Βερολίνο.

16 Απριλίου: Ο ύπουργός Άμύνης των Ηνωμένων Πολιτειών δηλώνει: «Θα συνεχίσουμε το μεγάλο ύψος των πτήσεων, διότι εύρισκόμεθα εν δικαίω και διότι αυτό υπαγορεύουν τα συμφέροντα του ελευθέρου κόσμου».

17 Απριλίου: Ο άγγλικός τύπος έρωτά: Ποίος κατευθύνει την εξωτερική αμερικανική πολιτική; Το Στάιητ Νηπάρτμεντ ή οι Άμερικανοί στρατηγοί; (Όξεία διάσταση μεταξύ Μεγάλης Βρετανίας και Άμερικης, η πρώτη μετά τη διάσταση η οποία είχε έκδηλοθη μεταξύ των δυο συμμαχών χωρών κατά την κρίση του Σουέζ.)

18 Απριλίου: Ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ έγκρίνει όπως τα αμερικανικά αεροπλάνα ίπτανται σε ύψος μεγαλύτερο των 3.000 μέτρων, μέσω του έναερίου διαδρόμου, προς το Βερολίνο.

Και οι διαμαρτυρίες για τον περίφημο πλέον «Λουφτκορριντόρ» συνεχίζονται και θα συνεχίζονται όσο θα διαρκή η πολιτική άρρώστια της μεγάλης «εσθνεύς», της Εύρώπης, της Γερμανίας, καθώς και της πρώην πρωτεύουσάς της.

Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΟ και παράξενο το μνημείο της αερογέφυρας, παράξενο το μνημείο της αερογέφυρας, που έστησαν οι Σύμμαχοι στο αεροδρόμιο του Τέμπελχοφ, στην καρδιά του Δυτ. Βερολίνου, για ν' άπαθανάτισουν τις 212.621 πτήσεις που πραγματοποίησαν κατά τον αποκλεισμό του 1948-49. Οι τρεις μύτες συμβολίζουν τις τρεις Δυνάμεις, Άμερική, Άγγλία, Γαλλία, που τα αεροπλάνα τους τότε είχαν διανύσει συνολικά 176.000.000 χιλ., δηλαδή, 200 φορές την απόσταση Γης και Σελήνης.

Ρομαντικός περίπατος στα δρομάκια του Κάπρι. Όχι όμως μόνοι. Ο φακός παρέλειψε τους 4 αστυνομικούς, που ακολουθούν για ν' απομακρύνουν τους περιέργους.

ΤΟ ΞΕΝΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Μέχρις ότου άπαντήση τὸ Βατικανό...

Τίποτε ακόμη;
—Τίποτε... Ίσως αύριο...

Ἡ Σοράγια προσπαθεῖ νὰ χαμογελάσῃ. Ὅμως, καθὼς ἡ ἀπάντησι τοῦ Βατικανοῦ δὲν ἔρχεται, τὴν πνίγει ἡ ἀγωνία. Ἀπὸ τὶς 22 Ἀπριλίου, ποὺ ὁ πρίγκιψ Ραῦμόντο Ὀρσίνι, μαζὺ μὲ τὴν μητέρα του, ἐπεσκέφθη τὸ Βατικανὸ γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδεία τοῦ Πάπα νὰ νυμφευθῇ τὴν Σοράγια, τὸ ζεῦγος τῶν ἐρωτευμένων περιμένει καθημερινὰ τὴν ἀπάντησι, ποὺ δὲν ἔρχεται. Καὶ ὁ πρίγκιψ δὲν μπορεῖ νὰ παραβλέψῃ τὴν ἀπάντησι τοῦ Πάπα. Ὁ πρίγκιψ Ὀρσίνι εἶναι ὁ κληρονόμος μίᾳς ἀπὸ τὶς παλαιότερες ἰταλικὲς οἰκογένειες, ποὺ ἔχει ἰδιαίτερους δεσμούς μὲ τὴν Ἀγία Ἑδρά. Ὁ Δάντης ἀναφέρει τοὺς Ὀρσίνι στὴν περίφημη «Θεῖα Κωμωδία» του. Ἡ οἰ-

κογένεια, ποὺ ὑποστηρίζει πὼς εἶναι παλαιότερη κι ἀπὸ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Ρωμῦλο, τὸν ἱδρυτὴ τῆς Ρώμης, ἀπέκτησε μεγάλο γόητρο στὴν Ἰταλία ἀπὸ τὸν μεσαίωνα ἀκόμη, χάρις στοὺς ἀγῶνες τῆς ἐναντίον τῶν Βοργιῶν. Οἱ Ὀρσίνι, μαζὺ μὲ τοὺς Καλόννα, εἶναι οἱ μόνοι πρίγκιπες τῆς Ἀγίας Ἑδρας. Τῆς προσέφεραν τρεῖς Πάπας καὶ σαράντα καρδινάλιους.

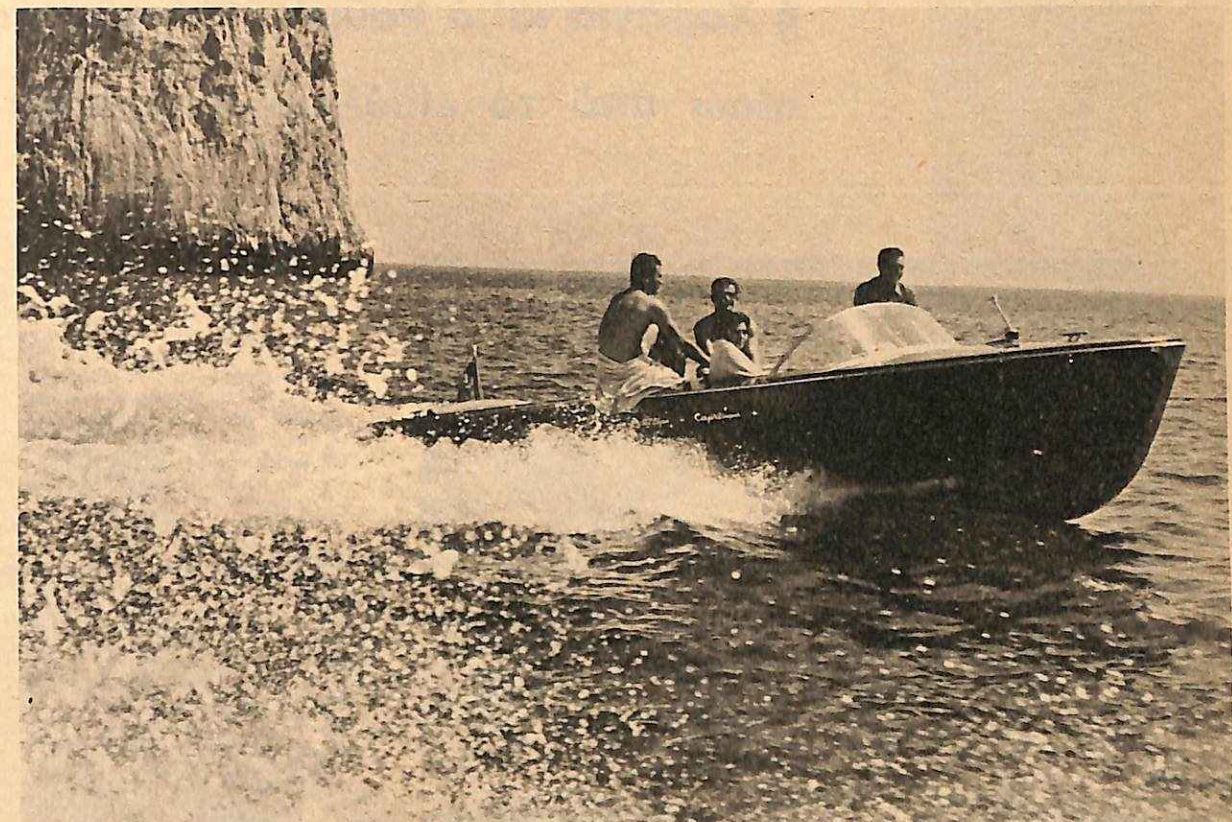
Ὑστερὰ ἀπὸ μιά τέττα παραδόσι καὶ τόσους δεσμούς, ὁ ὥραϊος καὶ ἐρωτευμένος Ραῦμόντο δὲν μπορεῖ νὰ ἀδιαφορήσῃ γιὰ τὴ γνώμη τοῦ Βατικανοῦ. Καὶ τὸ ἐμπόδιο αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ μόνο. Ὑπάρχει καὶ ἄλλο. Γιατί ἡ Σοράγια εἶναι μωαμεθανὴ καὶ ἐπὶ πλέον χωρισμένη.

Ἀποτραβηγμένη στὸ καλύτερο ξενοδοχεῖο τοῦ Κάπρι, ἡ Σοράγια, ὡστόσο, περιμένει... Σὲ λίγες μέρες, ὁ Ραῦμόντο φθάνει κοντὰ τῆς. Κοντὰ καὶ

συγχρόνως ἀρκετὰ μακριά, ὥστε νὰ μὴ δίνη τροφή στὰ ἀτέλειωτα κουτσομπολιά ποὺ κάνουν τὸν γύρο τοῦ κόσμου. Τέσσαρες Ἰταλοὶ ἀστυνομικοὶ προστατεύουν τὸ ζεῦγος ἀπὸ τοὺς ἀπειράριθμους φωτογράφους, ποὺ καιροφυλακτοῦν γιὰ νὰ ἀπεικονίσουν κάθε τοῦς κίνησι, στοὺς ρομαντικοὺς περιπάτους τοὺς στὸ γαλήνιο καὶ γραφικὸ Κάπρι.

Ἐκεῖ, στὸ Κάπρι, ἡ Σοράγια ἔμαθε ὅτι ὁ Σάχης, ποὺ σκέπτεται τώρα νὰ νυμφευθῇ γιὰ τρίτη φορὰ, ἐδήλωσε πὼς ἡ πρώην αὐτοκράτειρα εἶναι ἐντελὼς ἐλεύθερη νὰ ξαναπαντρευτῇ καὶ ὅτι οὔτε σκεφτόταν, οὔτε εἶχε δικαίωμα νὰ τὴν ἐμποδίσῃ.

Ἡ εἰδησι αὕτη ἔδωσε καινούργιο κουράγιο στὴν Σοράγια. Ἀλλὰ δὲν τὴν καθυσάχασε ἐντελὼς. Γιατί ξέρεي πὼς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Περσίας στὴ

ΠΛΗΡΗ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΦΗΜΙΣΜΕΝΗ «ΓΑΛΑΖΙΑ ΣΠΗΛΙΑ», ΤΗΝ ΚΛΑΣΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ

(Φωτ. Rues Melcher — DALMAS)

ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ ΝΕΟΙ μαγεύτηκαν ἀπὸ τὸν παραμυθένιο φυσικὸ διάκοσμο τῆς σπηλιάς. Στὴν ἀκύμαντη σὰν καθρέφτης ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ ἀντανάκλαται ἡ ἀπαράμιλλη γαλάζια ἀνταύγεια τοῦ πελάγους, δίνοντας στοὺς δράχους μίαν αὔλη ὑπόστασι.

Στὸ μαγευτικὸ Κάπρι περνοῦν στιγμὲς εἰδυλλιακὲς ἢ τέως αὐτοκράτειρα κι' ὁ πρίγκιψ Ὀρσίνι, ἐνῶ τὰ σμήνη τῶν φωτογράφων καταδιώκουν τὸ θρυλικὸ πιά ζεῦγος.

Σ' ένα όνειρώδες φυσικό πλαίσιο - μαγνήτης για τους έρωτευμένους όλου του κόσμου ή Σοράγια κι' ο Ραϋμόντο φαίνονται βυθισμένοι στην γαλήνη και στη ρέμβη. Κι' όμως πίσω από το ειδύλλιο υπάρχουν πολλές σκιές, πολλά, ανυπέρβλητα ίσως, εμπόδια

Η ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΟΡΣΙΝΙ

ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΗ ΒΕΡΑΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΙΚΟΥ «KANZONE NTEA MARE»

Ρώμη έζητησε από την Ιταλική κυβέρνηση πληροφορίες για τον πρίγκιπα Όρσινι και ότι ο Σάχης παρακολουθεί κρυφά την αισθηματική ζωή της πρώην γυναίκας του που, όπως φαίνεται, δεν έπαψε να την αγαπά.

Οι φήμες, στο μεταξύ, όργιζονται στη Ρώμη. Λέγεται ότι ο πρεσβευτής της Περσίας, σε μια έκθεση που έστειλε στην Τεχεράνη, γράφει ότι ο πρίγκιψ Όρσινι είναι ένα πρόσωπο που δεν ταιριάζει σε μια πρώην αυτοκράτειρα. Και η Σοράγια φοβάται. Φοβάται πως ο Σάχης, που κάνει τον άδιάφορο, αλλά δεν την λησμονεί, θα βάλει κάποιο διπλωματικό εμπόδιο, για να ματαιώσει τον γάμο της. Ξέρει ακόμη ότι ο Σάχης μπορεί να την εκδικηθεί, κατά κάποιο τρόπο, διακόπτοντας την επιχορήγηση που της έδωσε συγχρόνως με το διαζύγιο και που φθάνει τα 25 περίπου εκατομμύρια φράγκα το χρόνο.

Ο Όρσινι δεν έχει δέβαια τα μέσα να της εξασφαλίσει μια τόσο πλούσια ζωή που της είχε εξασφαλίσει ο Σάχης. Άλλα αυτό δεν ανησυχεί την Σοράγια, που έχει ήδη ένα πολύ μεγάλο «κομπόδεμα». Πραγματικά, μαζί με το διαζύγιο, ο Σάχης, εκτός από την έτήσια επιχορήγηση, της έδωσε και 200 εκατομμύρια φράγκα και της άφησε όλα τα πολυτίμα κοσμήματα που της είχε χαρίσει και που η αξία τους φαίνεται να ξεπερνά τα 700 εκατομμύρια φράγκα. Έτσι, με ένα κεφάλαιο που φθάνει το ένα δισεκατομμύριο, η Σοράγια έχει εξασφαλισμένο το μέλλον της.

Όμως ο γάμος της έχει μια άλλη πλευρά για τον Σάχη. Θα μπορούσε κανείς να την ονομάσει ζήτημα γοήτρου. Είναι ξεκαριθωμένο ότι ο Σάχης, που δεν φαίνεται να εμποδίζει την Σοράγια στο νέο της γάμο, θέλει να μην παντρευτεί ή πρώην γυναίκα του πριν τουλάχιστον αρραβωνιαστεί ο ίδιος.

Ο Σάχης είναι αντίθετος;

Πραγματικά, η μητέρα της Σοράγιας είπε στους δημοσιογράφους ότι οι Σάχης γνώρισε στο σύζυγό της, που είναι πρεσβευτής της Περσίας στη Βόνη, ότι δεν θα ήθελε με κανένα τρόπο να παντρευτεί η Σοράγια, πριν νυμφευθεί κι αυτός. Η κ. Εύα Έσφαντιάρι προσέθεσε με ένα τόνο που φανέρωνε την όργη της:

—Είμαστε πραγματικοι δούλοι του!

Και η μαχητική πεθερά, ύστερα από λίγο, ανήγγειλε μόνη της ότι οι γάμοι της Σοράγιας με τον Όρσινι θα γινόταν τον Μάιο.

Άλλα θα γίνει ο γάμος; Όταν, πριν από λίγο, η Σοράγια με τον Όρσινι έψαχναν να βρουν μια βίλλα στα περίχωρα της Ρώμης, βλοί επίστεψαν ότι όλα είχαν τακτοποιηθεί. Και όταν η Σοράγια διάλεξε στο τέλος τη βίλλα «Βιναρόλα», ένα θαυμάσιο μέγαρο κτισμένο σε ένα κατάφυτο λόφο, από όπου ξενοίγεται ένα μαγικό πανόραμα της Αιωνίας Πόλεως, κανείς δεν αμφέβαλλε πια ότι ο γάμος θα γινόταν από μέρα σε μέρα.

Άλλα, καθώς ο καιρός περνούσε, και πάλι οι πιο περίεργες και αντιφατικές φήμες κυκλοφορούσαν στη Ρώμη. Άλλοι έλεγαν πως η Σοράγια και ο Όρσινι είχαν παντρευτεί μυστικά και άλλοι ότι ο γάμος εναυάγησε οριστικά. Όμως όλες αυτές οι φήμες φαίνονται αστήρικτες. Και η πιο αστήρικτη από όλες είναι η τελευταία. Η Σοράγια κι ο άρσιος πρίγκιψ δαίνουν τόσο συχνά μαζί, κάνουν τόσο πολλούς και συχνούς ρομαντικούς περιπάτους και φαίνονται τόσο έρωτευμένοι, ώστε κανείς πια δεν αμφιδάλει ότι δεν συνέβη τίποτε που να ψυχράνη τις σχέσεις τους. Οι «αρραβωνιασμένοι του Κάπρι» θα είχαν γίνει κιόλας οι «παντρεμένοι της Ρώμης», αν δεν υπήρχαν κάποια άγνωστα και άορατα εμπόδια, που κάποιος φαίνεται να σκορπίζει στο δρόμο τους.

Ποιός είναι αυτός ο κάποιος; Πολλοί πιστεύουν πως είναι ο Σάχης. Ο ίδιος έχει πολλές φορές δηλώσει ότι «δεν ανακατεύεται», αλλά δεν κατάφερε να πείσει πολλούς. Έπικρατεί, πράγματι, η υποψία ότι υποσκάπτει μυστικά το ειδύλλιο της πρώην γυναίκας του με τον Όρσινι. Στηρίζονται, άραγε, οι υποψίες αυτές;

Αν πραγματικά αδιαφορούσε, δεν θα υπήρχε λόγος να ζητη ή περσική πρεσβεία «πληροφορίες» για τον Όρσινι. Καί, επί πλέον, είναι πασιγνωστο ότι η Σοράγια παρακολουθείται. Από ποιούς άλλους είναι δυνατόν να παρακολουθείται, εκτός από ανθρώπους που δουλεύουν για λογαριασμό του Σάχη;

Η υποψία αυτή δεν φαίνεται καθόλου αστήρικτη. Στην υπόθεση του διαζυγίου του Σάχη, η Σοράγια δεν ήταν το μόνο θύμα. Θύμα επίσης ήταν και ο Σάχης. Γιατί είναι ολοφάνερο πως την αγαπούσε πολύ και ότι έκαμε κάθε τί που μπορούσε για να την κρατήσει πλάι του, κάθε τί εκτός από ένα: Να θυσιάσει το θρόνο του. Προτίμησε να χάσει την Σοράγια παρά το θρόνο του, άλλ' αυτό δεν σημαίνει ότι έπαψε να την αγαπά. Και αιτή η πληγή, που δεν έκλεισε ακόμη, φαίνεται να είναι η πραγματική αιτία του ενδιαφέροντος του Σάχη. Λέγεται μάλιστα ότι τον τελευταίο καιρό έστειλε στη Σοράγια ένα μεγάλο γράμμα γεμάτο «συμβουλές» και τρυφερότητα. Και ίσως το γράμμα αυτό να ενίσχυσε τους δισταγμούς της Σοράγιας, που νοιώθει το δράμα του πρώην συζύγου της.

Οι δισταγμοί της Σοράγιας, το ενδιαφέρον του Σάχη, τα οικονομικά ζητήματα, ή σιωπή του Βατικανού... Πόσα εμπόδια!...

“Ανέφελη, σαν τον ουρανό του Κάπρι, η ετυχία τους. Το χαμόγελο ξαναγύρισε στα χείλη της πριγκίπισσας που, σαν αυτοκράτειρα, είχε γίνει διάσημη με την προσωυμία: ή μελαγχολική. Υπάρχουν όμως τόσα εμπόδια, τα οποία πρέπει ακόμη να παραμερισθούν...

Φεστιβάλ αφιερωμένο σε μια έκκολαπτόμενη κινηματογραφική νεολαία. Έτσι χαρακτήρισε το 12ο Φεστιβάλ Καννών ο υπουργός Πληροφοριών κ. Φραί, στο έναρκτηριο λογύδριό του. Άλλα κάποιος λιγώτερο επίσημος, περισσότερο κυνικός και ασφαλώς κατά τι πιο παρατηρητικός το βάφτισε «το μεγαλύτερο παζάρι στάρλετ της συγχρόνου ιστορίας». Πραγματικά, χιλιάδες άγνωστες όμορφιες, που λαχταρούν τη λάμψη του κινηματογραφικού στερεώματος, έπεδόθησαν σ' ένα πρωτοφανές κυνήγι των φωτογραφικών φακών πού, ωστόσο, ασυγκίνητοι προτιμούσαν ν' άπαθανατίζουν καθιερωμένες ήδη διασημότητες: τόν ΎΒ Μοντάν, την Σιμόν Σινιόρε, την Πασκάλ Πετί, τόν Ζάκ Σαρριέ, την Μυλέν Ντεμονζώ, την Ζυλιέτ Γκρεκό, τόν Έντουαρντ Ρόμπινσον, την Τσά-Τσά Γκαμπόρ. Στο μεταξύ, ανάμεσα στην αδιάπτωτη κοσμική μαρμαρυγή (άρκετά τετριμμένη, ώστε να μη δώσει λαβή σε κανένα «κουτσομπολιό») και στο αγωνιώδες κυνηγητό της έπιτυχίας (άνεπιτυχές, αφού δεν απέληξε σε καμμία έντυπωσιακή έκτόξευση), προβλήθηκαν και οι ταινίες του 12ου Φεστιβάλ. Ταινίες πού, αν δεν περιλάμβαναν το πανθομολογούμενο άριστούργημα, είχαν το σχετικό ενδιαφέρον τους, ώστε να αναγκασθεί κάποιος σκληροτράχηλος κριτικός να γράψει: «Δεν υπάρχουν ταινίες φρικτές. Κι αυτές ακόμη οι κατώτερου επιπέδου κινηματογραφικές δημιουργίες, διεκδικούν έφέτος μια έμπεριστατωμένη κριτική».

Η ΣΙΣΥ, πάντοτε στην ίδια συνταγή, έφέτος έγινε «Εύα» και ή οικόγένεια Σνάιντερ συγκέντρωσε τόσα χειροκροτήματα, όσα χρειάζονται για να τηρηθούν τα προσχήματα.

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ ΖΥΛΙΕΤ ΓΚΡΕΚΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΤΑΡΥΛ ΖΑΝΟΥΚ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

...ΕΝΩ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ Η ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΩΜΠΕΡ ΚΑΙ Ο ΛΩΡΑΝ ΤΕΡΖΙΕΦ

(Φωτ. Pierre Manciet, Agence Dominique Roger)

Ο ΜΑΡΤΕΝ, Η ΜΥΛΕΝ ΝΤΕΜΟΝΖΩ ΚΑΙ Ο ΖΑΚ ΣΑΡΠΙΕ

Ο ΥΒ ΜΟΝΤΑΝ ΚΑΙ Η ΘΟΥΡΥΒΩΔΗΣ ΤΣΑ-ΤΣΑ ΓΚΑΜΠΟΡ

ΚΑΝΝΕΣ: ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΚΩΝ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΥΝΗΓΗΤΟ ΤΩΝ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ ΘΟΟΝΗΣ ΕΝΑ ΠΛΗΘΟΣ ΦΙΛΟΔΟΞΕΣ ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ, ΘΕΜΙΤΟΝ ΚΙ' ΑΘΕΜΙΤΟ ΝΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ. ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ...

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ
ΣΤΙΣ ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ.
ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ, ΟΜΩΣ, ΛΟΥΣΜΕΝΕΣ ΜΕ ΦΩΣ, ΧΑΜΟΓΕΛΟΥΝ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΟΙ ΒΕΝΤΕΤΤΕΣ

Η ΜΥΛΕΝ ΝΤΕΜΟΝΖΩ, μετά την άκουσια δουτιά που πήρε όταν άνοιχτηκε με μια δεξινάκατο για να φωτογραφηθή με φόντο τὰ κύματα, προτιμά τώρα να ποζάρη ανάμεσα στις όμορφες μαργαρίτες.

Η ΔΥΣΤΡΟΠΗ Πασκάλ Πετι αποδοκιμάστηκε άγρια από τούς φανατικούς θαυμαστές της, που έξαντλησαν την υπομονή τους ζητώντας και μη παίρνοντας ένα αυτόγραφο της.

“Ένας νεαρός σκηνοθέτης κι' ένας ανήλικος ήθοποιός δριανβεύουν

ΕΝΑΣ ΗΡΩΣ τής ημέρας, όπως ο Ζαν-Πιέρ Λεώ, δικαιούται να καπνίζει πούρο, πιστεύει ο Έντουαρντ Ρόμπινσον.

Ο ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ «Ζαβολιάρης», ο Ζάκ Σαρρι  , που χάρις στην ταινία του Μαρσέλ Καρν   κατέκτησε την παγκόσμια φήμη, φέρεται τώρα σαν υποψήφιος μνηστήρας τής Μπριζίτ Μπαρντό.

Ένας νεαρός μαθητής, 14 ετών, ο Ζαν-Πιέρ Λεώ, υπήρξε αδιαμφισβήτητα ή «βεντέτα» του έφετινου Φεστιβάλ. Η απόδοσή του στην ταινία του, επίσης νεαρού (28 ετών), σκηνοθέτου Φρανσουά Τρυφώ «400 χτυπήματα» υπήρξε άριστουργηματική, όσο κι αν δεν μπορεί κανείς να πη το ίδιο για το σύνολο τής ταινίας. Ο μικρός Λεώ έγινε το πρόσωπο τής ημέρας, απεθεώθη. Το ίδιο όμως και ο σκηνοθέτης που, με πενιχρότατα μέσα (ή ταινία του στοίχισε μόλις 40 εκατ. φράγκα· λιγώτερο απ' όσο αμείβεται σε μία ταινία του ο Ζαν Γκαμπέν), κατώρθωσε να δώσει ένα αμειλικτο πίνακα παιδικής ψυχολογίας. Πολλοί γκρινιάρηδες έπαιοντες την χαρακτήριζαν «ρεπορτάζ» και κατελόγισαν στον Τρυφώ ένα «κυνήγι εκπλήξεων και εύρημάτων», αλλά ο επίτιμος πρόεδρος τής Έλληνοδικού Έπιτροπής Ζαν Κοκτώ έδωσε πρώτος το σύνθημα των ένθουσιωδών έπαινευμάτων. Και ένας μαίτρ, ο Κλουζ  , διεκήρυξε: «Με συνεκλόνησε πραγματικά. Από την εποχή του πολέμου είχα να δώ μία ταινία με μεγαλύτερη ευαισθησία».

Συγκλονιστική χαρακτηρίστηκε και ή έρμηνεία τής Σιμόν Σινιορέ στην ταινία «Οι δρόμοι τής πόλεως», όπου απέδωσε θαυμάσια το ρόλο μιάς

παντρεμένης μικραστής, έρωτευμένης με ένα, κατά δέκα χρόνια νεώτερό της, αναρριχούμενο έπαρχιακό γόητα. Ο σκηνοθέτης Τζάκ Κλαίϋτον όρθως άντελήφθη ότι χρειαζόταν γαλατικό πάθος, για να ζωντανέψη στην ταινία του ή άγγλική έπαρχιακή ζωή που περιβάλλει την Ιστορία του. Αντίθετα, ο έκρηκτικός Όρσον Ουέλλες, όσο κι αν κάθε εμφάνισή του προκαλούσε διαδηλώσεις τών φωτορεπόρτερς, τών θαυμαστών και τών κυνηγών αυτογράφων, περιορίστηκε σ' ένα ρόλο «κλισ  » στο «Πνεύμα του κακού», του Ρίτσαρντ Φλέσερ, που μαζί με το «Ημερολόγιο τής Άννας Φράνκ» αντιπροσώπευσαν την άμερικανική παραγωγή.

Άλλος ένας άξιος ήθοποιός, ο αξέχαστος από το «Παλτό» Ρενάτο Ράσσελ, άτύχησε με το έργο που έστειλε, σαν αντιπροσωπευτικό τής παραγωγής τής, ή πατρίδα του. Ο «Πολύκαρπος, δεξιότηνης τής καλλιγραφίας» φιλοδόξησε να είναι μία πικρή σάτιρα τής Ιταλικής μικρούπαλληλικής τάξης του περασμένου αιώνα (ο Ρενάτο Ράσσελ φαίνεται ότι απέκτησε ειδικότητα στους ρόλους αυτούς), αλλά οι πιά δηκτικοί από τούς γνώστες είπαν ότι ή Ιστορία του έπαλληλάκου,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 44

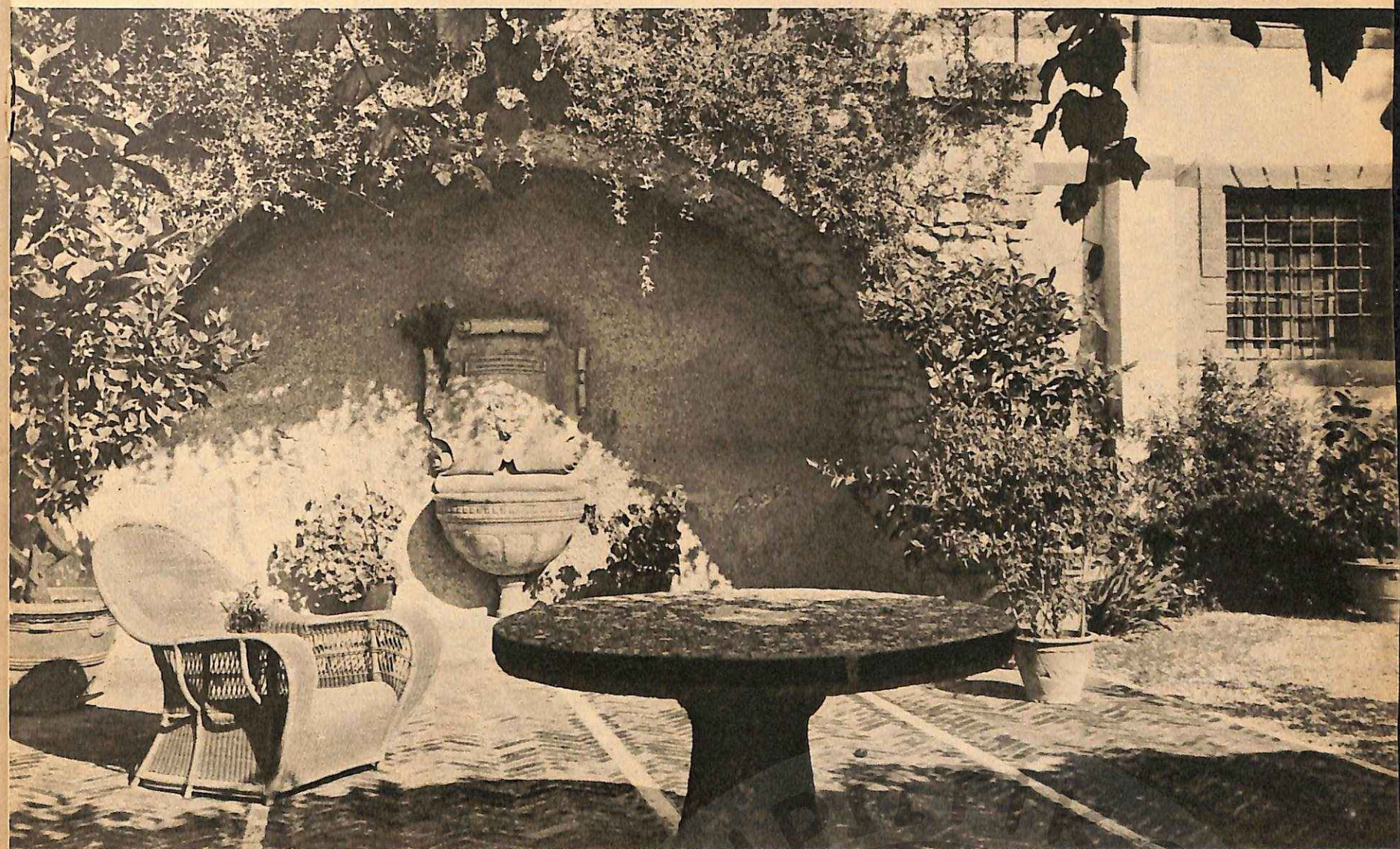

ΔΕΝ ΉΤΑΝ όμορφη, ούτε καν έλκυστική. Είχε όμως τό θείο δώρο νά έμψυχώνη, νά δίνη σάρκα και όστά στά πιδάγαπημένα πλάσματα τής ποιητικής φαντασίας, νά γίνεται, τέλος, ή προσωποποίηση του κάλλους

ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΝΤΟΥΖΕ

Ένας αιώνας ωέρασε άφ' όλου γεννήθηκε ή δραμική ήδοωοιός - και σλάδθηκε άδύνατο νά σβήση άκόμη ή γονιευτική μνήμη της

ΟΠΟΤΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΕΥΕ μελαγχολία, ή Ντούζε άποτραβιόταν στη δίλλα της στο Ἀσόλο. Όλα είναι όπως τά άφησε ή μεγάλη ήθοποιός. Μόνο ή κρήνη κτίσθηκε άργότερα, όπως ήταν ή έπιθυμία της. Στην πολυθρόνα, στην όποία συνήθιζε νά κάθεται, ό κηπουρός άφήνει καθημερινά μερικά τριαντάφυλλα.

τή μικρή πόλη Βιτζέβανο γενήθηκε ή Ἐλεονώρα, κόρη του Ἀλεσσάντρο Βιντσένζο Ντούζε και τής Ἀγγελίκας Καππελλέττο. Ἡ Βιτζέβανο είναι έντελώς κατά τύχην πατρίδα τής Ἐλεονώρας, γιατί ή οικογένεια Ντούζε καταγόταν από την Χιόγκια, μικρό ψαροχώρι τής Βενετίας. Ὁ παππούς της, ό Λουίτζι, ήταν ήθοποιός και πολύ δημοφιλής στη Χιόγκια. Ὁ πατέρας της και ή μητέρα της επίσης ήθοποιοί και μέλη ενός θεατρικού μπουλουκιού, που περιώδευε και έδινε παραστάσεις όπου εύρισκε. Φυσικά, όπως συνηθίζοταν εκείνη την εποχή, ζούσαν μέσα στα ίδια εκείνα κάρρα, με τά όποια ταξίδευαν.

Ήταν μιὰ ζωή πολύ σκληρή. Ἡ μικρή Ἐλεονώρα έστησε τά παιδικά της δειρά μέσα στη φτώχεια, στο κρύο και στην πείνα. Σέ ηλικία τεσσάρων ετών ντεμπουτάρησε στη σκηνή και έπαιξε τό ρόλο τής μικρής Κοζέτ στους «Ἀθλίους» του Βίκτωρος Ουγκώ. Δέν ήταν όμως καθόλου «παιδί-θαύμα» και γι' αυτό ό πατέρας της τής έδωσε ένα γερό ξύλο. Ἡ μικρούλα δέν μπόρεσε νά καταλάβη γιατί έπρεπε νά υποφέρει γιά νά κάνει τους άλλους νά διασκεδάζουν. Όταν ήταν πέντε ετών είχε κιόλας ταξιδέψει σέ όλόκληρη την Ἰταλία και προσπαθούσε νά παίξει όσο μπορούσε καλύτερα γιά νά εύχαριστή τους γονείς της. Όταν έγινε δώδεκα ετών αναγκάστηκε νά άντικαταστήση την άρρωστη μητέρα της και παίζοντας διάφορους ρόλους έλεγε πολλά έρωτόλογα, χωρίς νά καταλαβαίνει τη σημασία τους.

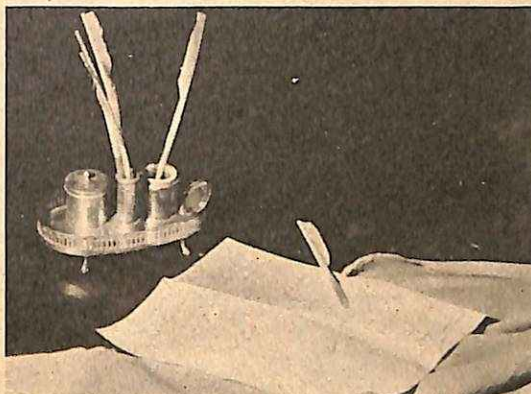
Όπως συμβαίνει πάντα με τους μεγάλους ή αρχή ήταν μιὰ σκληρόλαλη δοκιμασία

Στά δεκαπέντε της χρόνια έπαιζε την Ἰουλιέττα στην Ἀρένα» της Βερόνας. Ἡ ηλικία της ήταν ή πιό κατάλληλη γι' αυτόν τό ρόλο και ήταν ή πρώτη φορά στη ζωή της που έννοιώθε τό ρόλο που έπαιζε. Ἀργότερα διηγήθηκε πώς, ύστερα απ' αυτό, αποφάσισε νά άφιερωθί στο θέατρο.

Όμως, προχωρώντας πρós την κορυφή, ή Ἐλεονώρα συνάντησε πολλές δυσκολίες. Ἐπί πολλά χρόνια οι συνάδελφοί της την άπογούτευαν, λέγοντάς της ότι δέν ήταν όμορφη και δέν είχε ταλέντο γιά νά γίνει ήθοποιός. Πρώτος της θρίαμβος στην «Τερέζα Ρακέν» του Ζολά. Ἡ έπιτυχία της ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ό ίδιος ό συγγραφέας τής έγραψε γιά νά την εύχαριστήσει γιά τή θαυμάσια έρμηνεία του ρόλου της. Ἀλλά την ίδια εποχή είχε και την πρώτη της έρωτική άπογούτευση. Ὁ Μαρτίνο Καφιέρο, ένας πολύ γνωστός δημοσιογράφος, την έγκατέλειψε, δυστυχισμένη και μόνη, ύστερα από ένα σύντομο άρραβόνα. Τότε έφυγε από την Νεάπολη στο Τουρίνο. Φαινόταν νά είχε χάσει και τόν εαυτό της και τό ταλέντο της. Ἀλλά την έσωσε ή Σάρα Μπερνάρ. Ἡ μεγάλη Γαλλίδα ήθοποιός έφθασε στο Τουρίνο τό 1880, όταν ήταν στο άποκορύφωμα τής θριαμβευτικής σταδιοδρομίας της. Ἡ νεαρή Ἐλεονώρα, που ήταν τότε 22 ετών, ένθουσιάστηκε από τή μεγάλη Γαλλίδα συνάδελφό της. Ἀρχισε πάλι νά έχη έμπιστοσύνη πρós την τέχνη της. Κατάρθωσε νά έρμηνεύση με μοναδικό τρόπο την «Πριγκίπισσα τής Βαγδάτης» του Δουμά υιού και τό παίξιμό της ήταν τελείως διαφορετικό από τό παίξιμο τής Μπερνάρ, τής μόνης που, ως τότε, είχε έρμηνεύσει αυτόν τό ρόλο.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ που έβγαине στη σκηνή ή Έλεονώρα Ντούζε, μιά ατμόσφαιρα μαγείας συνήρπαζε τούς πάντες. Οί θεαταί —άκόμη και όταν δέν καταλάβαιναν τή γλώσσα της— κρέμονταν δίχως ανάσα από τὰ χείλη της, από τīs έκφραστικές κινήσεις της, από τὰ μεγάλα, διαρκώς θλιμμένα μάτια της.

ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΝΤΟΥΖΕ

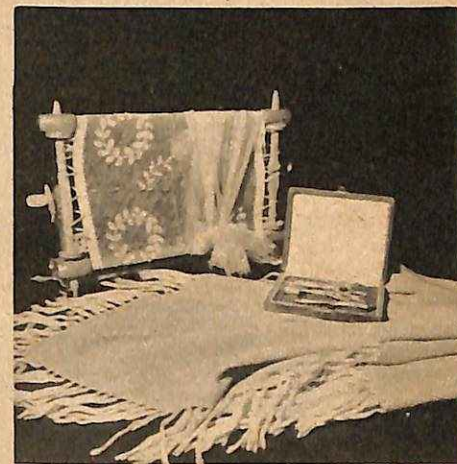
ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ γράμμα τής Ντούζε, ↑
πρὸς τή φίλη της κόμισσα Πραμπέρο

→
ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ της είχε και
τ' αγαπημένα της γυαλικά Μουράνο.

↓ ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ τούς «Βρυκόλακες», έ-
κανε πραγματικά αὐτὰ τὰ κεντήματα

“Ολα τ' ἀντικείμενα σοὺ χρησιμοποιοῦσε φυλάγονται μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια

Αὐτὸς ὁ ρόλος ἦταν ὅ,τι ἔπρεπε γιὰ τὴν Ντούζε και τὴν ἐπέβαλε. Ἀπὸ τότε, ὁλόκληρη ἡ θεατρικὴ καριέρα της ἦταν μιά συνεχὴς σειρά θριάμβων. Εἶχε τὸ χάρισμα νὰ μπαίνει «στὴν οὐσία τῶν ρόλων» της. Δὲν ἦταν ὁμορφὴ, οὔτε ἑλκυστικὴ, ἀλλὰ εἶχε μεγάλα θλιμμένα μάτια και στὴ σκηνὴ δὲν ἦταν ποτὲ ἡ ἴδια. Εἶχε κάτι τὸ θαυμαστὸ, τὸ θεῖο και τὸ μεγάλο. Ὅσες φορές ἔπαιξε στὸ ἐξωτερικὸ, ἡ ἐπιτυχία της ἦταν πάντα θριαμβευτικὴ, ἀν και τὸ ἀκροατήριό της δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ τὴ γλώσσα της. Οἱ ξένοι κριτικοὶ ἔλεγαν πὼς οἱ λέξεις ἦταν περιττές. Οἱ ἐκφράσεις της και οἱ κινήσεις της ἔδιναν ὑπέρτατη καλλιτεχνικὴ συγκίνηση και ἐμάγευαν τὸ ἀκροατήριο.

Τὸ 1881, σὲ ἡλικία 23 ἐτῶν, παντρεύτηκε ἕνα συνάδελφό της μὲ μέτριο ταλέντο, τὸν Τεμπάλντο Μαρτσέττι. Ὁ γάμος αὐτὸς βασίστηκε στὴν ἀμοιβαία ἐκτίμηση και ἦταν ὁ καρπὸς μιάς μακρᾶς φιλίας, πού συνέδεσε τούς δύο καλλιτέχνες. Ὑστερα ἀπὸ δύο χρόνια, ἡ Ντούζε ἐγκατέλειψε τὸν Μαρτσέττι και συνεδέθη μὲ ἕνα ἄλλο ἡθοποιό, τὸν Ἄντο, πού ἦταν παρτενιάρ της σὲ πολλοὺς ρόλους.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Έλεονώρα ἦταν στὸ κατακόρυφο τῆς θαυμαστῆς καριέρας της και ἡ φήμη της εἶχε ἀπλωθῇ σὲ ὅλοκληρο τὸν κόσμο. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ της ἦταν πάντα ἀνήσυχη. Ὁ Ἀρρίγκο Μπόιτο, ὁ μεγάλος Ἰταλὸς ποιητής, πού ὑπῆρξε γιὰ πολλὰ χρόνια ἐραστὴς της και πνευματικὸς ἐμπνευστής της, τὴν παρῆλθε νὰ καλλιερῇ τὸν καλλιτεχνικὸ ἑαυτὸ της. Τότε ἡ Ντούζε ἀποφάσισε νὰ παίξῃ μόνο ρόλους πού τῆς ἔδιναν μιά ἐσωτερικὴ ἱκανοποίηση. Ἡ ὑγεία της, ὅμως, εἶχε, ἐν τῷ μεταξυ, κλονισθῇ και αὐτὸ μεγάλωσε ἀκόμη πρὶν τὴν ἐμφύση μελαγχολία της. Σὲ μιά της καλλιτεχνικὴ περιοδεία προσεδλῆθη ἀπὸ πνευμονία και ἐκινδύνευσε. Ἦταν, ἄλλωστε, πάντα πολὺ λεπτὴ και εὐαίσθητη.

Ὁ τελευταῖος και μεγάλος ἐρωτὴς της ἦταν ὁ διάσημος ποιητῆς Γκαμπριέλε Ντ' Ἀνούντσιο. Ἐνα φθινοπωρινὸ πρωινὸ —Σεπτέμβριος τοῦ 1895— ἡ Ντούζε περπατοῦσε ρεμβαστικὰ πλάι στῆς ὁδοὺς τῶν περίφημων καναλιῶν τῆς μαγευτικῆς Βενετίας... Κάτι ἤθελε νὰ ξεχάσῃ, κάτι νὰ ἀναπολήσῃ. Τὸ κενὸ πού ἐνοιοῦσε ἀπὸ καιρὸ γέμισε ξαφνικά. Στὸς ἴδιους ἐκείνους δρόμους τῶν καναλιῶν, τὸ ἴδιο ἐκεῖνο πρωί, γυρίζοντας ἀπὸ ἕνα σύντομο ταξίδι τοῦ στῆς Μυκῆνες, περπατοῦσε ἀργὰ ἕνας νεαρὸς ἄνδρας, μὲ μεγάλο κεφάλι, ξανθὸ γενάκι και μεγάλα γαλᾶζια μάτια.

—Χωρὶς νὰ ποῦμε λέξη, ἔλεγε ἀργότερα ἡ Ντούζε, οἱ δύο καρδιές μας συνεννοήθηκαν θαυμάσια.

Ἔτσι ἀρχισε ἡ μεγάλῃ ἐρωτικὴ περιπέτεια τῆς Ντούζε, πού μέσα σὲ λίγες μέρες εἶχε δοθῇ ἀνεπιφύλακτα στὸν ἀκούραστο αὐτὸν γυναικοκατακτητὴ. Μαγεμένος ὁ Ντ' Ἀνούντσιο τὴν λα-

τρεύει και ἐμπνέεται. Παρακολουθώντας τὴν Ντούζε στῆς καλλιτεχνικῆς περιοδείες της, γράφει ἀτέλειωτα, μέσα σὲ μιά συνεχῆ, ἐξαψη πυρετικῆς δημιουργικότητος. Τότε ἔγραψε ἕνα καινούργιο μεγάλο μυθιστόρημα, τῆς «Παρθένος τῶν βράχων», κ' ἕνα ἀκόμη θεατρικὸ ἔργο, τὴν «Νεκρὴ Πολιτεία», πού ἐνθουσίασε τὴν ἀγαπημένη του.

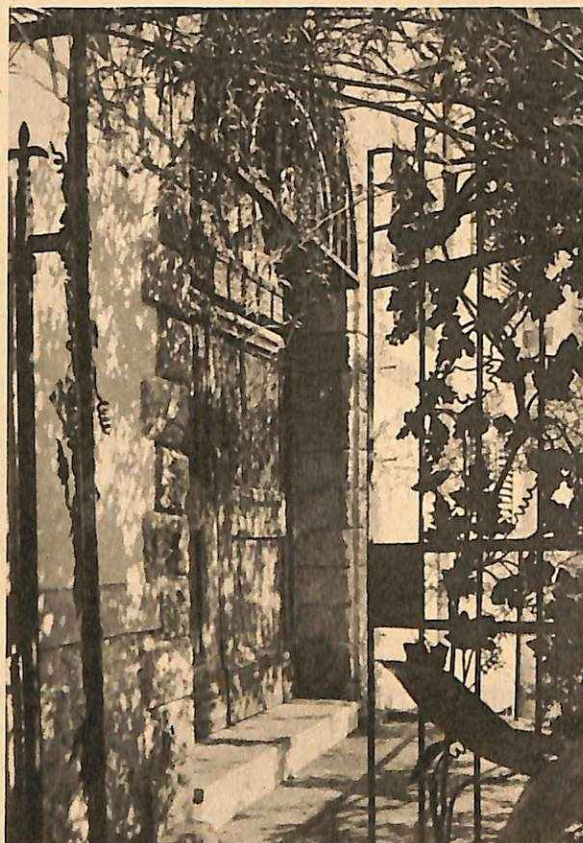
Στῆς ἀτέλειωτες περιοδείες της, ἡ Ντούζε, πού ἦταν πιά μιά παγκόσμια δόξα, εἶπαιξε ὅλα τὰ δράματα τοῦ ἐκρηκτικοῦ ἔραστοῦ της. Αὐτὸς πάλι, μεθυσμένος ἀπὸ ἀγάπη και ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ἀνώτερη τέχνη της, τῆς ὑπόσχεται νὰ γράφῃ μόνο γι' αὐτὴν και νὰ χτίσῃ γιὰ τὸ χατήρι της ἕνα τεράστιο ὑπαίθριο θέατρο.

Ἡ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ της, στὴν ὥραία δίλλα τοῦ Ἀσόλο, εἶναι κι αὐτὴ ἄθικτη, ὅπως ἦταν τὴν ἐποχὴ πού ἀναπαύονταν ἐδῶ ἡ διάσημη ἡθοποιός.

↑ Η ΣΚΙΑ της Έλεονώρας πλανιέται ακόμη στις γραφικές γωνιές της βίλλας της, στα ρομαντικά σκαλιά, κάτω από τις φυλλωσιές, στην αυλή, στα δωμάτια. Έπειτα από κάθε θριαμβευτική περιοδεία, έδω άποσυρόταν ή Ντούζε για να ξεκουρασθή, αλλά και να μελετήσει τους ρόλους που σκόπευε ν' άναστήσει στη σκηνή.

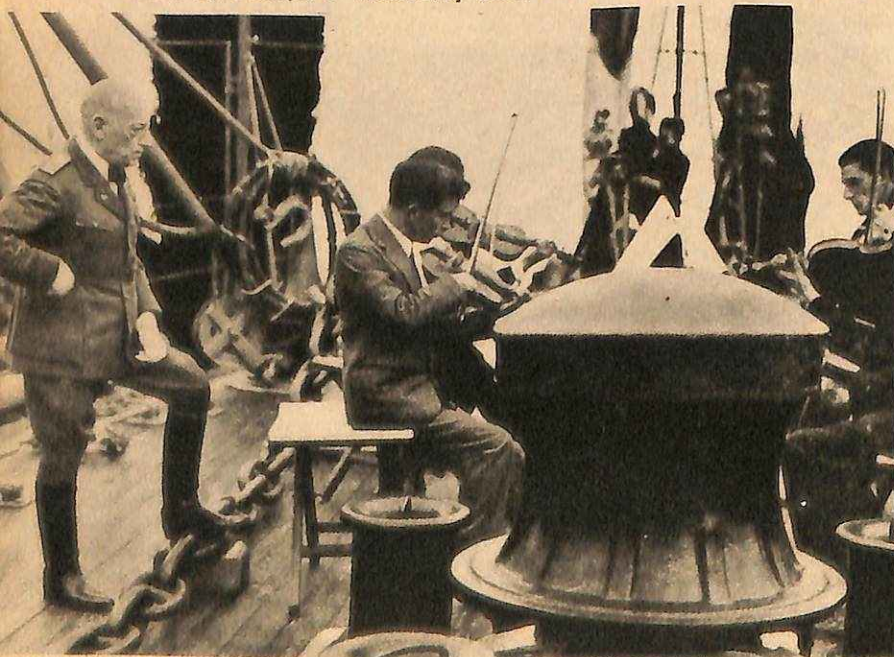

→ Σ' ΕΝΑ ΠΟΙΗΤΙΚΟ τοπίο, πνιγμένο στο πράσινο, δρίσκεται τὸ 'Ασόλο με τὰ παμπάλαια σπίτια του, τριγυρισμένα ἀπὸ αἰωνόβια δένδρα. "Ενα γαλήνιο τοπίο, μοναδικό γιὰ νὰ ἡρεμῇ ἡ τρικυμισμένη ψυχὴ τῆς μεγάλης Ντούζε.

‘Ο Ντ’ Ἀνούντσιο ὑψῆρξε ὁ τεγευλαῖος κι’ ὁ μεγάλος ἔρωλας τῆς ἡδοωοιοῦ αὐτὸν ἔρωλεύθηκαν ὅσοι τὴν εἶδαν σὺν σκηνῇ

Ο «ΠΡΟΔΟΤΗΣ», ὁ διάσημος καὶ βορυβοχαρὴς ποιητὴς Γκαμπριέλλε Ντ’ Ἀνούντσιο, στάθηκε ὁ τελευταῖος ἀλλὰ καὶ μεγάλος ἔρωλς τῆς Ντούζε.

Ο Ντ’ Ἀνούντσιο δὲν ἦταν ποτὲ ἐπιφυλακτικὸς στὶς ὑποσχέσεις του. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει καὶ πὼς τὶς τηροῦσε. Ἀστατος καὶ ἀκόρεστος γιὰ ἀγάπη καὶ δόξα ἔτρεχε ἀσταμάτητα πίσω ἀπὸ κάθε τί πού θὰ τοῦ ἔδινε τὴν ὑπόσχεση μίας καινούργιας ἐπιτυχίας.

Ἐγραφε τότε καὶ πάλι ἓνα νέο θεατρικὸ ἔργο, πού θὰ τὸ ἐπαίξε καὶ πάλι ἡ Ντούζε. Ἐκεῖνη ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ ἔλαβε ἓνα γράμμα ἀπὸ τὴν Σάρα Μπερνάρ, πού τοῦ ζητοῦσε νὰ παίξῃ τὸ καινούργιο του ἔργο. Ἦταν αὐτὸ ἀκριβῶς πού ποθοῦσε ἡ πάντα διψασμένη γιὰ δόξα ψυχὴ τοῦ Ντ’ Ἀνούντσιο. Τὸν μάγευε ἡ ἰδέα πὼς ἓνα ἔργο του θὰ παιζόταν στὸ μεγαλύτερο καλλιτεχνικὸ κέντρο τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν μεγαλύτερη ἡθοποιό. "Ετσι ὁ Ντ’ Ἀνούντσιο ὄχι μόνο δέχτηκε, ἀλλὰ καὶ μετέφρασε ὁ ἴδιος τὸ ἔργο του στὰ γαλλικά.

Ἦταν μιά ἀληθινὴ προδοσία εἰς βάρος τῆς ἀτυχῆς Έλεονώρας. Ἡ καλλιτεχνικὴ εὐαισθησία της πληγώθηκε τόσο πολὺ, ὥστε, ἂν καὶ ἤξερε πὼς θὰ τῆς κόστιζε, δέχθηκε τὶς σχέσεις της με τὸν «προδότη». Ἐφυγε τότε γιὰ τὴ Ρωσία, ἐνῶ ὁ Ντ’ Ἀνούντσιο ἔπαιρνε τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Παρίσι.

Οἱ καινούργιοι μεγάλοι τῆς θρίσμβου δὲν μπόρεσαν νὰ τὴν παρηγορήσουν. Ἡ ψυχὴ της ἦταν ἀκόμη γερά δεμένη με τὸν «προδότη». Ἡ Ντούζε δὲν πρόσεξε κανένα ἀπὸ τοὺς πολυάριθμους πλούσιους ἀριστοκράτες πού προσπάθησαν νὰ τὴν πλησιάσουν. Δόξα, χειροκροτήματα, κήποι δόλοκληροι ἀπὸ φανταχτερές ἀνοθεύσεις, γράμματα πλημμυρισμένα ἀπὸ θαυμασμὸ καὶ αἰσθήματα, ὑποσχέσεις, ἀμέτρητες ἐρωτικὲς ἐξομολογήσεις, χρήματα —τίποτε δὲν μπόρεσε νὰ σῶσιν ἀπὸ τὴν καρδιά της τὴν ἀνάμνηση καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ «ἀπιστοῦ».

Τίποτε δὲν τὴν συγκρατεῖ πιά. Ἀκρῶνει τὰ συμβόλαιά της, φεύγει σὺν διωγμένη ἀπὸ τὴ Ρωσία, φτάνει ξαφνικά στὸ Παρίσι καὶ πέφτει κλαίνοντας στὰ πόδια τοῦ «προδότη».

Πλημμυρισμένος ἀπὸ ἐπιτυχία καὶ δόξα, περικυκλωμένος ἀπὸ ἑξαλλες θαυμαστὲς πού ζητιάνευαν τὸν ἔρωτά του, ὁ Ντ’ Ἀνούντσιο δὲν εἶχε ξεχάσει τὴν πίστη κι ἀγαπημένη Έλεονώρα.

Ἡ ἐμπνευση τοῦ ξανάρθε μαζί με τὴν Έλεονώρα. Γράφει τοὺς «Ὕμνους» του, τὰ καλύτερα ποιήματά του, καὶ τέσσερα θεατρικὰ ἔργα. Σὲ δυὸ ἀπ’ αὐτά, τὴν «Τζοκόντα» καὶ τὴν «Δόξα», περιγράφει τὴν ἴδια τὴ ζωὴ του. Ὅλοι καταλαβαίνουν πὼς ὁ ἥρωας τῶν ἔργων αὐτῶν —ὁ γλύπτης Λούτσιο— εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ντ’ Ἀνούντσιο, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴ διακριτικὴ καὶ θαθεῖα ἐρωτευμένη μούσα του —τὴν πίστη καὶ ἀφωσιωμένη Έλεονώρα.

Ὅμως ἡ ἡρεμὴ αὐτὴ ζωὴ, ἡ θερμὴ, ἀδιατάρακτη γαλήνη, αὐτὸ τὸ ξεμονάχισμα σὲ ἓνα ἀδούρνο, μελαγχολικὸ περιβάλλον κοῦρασε ἀρκετὰ γρήγορα τὴν

ΦΟΡΟΣ ΤΙΜΗΣ ἀπὸ δυὸ φημισμένους ὁμότεχνους: Ὁ Λῶρενς Ὀλίδιε καὶ ἡ Βίβιαν Λὴ στὸν τάφο τῆς Ντούζε, στὸ μικρὸ κοιμητήρι τοῦ Ἀσόλο.

διψασμένη γιὰ περιπέτειες καὶ θόρυβο ψυχὴ τοῦ Ντ’ Ἀνούντσιο. "Ετσι, στὰ 1902, δημοσιεύει τὸ καινούργιο του μυθιστόρημα «Ἰλ φουόκο» («Ἡ φλόγα»), πού πλήγωσε βαθειὰ κι ἀγιάτρευτα τὴν ἀτυχῆ Έλεονώρα. Ἡ ὑπόθεση τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ἐρωτικοῦ συνδέσμου ἑνὸς ἀνδρὸς με μιά γυναῖκα μεγαλύτερή του. Ἡ Έλεονώρα καταλάβε ἀμέσως τὸν ὑπαινιγμὸ. Αὕτη ἦταν τώρα σαράντα πέντε ἔτων κι αὐτὸς τριάντα ἑννέα.

Ἡ Ντούζε θυθίζεται στὴν πιδ μαύρῃ ἀπελπισία. Ἡ ψυχὴ της, ἀλύπητα χτυπημένη, γεμίζει ἀγωνία καὶ τρόμο. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ λογικὴ. Σιωπηλά καὶ καρτερικά ἀναγνώρισε τὴν ἀλήθεια. Ἦταν πραγματικὰ «μεγάλῃ» γι’ αὐτόν. Ἐπρεπε νὰ τὸ παραδεχθῇ. Ἡ ἀναγνώριση ὅμως αὕτη εἶχε καὶ μιά σπαρακτικὴ συνέπεια. Ἡ Ντούζε ἔπρεπε νὰ κλείσῃ τὰ μάτια, νὰ ἀνεχθῇ, νὰ κἀν πὼς δὲν καταλαβαίνει τὶς καινούργιες ἐρωτικὲς περιπέτειες τοῦ Ντ’ Ἀνούντσιο με τὴν Λιάνα ντὲ Πούζυ, τὴν μακρῆς Ἀλεσσάνδρα Καρλόττι ντὲ Ροῦμινι, τὴν κοντέσσα Μαντσίνι...

Ἦταν πολὺ... Ἡ Έλεονώρα δὲν μπόρουσε νὰ ἀνθέξῃ. Ἐπειτα, κι ἂν ἦταν μεγαλύτερή του, δὲν ἦταν καθόλου πρόθυμη γιὰ ἐξευτελισμούς. Οἱ θαυμαστὲς δὲν λείπουν ποτὲ καὶ ἡ τέχνη —μεγάλῃ παρηγοριά καὶ πηγὴ θριάμβων— ἦταν πάντα τὸ μεγάλο της ὄπλο. Ἐγκαταλείπει τὸν Ντ’ Ἀνούντσιο καὶ τὰ δράματά του καὶ ἐμφανίζεται σὲ ἔργα τοῦ Ἰβεν. Καινούργιοι θρίαμβοι, δόξα καινούργια, ἡ ζωὴ μπορεῖ νὰ τῆς χαμογελάσῃ ἀκόμη...

Ἐρχεται ὅμως ὁ πρῶτος Παγκόσμιος πόλεμος καὶ δὲν ὑπάρχει πιά καιρὸς γιὰ τέχνη. Ἐπὶ δώδεκα χρόνια ἡ Ντούζε ἐξαφανίζεται. Ἀλλὰ γυρίζει καὶ πάλι ἡ εἰρήνη καὶ ἡ καριέρα της ξαναρχίζει γιὰ ἄλλη μιά φορὰ. Νέοι θρίαμβοι τὴν περιμένουν στὰ θεάτρα τοῦ κόσμου.

Τὴν ζητοῦν ἀπὸ παντοῦ, τὴν ἀποθεώνουν παντοῦ. Ἐνα νέο μεσουράνημα ἀρχίζει πάλι, πού τῆς δίνει τὴν παρηγοριά, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν αὐτοπεποίθηση. Ἡ φήμη της, πού πλημμύρισε τὴν Εὐρώπη, ἐπεκτείνεται τώρα καὶ πέρα ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ. Ἡ Ντούζε φεύγει γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ θαμπώνει τὸ κοινὸ με τὴν ἀσύγκριτη τέχνη της. Ὅμως ἡ ἀστραφτερή, πολυκύμαντη σταδιοδρομία της, πού ἦταν σπαρμένη με τόσες ἀπογοητεύσεις καὶ θλίψεις, φθάνει στὸ τέλος της. Τὸ βράδυ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1924, ἀφοῦ εἶχε παίξει τὴν «Κλειστή πόρτα» τοῦ Ἰβεν, ἡ ἀτυχῆ Ντούζε πεθαίνει στὸ Πίτσμπουργκ.

Τὸ σῶμα της ἀναπαύθηκε ἐπὶ τέλους στὸ κοιμητήριό της Ἀγίας Ἀννας, στὸ Ἀσόλο, μιά μικρὴ ὀρεινὴ πόλη κοντὰ στὴν Βενετία, ὅπου τῆς ἄρρεσε νὰ ἀναπαύεται καὶ ὅπου ἀποτραβιόταν κάθε φορὰ πού αἰσθανόταν μελαγχολία καὶ μοναξιά.

Αίμα στο χιόνι

Μυθιστόρημα της Χίλντας Λώρενς

3

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: 'Ο Μάρκ 'Ηστ, ιδιωτικός ντετέκτιβ, φτάνει στο σπίτι των Μόρεϋ, μία ώραία αρχοντική κατοικία χτισμένη επάνω σ' ένα λόφο, όπου μένει ο κ. Στόνμαν, ένας παράξενος γέρος, που του έγραψε ότι θέλει να τον προσλάβει ως γραμματέα του. 'Ο Στόνμαν φαίνεται ανήσυχος και τρομαγμένος όταν υποδέχεται τον ντετέκτιβ. Προσπαθεί να τον πείσει ότι δεν ήξερε ότι είναι ντετέκτιβ, και λέει ότι έσπασε το χέρι του πέφτοντας απ' τη σκάλα του κελλαριού. 'Όσο για το χτύπημα που έχει πάνω απ' το μάτι του, έγινε σ' έναν περίπατο, από μία πετρούλα που άποσπαστηκε από ένα βράχο... Οι Μόρεϋ έχουν δύο κοριτσάκια, 8 και 2 ετών, έναν υπηρέτη, δύο υπηρέτριες και μία μαγείρισσα, την κ. Λάσεϋ.

Ο Μάρκ θυγέρε ήσυχος απ' το δωμάτιο, χωρίς να κάνει κανένα θόρυβο πάνω στο μαλακό χαλί, και πήρε το καπέλο του και το παλτό του απ' την ντουλάπα του χώλ. 'Όταν πέρασε πάλι απ' την πόρτα της βιβλιοθήκης, κοίταξε μέσα. 'Ο Στόνμαν είχε γυρίσει την καρέκλα του προς το μέρος του χώλ, και τα μάτια του ήταν διάπλατα ανοιχτά.

Ο Μάρκ προχώρησε στο χώλ, άνοιξε τη σκαλιστή δορύνη πόρτα και την ξανάκλεισε προσεχτικά πίσω του. Τό χιόνι τον χτύπησε άμέσως στο πρόσωπο. 'Αρχισε να κατεβαίνει το δρόμο.

«Στραβοβόλτασες και τρελλούτασες, είπε κοιτάζοντας τον μολυβένιο οθρανό. 'Η φοβισμένος μέχρι τρέλλας... Τι απ' όλ' αυτά είναι; 'Ισως και τα τρία. 'Ισως μόνο το τελευταίο...».

Περπάτησε ζωηρά. Θυμόταν πως το σπίτι της δεσποινίδος Πόντ ήταν το τρίτο απ' το άνω μέρος του μικρού δρομάκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Τό Κρόστγουντ, που βρίσκεται στους πρόποδες του όρους Μπέρκ Μπέαρ και περιβάλλεται από ένα σκοτεινό δάσος, είναι μία πόλις μ' έναν μόνο

γά απ' τὰ ξεστά κρεβάτια τους και κάθισαν να γάνε τὸ πρωινὸ τους. Μία Κυριακή, ὅμοια ἀκριβῶς μὲ ἐκαντοντάδες ἄλλες πού εἶχαν περάσει...

Ὁ Μάρκ θυγέρε απ' τὸν ἀμαξίτῃ δρόμο και κοίταξε στὸ σταθμὸ. Κοινὸς ἔθγαινε ἀπ' τὴν κα-
ανὸδὸχο, ἀλλὰ δὲν ἵπῃρχε κανένα ἄλλο σημεῖο
ζωῆς. 'Αρχισε ν' ἀνεβαίνει στὸ στενὸ δρομάκο, πού
εἶχε γίνε σχεδὸν ἀδιάβατος τώρα. Τὸ χιόνι ἔπε-
φε μὲ ἥρημη ἀποφασιστικότητα, σκεπάζοντας τὰ
καθαρά μικρά σπιτάκια και τοὺς ἐκτεθειμένους
στὸν ἀέρα κηπάκους τοὺς. 'Όταν μπήκε στὸ σπι-
τάκι τῆς δεσποινίδος Μπιούλα, ἔμεινε κατὰ τι-
ετος απ' τὴν χαρούμενη κρηνὴ πού τὸν καλω-
σώρισε.

Ἦταν και μιά ἄλλη ἡλικιωμένη κυρία ἐκεῖ.
Τοῦ ἔσαν πὼς ἦταν ἡ δεσποινὶς Μπέσσιν Πέττι
και τοῦ φάνηκε πὼς ἦταν λιγάκι ἀπλοῖα. Σύστη-
σε τὸν ἑαυτοῦ του μ' ἐπισημότητα και τὸν ἀνάγκασ-
σαν νὰ φῇ πρωινὸ γιὰ δευτέρη φορὰ.

Τὸ τζάκι τῆς Μπιούλα ἔκαιγε εὐχάριστα και
τὸ σαλονάκι τῆς ἦταν γεμάτο ἀπὸ χαρούμενους
ἴχχους: Τὸ γελᾶκι τῆς Μπέσσιν, τὸ πρίξιμο τῆς
φωτιάς, τὸ γνῶριμο χτύπημα τῶν φλυτζανῶν τοῦ
καφέ καθὼς ἀκουμποῦσαν στὰ πιατάκια τοὺς. Αὐ-
τὰ ἦταν τὰ καλύτερά τῆς φλυτζάνια... Ὁ Μάρκ
κάθησε στὴν καλύτερη πολυθρόνα, μ' ἓνα μαξιλάρι
στὴν πλάτη του και μὲ τὰ πόδια του ἀκουμπισμένα
στὸν πορφυροκίτρινον τοῦ τζακιῶ.

—Ποτέ στὴ ζωὴ μου δὲν ἀκουσα τέτιο πρά-
γμα, διαμαρτυρήθηκε ἡ Μπέσσιν. Νὰ σὰς κάνουν
νὰ σεραπτήσετε μὲ χιονοθύελλα απ' τὸ σταθμὸ
μιά κατωσκότεινη νύχτα, ἐνὼ ἔχουν ἀφθονη βενζί-
νη κ' ἓνα ἔλαηθρο ἐπίσης! Ἡ Μπιούλα θάπρεπε
νὰ εἶχε τρεφονήσει μὲ κάθε τρόπο!

—'Όχι, εἶπε ὁ Μάρκ. Τὸ λάθος ἦταν δικό
μου... Θὰ σὰς πείραξε νὰ καπνίσω ἓνα τσιγάρο;

—'Ό, σὰς παρακαλῶ, σὰς παρακαλῶ, τὸν προ-
έτρεψε ἡ Μπέσσιν.

Ἦταν εὐτύχημα πού εἶδατε τὴ λάμψη τῆς
φωτιάς μου, εἶπε ἡ Μπιούλα. Θὰ μποροῦσατε νὰ
εἴχατε χροῖ. Αὐτὸς ὁ ὑπηρετῆς, πού περπατᾷ μὲ
τὴ μύτη ψηλά, δὲν βλέπει ποτέ κανέναν! Καὶ κα-
ταλαβαίνω γιατί δὲν σὰς εἶδε κ' ἡ Φλόρυ. Ἐχει

τόσα πολλὰ στὸ νοῦ του, τὸ δυστυχισμένο κορί-
τσι! Ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὸν Ἄμοις...

—Τὸν Ἄμοις;

—Εἶναι ὁ σταθμάρχης, ὁ ταχυδρομικὸς διευ-
θυντῆς κ' ὁ ἀστυνομὸς τοῦ τόπου. Πάντοτε παρα-
τηρεῖ τοὺς ἐπαθῆτες, γιατί κανεὶς δὲν ἔξερει ποτέ...

—'Ό, ὁ κοντὸς ἀνθρωπάκος μὲ τὸ κόκκινο τη-
λίχιο. Δὲν με εἶδε, γιατί εἶχε ἀγκυλωμένο ἓνα
κοριτσάκι πού κρατοῦσε ἓνα καλάθι...

—Τὸν καλέσαμε σήμερα τὸ πρωῒ, εἶπε ἡ Μπέ-
σσιν μὲ προθυμία, και τοῦ τὰ ψάλαμε γιὰ καλά.
Τὸν εἶπαμε τεμπέλη και νωθρό. Δὲν εἶναι δικαιο-
λογία τὸ ὅτι κρατοῦσε τὴ Φλόρυ ἀγκυλωμένη!
'Αν πρόσεχε τὴ δουλειά του, δὲν θ' ἀναγκαζό-
σαστε νὰρθετε μὲ τὰ πόδια. Εἶναι θαῦμα πὼς
δὲν εἶστε νεκροὶ αὐτῇ τῇ στιγμῇ!

—Τὸ ὀνομάζω αὐτὸ μοῖρα, εἶπε ἡ Μπιούλα.
'Αν δὲν ἔβλεπα ἓνα απ' τὰ ὀράματά μου, ἴσως
νὰ εἶχα πάει στὸ κρεβάτι μου και δὲν θὰ ἦσαστε
τώρα κ' ἐσεῖς ἐδῶ!

Ὁ Μάρκ φάνηκε παραξενεμένος κ' ἐκείνη τοῦ
εἶπε γιὰ τὸ ψόριο ποῦλ, γιὰ τὰ πεθαμένα παι-
διά, γιὰ τὴς πατημασιές ἔξω απ' τὸ μαυσωλεῖο...

—Ξέρετε, εἶμαι μόντιον, τοῦ εἶπε.

—Νομίζω πραγματικά πὼς εἶστε, τῆς εἶπε ὁ
Μάρκ μὲ σοβαρότητα, και σὰς εὐχαριστῶ. Ἀλλὰ
νὰ πού βρίσκομαι ζωντανὸς και φλυαρῶ μὲ δυὸ
χαριτωμένες καινούργιες φίλες. Μοῦ θυμίζετε κ'
οἱ δυὸ τὴν μητέρα μου.

Ἡ Μπέσσιν τοῦ χάρισε ἓνα ἀκτινοβόλο χαμό-
γελο.

—Τὸ ξέρω πὼς μὰς πειράζετε, τοῦ εἶπε, ἀλλὰ
μοῦ ἀρέσει.

Ἡ Μπιούλα εἶπε ξαφνικά:

—Ἐκείνο τὸ κορίτσι μὲ τὸ καλάθι ἦταν ἡ Φλό-
ρενς. Τὴν φωνάζαμε Φλόρυ ἐδῶ. Εἶναι ὑπηρετρία
ἀπάνω στοὺς Μόρεϋ. Εἶναι, ξέρετε, τὸ σπίτι τοῦ
συνταγματάρχου Ντάβενπορτ. Ἰποτίθεται πὼς εἶ-
ναι φίλοι του, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ φαντασθῶ πού
τοὺς δοῖκε! Ἐκείνος ὁ γέρος πίνει διαρκῶς, αὐ-
τὸ φαίνεται ἀπὸ μιλία μακρὰ. Δὲν με νοιάζει ἀν
πρόκειται νὰ ἐργασθῇ γι' αὐτόν... Κι' ὁ νεώ-
τερος, ὁ κ. Μόρεϋ, γελᾷ ὑπερβολικά. Γελᾷ κά-

θε φορὰ πού τὸν κοιτάζω. Κι' ὅμως, δίστασε, κι'
ὅμως, δὲν ἔξερω στὴν πραγματικότητα τίποτα ἐναν-
τίον τους... Προσάθησα ν' ἀνακαλύψω τίποτα
ἀπ' τὴ Φλόρυ, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν λέει λέξη.

—Γιὰ πέστε μου γιὰ τὴν Φλόρυ; ρώτησε ὁ
Μάρκ μὲ ἄθωο ἔφος. Φαίνεται νόστιμη...

—'Ό, νά! Ἡ Φλόρυ εἶναι ἡ χαϊδεμένη μου.
Διαβάζει βιβλία. Εἶναι καμαριέρα και προσέχει
και τὰ παιδιά ἐπίσης. Εἶναι απ' τὸ Μπέαρ Ρίβερ.
'Έχει μεγαλώσει σ' ἓνα κτήμα. Λέει πὼς αὐτὴ
εἶναι ἡ καλύτερη δουλειά πού εἶχε ποτέ...

—'Όπως κ' ἐγὼ, εἶπε ὁ Μάρκ. Καὶ γιὰ μένα.
αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη δουλειά πού εἶχα ποτέ. Ἡ
Φλόρυ κ' ἐγὼ θὰ πρέπει νὰ κάνουμε παρὰ!

Ἡ Μπέσσιν παρατήρησε πὼς ἡ Φλόρυ ἦταν ὁ-
μορφη γι' αὐτοὺς πού εἶχαν προτίμηση στοὺς λε-
πτοκαμωμένους τύπους. Ἀλλὰ ἐκείνη προτιμοῦσε
τὴ Βιολέτα, πού ἦταν ὁ τύπος τοῦ δυνατοῦ και
γεροδεμένου κοριτοῦ.

—Ἡ Βιολέτα εἶναι ἡ ἄλλη ὑπηρετρία, ἀν και
δὲν μπορεῖς νὰ τὴν ὀνομάσῃς πραγματικά ὑπηρε-
τρια. Δὲν ἐργάζεται ἔξω σὰν τὴν Φλόρυ. Εἶναι
διαφορετικὸς τύπος. Ἡ μητέρα τῆς εἶναι ἀντίπαλη
κ' ἔχει ἓνα σωρὸ μικρὰ ἀδελφάκια. Συνήθως τὰ
φροντίζει ἐκείνη. Βοηθαί τώρα στὸ σπίτι τῶν
Μόρεϋ ἐπειδὴ τῆς τὸ ζήτησε ὁ οικονομὸς ἐκεῖ, γιὰ
χάρη τῆς. Ἡ οικονομὸς εἶναι μιά πολὺ ἀνώτερη
γυναῖκα, εἶναι μέλος τῆς ἐκκλησίας μας. Ἡ Βιο-
λέτα εἶναι ἓνα ἀξιαγάπητο κορίτσι. Ἦμουν δα-
σκάλα τῆς.

—Ἡ Βιολέτα δὲν διαβάζει ποτέ, εἶπε ἡ Μπιού-
λα. Δὲν μοῦ φαίνεται νὰ μπορῇ... Ἡ Φλόρυ παίρ-
νει ἓνα βιβλίο κάθε ἐβδομάδα.

Ὁ Μάρκ κοίταξε, απ' τὴν ἄλλη μεριά τοῦ
χώλ, τὸ μικρὸ δοματιάκι μὲ τὰ φορτωμένα βιβλία
ράφια στοὺς τοίχους.

—Θὰ παίρνω κ' ἐγὼ ἓνα βιβλίο κάθε ἐβδομά-
δα, εἶπε. Φοβάμαι πὼς δὲν μοῦ κάνουν τὰ βιβλία
πού ἔχουν ἐκεῖ πάνω. Ὁ νέος μου προιστάμενος
εἶναι ἀνθρωπὸς ἀνωτέρας μορφώσεως.

Ἡ Μπέσσιν πήρε τὸ ἔφος πού συνήθιζε νὰ
παίρνη ἀνέναντί στοὺς μαθητὰς πού πῆγαιναν ἀ-
διάσπαστοι.

—Δὲν πρέπει νὰ λέτε τέτια πράγματα, κ.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
τὴν ὑγεία και ἁμορφιὰ τῶν μαλλιῶν σας

Πόσο εἶναι εὐχαριστημένη...

... πού δοῖκε τὸν τρόπο νάχη πάντα κα-
δαρά και ὠραία μαλλιά!

Και εἶναι τόσο εὐκόλο...

Μὲ τὸ GLEMO τὰ μαλλιά μετὰ τὸ λούσι-
μο κτενίζονται θαυμάσια, παίρνουν μιά
φυσικὴ γυαλάδα και εὐωδιάζουν.

Τὸ GLEMO μετὰ τὸν θαυμάσιο ἀφρὸ του
καθαρίζει τελείως και δυναμώνει τὰ μαλ-
λιά.

Τὸ GLEMO περιέχει τὰ πλούσια συστατι-
κά τοῦ φρέσκου αὐγοῦ, Βιταμίνες, Κυστί-
νη, Λευκιδίνη και Πρωτεΐνες.

Τὸ GLEMO σὰς δίδει τὴ χαρὰ νὰ βλέπετε
ὠραία τὰ μαλλιά σας.

Χρησιμοποιεῖτε τακτικά τὸ Γ κ λ έ μ ο,
Σαμπουάν μὲ αὐγὸ και δὰ ἐνδουσιασθῇτε
μὲ τὰ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματά του.

Glemo

Σαμπουάν
μὲ αὐγὸ
Προϊὸν TETE - NOIRE

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

"Ήστ; είπε. "Έχουμε όλοι μυαλό, άρκει νά θέλωμε νά τό χρησιμοποιήσωμε. Είμαι σίγουρη πώς είστε πολύ έξυπνος, διαφορετικά δέν θά μπορούσατε νά κάνετε τή δουλειά πού κάνετε... Τί δουλειά κάνετε, άλήθεια;

—Είμαι γραμματέας, είπε άμέσως ό Μάρκ. Εί δικειμένους στην αρχαιολογία.

—Ω... Δηλαδή ξεθάβετε άνθρωπους πού έχουν πεθάνει πριν από πολλά χρόνια, δέν είν' έτσι;

—Νεκρές πόλεις, τήν διώρθωσε ή Μπιούλα. Σās άρέσουν τά αστυνομικά μυθιστορήματα, κ. "Ήστ; "Έχω έναν δόκτορο τοίχο γεμάτων άπ' αυτά.

—Τρελαίνομαι γιά τά αστυνομικά μυθιστορήματα! Είναι τόσο γεμάτα άλήθεια! Μήπως έχετε κανένα άπ' τά τελευταία;

—Έχω ένα καινούργιο ή μάλλον όχι, δέν τό έχω. "Η κ. Λάσευ τό πήρε, τήν περασμένη έβδο-

μάδα... Είναι ένα θαυμάσιο βιβλίο, ύπερφυσικό. Μπορείτε νά τό πάρετε από κείνην, μόλις τό τελειώση.

—Άπ' τήν κ. Λάσευ; ρώτησε ό Μάρκ, κάνοντας δίστην πώς δέν θυμόταν. Είναι ή γυναίκα πού αναφέρατε πριν από λίγο, δέν είν' έτσι; "Η ολονόμιος;

—Ναί. Είναι χήρα. Καί μεγάλη άναγνώστρια, έπίσης. Οι Μόρευ είναι τυχεροί πού έχουν μία τέτια γυναίκα, άρκο είναι περαστικοί από δω.

—Μιό γυναίκα τεραστίων διαστάσεων, ψηθύρισε ή Μπέσου.

Μιά λέξη κίνησε τήν προσοχή του Μάρκ.

—Θά μιλήσω στην κ. Λάσευ, έκανε. Είπατε πώς οι Μόρευ είναι περαστικοί, δεσποινίς Πόντ; Νόμιζα πώς ήταν σχεδόν μόνιμοι...

—Είναι ένοικιασταί, άπλοι ένοικιασταί... "Όταν ή Ρούθ Λάσευ ήταν έδω, τήν περασμένη έβδομάδα, μου είπε πώς είχαν πη σέ ύλους πώς ίσως δέν

θα έμεναν πέρα άπ' τόν Μάιο. Πήραν τό σπίτι έπειδή ήθελαν ένα ήσυχο μέρος. "Αλλά τόν Μάιο έρχονται οι παραθερισταί κ' όλόκληρο τό δουνό μεταβάλλεται σέ θέρετρο. Κάνω σπουδαίες δουλειές τότε, αλλά δέν μου άρέσει αυτό... "Τάραχουν δυό ξενοδοχεία σέ άπόσταση ενός χιλιομέτρου ψηλότερα άπ' τό σπίτι τών Μόρευ κ' έγώ δέν ξέρω πώς κατασκηνώσεις και λέξεις... "Άνθρωποι φωνάζουν από παντού...

—Μερικοί κοιμούνται μέσα σέ σπηνές, πρόσθεσε ή Μπέσου, μέ τις πόρτες όρθάνοιχτες...

—"Η κ. Μόρευ φαίνεται πώς έφερε πάρα πολλά δικά της πράγματα, παρατήρησε ό Μάρκ. Μερικά πράγματα πού είδα δέν μοιάζουν γιά διακόσμηση σπιτιού πού ένοικιάζεται έπιπλωμένο...

—"Ολόκληρα φορητά, είπε ή Μπιούλα μέ ήδονή. Βιβλία, πίνακες, πορσελάνες, ένα σωρό τέτια πράγματα... "Η Ρούθ Λάσευ μου είπε ότι έστειλε μερικά άπ' τά πράγματα του συνταγματάρχου στην άποθήκη, γιά νά κάνει χώρο. Θάβει να δω τό σπίτι τώρα, είπε μέ πάθος. "Ήταν όμορφο όταν ζούσε εκεί ό συνταγματάρχης, αλλά ή Ρούθ λείει πώς τώρα σου πάνει ή άνατην άπ' τήν όμορφιά. Παίνουν ακόμα και λουλούδια άπ' τή Νέα "Τόρη.

—Ντάβενπορτ; είπε ό Μάρκ, ρίχνοντας πάλι τό δόλωμά του. "Αναρωτιέμαι πού έχω ξανακούσει αυτό τό όνομα!

"Η Μπέσου είχε τήν άπάντηση έτοιμη.

—Τό διαβάσατε στις έφημερίδες! Είναι ό συνταγματάρχης Ντάβενπορτ, αυτός πού τόν είχαν στείλει στην "Αγγλία μέ μυστική άποστολή. "Η Ρούθ Λάσευ του μαγεύει πολλά χρόνια. "Αλλά περισσότερο σάν φίλη, ξέρετε.

"Ο Μάρκ σηκώθηκε και πεντώθηκε εύτυχισμένα. Μέ άποροδόκητη τύχη καί μέ πολύ λίγη προσπάθεια, είχε μάθει μερικά πράγματα. "Τιήχαν κ' άλλες έρωτήσεις πού θάθελε νά κάνει, αλλά θάραπε νά περιμένη λιγάκι. Ταξινόμησε τή δεσποινίδα Μπέσου Πέντν και τή δεσποινίδα Μπιούλα Πόντ στην κατηγορία τών φλυάρων πού θά μπορούσε νά χρησιμοποιήσει άργότερα, άν τις χρειάζόταν...

Φόρεσε τό παλτό του, παρά τις διαμαρτυρίες τους, κ' έδωσε από ένα χέρι στην καθεμιά:

—Τους χαιρετισμούς μου στον "Άμος, είπε, και νά με φρονάξετε άν ήθετε πάλι κανένα μανσολέιο! Καί πολλά εύχαριστώ γιά τό δεύτερο πρόγευμα. Δέν θά μωρέσω νά φάω τό μεσημέρι!

"Η οικοδόσποινα σηκώθηκε και τόν άκολούθησε ως τήν πόρτα.

—Θά σās ξαναδω και τις δυό σέ καμιά-δυό μέρες, πρόσθεσε ό Μάρκ καθώς έφευγε.

Πέντε λεπτά άργότερα, όταν έστριψε μέσα στον αυτοκινητόδρομο, άπέναντι άπ' τό σταθμό, είδε πίσω άπ' τήν θυρίδα τών εισιτηρίων έναν ηλικιωμένο κύριο, πού μόλις άκουμπόσε τό ακουστικό του τηλεφώνου. "Ο Μάρκ τόν χαιρέτησε από μακριά μέ τό χέρι του. "Αλλά δέχτηκε ένα άπαισιο βλέμμα σέ άνταπόδοση τής χειρονομίας του. "Ο "Άμος είχε φαίνεται μόλις λάβει τούς χαιρετισμούς του...

Καθώς πλησίαζε κοντά στο σπίτι, καί πέρασε σφιγριχτά δίπλα του και σχεδόν μετακίνησε τό καπέλλο του. Γύρισε γρήγορα κ' είδε πώς ήταν μία παλιά μπάλλα του γκολφ. Καθώς έσκυψε νά τήν σηκώσει, τρεις σιλουέτες ξεπροβάλλαν πίσω από ένα θάμνο και κάποιος φώναξε τ' όνομά του. "Έμεινε άκίνητος και περίμενε.

Τά δυό ήταν παιδιά κ' ή άλλη ήταν μία λεπτή, λυγρή κοπέλα, μέ χλωμά χαρακτηριστικά. Θά ήταν άσφαλώς ή Φλόρν. Κράτησε τό κάθε παιδί σφιχτά άπ' τό χέρι, ενώ τό μάλλον μέ άύστηρότητα. Τά παιδιά έμειναν άπαθι. "Όταν τόν πλησίασαν, ή νέα του είπε:

—Είστε ό κ. "Ήστ, δέν είν' έτσι; "Ο κύριος πού μένει μέ τόν κ. Στόνμαν... Αυτοίμαι φοβερά, κύριε. "Ελπίζω νά μη σās χτύπησε ή μπάλλα.

—Ποιά άπ' τις δυό τήν έρωξε; ρώτησε ό Μάρκ, κοιτάζοντας πρώτα τή μικρούλα "Αίβν κ' έπειτα τήν γεμάτη άυτοπεποίθηση "Αννα.

—"Η "Αννα, φυσικά. Τής άρέσει πάντα νά πετά διάφορα πράγματα. Δέν ξέρω πού βρήκε αυτή τή μπάλλα του γκολφ, αλλά δέν τής έπιτρέπουν νά παίξει μ' αυτές και τό ξέρε! Θά μπορούσε νά σās βγάλει κανένα μάτι. Ζήτησε συγγνώμη, "Αννα!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

'Εδω κι' 'Εκεί

■ ■ ■ ΟΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ του πρίγκιπας Ραϊνιέ του Μονακό πηγαίνουν καλά. "Αγόρασε: 1ον) "Ένα όκτορο μέ τρία κατάρτια, 500 τόννων περίπου. 2ον) μεγάλες έκτάσεις έπάνω άπ' τις Κάννες γιά νά εγκαταστήση ένα ράντσο.

■ ■ ■ Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ήθοποιός Κούρτ Γιούργκενς έφερε άπ' τό Χόγκ-Κόγκ, γιά τή βίλλα του στην Κιανή "Ακτή, μία τεράστια σκακιέρα, τά πιόνια τής όποιας (δουλεμένα πάνω σέ φίλντισι) έχουν ύψος 30 εκατοστά.

■ ■ ■ Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΣ Σαγκάν άνήγειλε ότι τελείωσε τό τέταρτο μυθιστόρημά της και ότι άπεφάσισε νά γίνη παραγωγός κινηματογραφικών ταινιών.

■ ■ ■ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ σέ τρόφιμα έ- νός άνδρου κατά τό διάστημα μιάς ζωής φυσιολογικής (70 χρόνων περίπου): 10.000 κιλά ψωμί, 2.000 κιλά βούτυρο, 4.000 κιλά ζάχαρη και μία σπούδα πατάτες ύψος 4 μέτρων: ήτοι σύνολον 50.000 κιλά. "Η στατιστική άφορά τούς κατοίκους τής Δυτικής Εύρώπης.

■ ■ ■ ΣΤΗΝ Τουλών, τό "Ίδρυμα "Υποβρυχίων "Έρευνών ναυπηγεί ένα ύπερ-βαθυσκάφος τό όποιο θά μπορεί νά καταδυθεί σέ βάθος 11.000 μέτρων. Θά είναι έτοιμο τό 1960.

■ ■ ■ Σ' ΕΝΑ κατάστημα τής Μασσαλίας έκτίθεται τό μικρότερο ρολόγι τού κόσμου. Μέγεθος: 14 χιλιοστά τού μέτρου.

■ ■ ■ ΣΤΟ Χόλλυγουντ γυρίζεται μία ταινία εϊς άνάμνηση τής άγοράς τής "Αλάσκας από τήν τσαρική Ρωσία. Τιμή άγοράς τής "Αλάσκας: 7.200.000 δολάρια. "Έξοδα πού θά απαιτηθούν γιά τήν παραγωγή τού φίλμ: 7.500.000 δολάρια.

■ ■ ■ ΣΤΟ "Αμβούργο ή διέλευση τής Τροχαίας έγκατέστησε σ' όλες τις διασταυρώσεις τών πολυσύχναστων δρόμων, πλάι στα κόκκινα και πράσινα φώτα, ήχητικά σήματα γιά τήν έξυπνέρευση τών τυφλών.

■ ■ ■ ΣΤΗ Ρώμη, έπάνω στις γλυπτές παραστάσεις τής κολώνας τού Τραϊανού, άνακαλύφθη ότι οι Ρωμαίοι στρατιώται φορούσαν (ήδη) γραβάτα.

■ ■ ■ Η ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ κυβέρνηση άπεφάσισε νά δώση άνηθική άπάντηση στην αίτηση τής νεοζηλανδικής κυβέρνησης όπως τής άποδοθή ή μούμια ενός Μασρί, πού είχε άπαυθθή πριν από έκαστο περίπου χρόνια άπ' τή Νέα Ζηλανδία άπ' ένα Βιεννέζο άρχαιολόγο και πού βρίσκεται τώρα στο μουσείο τής Βιέννης. "Αυστριακοί έδήλωσαν πώς καταλαβαίνουν πολύ καλά τήν έπιθυμία τών Νεοζηλανδών νά επαναφέρουν στον τόπο τους τά λείψανα ενός προγόνου τους, αλλά έξήγησαν ότι δέν θέλουν νά δημιουργήσουν ένα προηγουμένο πού θα είχε ως συνέπεια νά υποβάλλουν καί άλλες χώρες τό ίδιο αίτημα, μέ άποτέλεσμα νά άπογυμνωθή έντελώς τό μουσείο τους.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 "Αστέρι... γεννήθηκε πρό όλίγων ήμερών και γιά πρώτη φορά θα λάμψη στην "Ελλάδα. Τό όνομά του: Μαρία Λαφορέ, και αυτό κατακαίνουργιο. "Ως πρό όλίγου καιρού ή νέα αυτή κοπέλα ώνομάζετο Μαίτενα Ντομενάχ και προσπαθούσε νά βρή έργασία στον μαγικό κύκλο τού θεάτρου και τού κινηματογράφου. "Η τύχη τήν περίμενε σέ ένα

ΜΑΡΙΑ ΛΑΦΟΡΕ: Τό νέο άστέρι, τό όποιο θα λάμψη γιά πρώτη φορά στην "Ελλάδα.

■ ■ ■ ΟΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ του πρίγκιπας Ραϊνιέ του Μονακό πηγαίνουν καλά. "Αγόρασε: 1ον) "Ένα όκτορο μέ τρία κατάρτια, 500 τόννων περίπου. 2ον) μεγάλες έκτάσεις έπάνω άπ' τις Κάννες γιά νά εγκαταστήση ένα ράντσο.

■ ■ ■ Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ήθοποιός Κούρτ Γιούργκενς έφερε άπ' τό Χόγκ-Κόγκ, γιά τή βίλλα του στην Κιανή "Ακτή, μία τεράστια σκακιέρα, τά πιόνια τής όποιας (δουλεμένα πάνω σέ φίλντισι) έχουν ύψος 30 εκατοστά.

■ ■ ■ Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΣ Σαγκάν άνήγειλε ότι τελείωσε τό τέταρτο μυθιστόρημά της και ότι άπεφάσισε νά γίνη παραγωγός κινηματογραφικών ταινιών.

■ ■ ■ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ σέ τρόφιμα έ- νός άνδρου κατά τό διάστημα μιάς ζωής φυσιολογικής (70 χρόνων περίπου): 10.000 κιλά ψωμί, 2.000 κιλά βούτυρο, 4.000 κιλά ζάχαρη και μία σπούδα πατάτες ύψος 4 μέτρων: ήτοι σύνολον 50.000 κιλά. "Η στατιστική άφορά τούς κατοίκους τής Δυτικής Εύρώπης.

■ ■ ■ ΣΤΗΝ Τουλών, τό "Ίδρυμα "Υποβρυχίων "Έρευνών ναυπηγεί ένα ύπερ-βαθυσκάφος τό όποιο θά μπορεί νά καταδυθεί σέ βάθος 11.000 μέτρων. Θά είναι έτοιμο τό 1960.

■ ■ ■ Σ' ΕΝΑ κατάστημα τής Μασσαλίας έκτίθεται τό μικρότερο ρολόγι τού κόσμου. Μέγεθος: 14 χιλιοστά τού μέτρου.

■ ■ ■ ΣΤΟ Χόλλυγουντ γυρίζεται μία ταινία εϊς άνάμνηση τής άγοράς τής "Αλάσκας από τήν τσαρική Ρωσία. Τιμή άγοράς τής "Αλάσκας: 7.200.000 δολάρια. "Έξοδα πού θά απαιτηθούν γιά τήν παραγωγή τού φίλμ: 7.500.000 δολάρια.

■ ■ ■ ΣΤΟ "Αμβούργο ή διέλευση τής Τροχαίας έγκατέστησε σ' όλες τις διασταυρώσεις τών πολυσύχναστων δρόμων, πλάι στα κόκκινα και πράσινα φώτα, ήχητικά σήματα γιά τήν έξυπνέρευση τών τυφλών.

■ ■ ■ ΣΤΗ Ρώμη, έπάνω στις γλυπτές παραστάσεις τής κολώνας τού Τραϊανού, άνακαλύφθη ότι οι Ρωμαίοι στρατιώται φορούσαν (ήδη) γραβάτα.

7 Σεμνοί άσσοι... Οι πρωταθληταί τού βολάν στην "Αγγλία δέχθηκαν νά περάσουν από έξετάσεις και νά πάρουν βαθμούς από τό "Ίνστιτούτον τών Προώδευμένων "Οδηγών. "Εκεί δέν τούς έζήτησαν ταχύτητες, ούτε ύπερβολικές δεξιότητες, αλλά τήν γνώση τού κώδικος τού δρόμου και θα τά "τέστ" είχαν περισσότερη σχέση μέ εύγένεια, ύπο-

μονή, ικανότητα νά λύσουν κοινά προβλήματα μηχανικά και γενικά νά διευκολύνουν σέ κάθε στιγμή τήν βαρεία έργασία τής τροχαίας και νά χρησιμεύσουν σάν μορφωμένοι και προσεκτικοί μάτρες. "Ο Στέρλιγκ Μός, ό όποιος και αυτός δέχθηκε νά περάση από εξετάσεις, παρ' όλίγο νά άπορριφθή γι'ατί, ενώ τά κατάφερε παντού καλά, έμεινε από... βενζίνη...

7 "Ετοιμασίες... προχωρούν γιά τόν πριγκιπικό γάμο τού "Αλβέρτου τού Βελγίου μέ τήν Πάολα Ρούφο. "Ήδη, ή άύστηρήτης τής Βελγικής "Αύλης έχει έπιβληθή και έχει παρακαλέσει τήν

μέλλουσα πριγκίπισσα νά μη φωτογραφίζεται και νά άσχοληθή πρό τού γάμου της μέ τήν μελέτη τής ιστορίας τού Βελγίου και τής φλαμανδικής γλώσσας. Μετά τόν γάμο, ό όποιος θα γίνη εϊς τήν Βασιλική τού "Αγίου Πέτρου, δέν θα έπακολουθήση παρ' ένα γεύμα μέ άκριβώς 36 προσκεκλημένους. Φαντάζεται κανείς πώς δυσχέρειες θα έχη δημιουργήσει αυτός ό περιωρισμένος άριθμός...

7 Περιέργειες... Θυμάσθε τήν περιπέτεια τών βαλαιοσπόδων πού θέλησαν νά δοκιμάσουν άν πραγματικά από τό Περού μπορούσε νά φθάση κανείς μέ σχεδία — τό περιφημο Κόν-Τικι — στα νησιά τού Ειρηνικού; Τώρα ένας ιστορικός "Αγγλος, ό καθηγητής Χόιτε, άπεφάσισε έφέτος τό καλοκαίρι νά περάση τις "Αλπεις οδηγώντας έναν έλέφαντα 10 ετών. Αυτό γιά νά τακτοποιήση ιστορικάς τήν ύπόθεση "Αντίβα. "Ο έλέφας όνομάζεται Τζάμπο και βρίσκεται αυτήν τήν στιγμή στον ζωολογικό κήπο τού Τουρίνου, χωρίς νά γνωρίζη ότι πολύ γρήγορα θα γίνη διάσημος και ότι ήδη έχει άσφαλισθή από τού Αλούδς...

777

● —ΚΥΡΙΑ, λέει ή ύπνέτρια, είδα σήμερα στον ύπνο μου πώς μου χάρισατε ένα άπ' τά βραδινά σας φρέματα. Τί να σημαίνει, άραγε; —Θά τό ξέρης αύριο, άπαντά ή κυρία.

Τήν άλλη μέρα γυρίζει άπ' έξω μ' ένα κομψό πακετάκι. "Η ύπνέτρια, καταχαράμμενη, τό άνοίγει και βρίσκει μέσα ένα βιβλίο: «Νεοκρίτης».

● —ΜΠΑΜΠΑ, χάρισε μου ένα μαχαίρακι. —Τί νά τό κάνης; —Νά, χαράξω τ' όνομά μου στο μπουφέ!

● Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ λέει στο Γιαννάκη: —Πές μου τρία πράγματα πού δέν υπάρχουν πριν από πενήντα χρόνια. —"Ο πύραυλος, ή άτομική βόμβα και...

● Ο μικρός σκέπτεται, σκέπτεται και ξαφνικά άναφωνεί: —Κ' έγώ, κύριε.

● ΕΝΑΣ άστυφύλακας φέρνει στο τμήμα δυό άλγες. "Ο άστυνόμος ρατίζει: —"Επάγγελμα; —"Ανεργός. —Κ' έσύ; —Είμαι ό γραμματέας του.

● ΕΝΑΣ βουλευτής διηγείται σ' ένα φίλο του: —Μιά μέρα άνιευρέθηκα πώς ήμουν έτοιμος νά εκφωνήσω λόγο στη Βουλή. "Επώνη και —δε θά τό πιστέψης— ήταν άλήθεια.

● ΕΝΑΣ γκάγκτερ, φυλακισμένος στο Σίνγκ-Σίνγκ και καταδικασμένος σέ θάνατο, στέλνει στο δικηγόρο του στη Νέα "Υόρκη ένα γράμμα και τον ήκετσει νά του δώση μία τελευταία συμβουλή πριν έρθη ή στιγμή νά καθήση στην ηλεκτρική καρέκλα. "Ο δικηγόρος του άπαντά μέ τό απλό αυτό τηλεγράφημα: "Επρό παντός ν' άποφύγης, μέ κάθε τρόπο, νά καθήσης».

● ΜΕΤΑ τήν περιφορά τού δίσκου, ό παπάς άναβαίνει στον άμβωνά και λέει: —"Ελεγα, πάντοτε ότι οι πτωχοί είναι ευπρόσδεκτοι στην έκκλησία μου. Βλέπω σήμερα ότι ήλθαν.

● ΙΤΑΛΟΣ πολιτικός βγάξει προεκλογικό λόγο σέ μία πλατεία τής Νεαπόλεως, τής όποιας, ως γνωστόν, οι κάτοικοι φημίζονται γιά τήν ταπεινότητά τους. Τό πλήθος πού έχει συγκεντρωθή είναι άδιάφορο κι ό ρήτορ, γιά νά προκαλέση ένθουσιασμό, άρχίζει τις ύποσχέσεις: —Θά εξασφαλίσωμν στέγην δι' όλους!

—Μπαράδο, φωνάζει τό πλήθος. —Θά έλαττώσωμν τούς φόρους! —Μπαράδοοο! —Θά δώσωμν ώραιάς εορτάς! —Μπαράδισιμοοο! Έμφωνίζει τό πλήθος έξάλλο από έθουσιασμό. —Και θά εξασφαλίσωμν έργασίαν δι' όλους! —Κρεμάστε τον! όρνεται τώρα τό πλήθος.

Τά έσώρουχα πού ξεπέρασαν τήν "Ελλάδα και κατέκτησαν όριστικώς τήν Εύρώπη

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

Κομψότης
"Υγεία
"Ανεσις

● Τά έσώρουχα "Ατίδης πωλούνται από τό 1954 εϊς τά έκλεκτότερα καταστήματα τής Εύρώπης, όπως έσημείωσε μέ ιδιαίτεράν ύπερφάνειαν και ίκα-νοποίησην ό έλληνικός τύπος.

● Εϊς τήν "Ελλάδα τά έσώρουχα "Ατίδης θά τά θρήτε άποκλειστικώς εϊς τά καλά καταστήματα.

Η Ζωή μας

ΜΕΛΙ ΚΑΙ ΑΤΘΙΔΕΣ...

* Τους λυπάμαι αυτούς τους τουρίστες, τους ξαρινούς και θερινούς εκλεκτούς επισκέπτες μας, που τους βλέπω να κάθονται κάθε πρωί στις παραποτάμιες καρεκλολάχμες της πλατείας του Συντάγματος, προσπαθώντας να δείξουν πως δεν τους νοιάζει που όλοι οι άλλοι τους κοιτάζουν σαν περίεργα φαινόμενα.

* «Θεοσεβούμενοι άνθρωποι, ανέλπιδοι κ' υπομονετικοί», όπως θα έλεγε κι ο Μαλακάσης, αφού αποθαυμάσουν για λίγο το τοπίο ασχολούνται ο καθείς με τα δικά του: άλλος γράφει μια κάρτα, άλλος διαβάει εφημερίδα, άλλος ένα βιβλίο κι άλλη απλώς κλείνει τα μάτια και λιάζεται χωρίς και να την πολυσκοτίσει αν μερικά τεμάχια γύμνιας εκτίθενται όχι μόνον στην εύλογια του ήλιου, αλλά και στη θωπεία των άρσενικών οφθαλμών.

* Γιατί αυτό —φευ! αυτό και μόνον— γίνεται και συμβαίνει πρωί, μεσημέρι και βράδυ στην πλατεία του Συντάγματος.

* 'Ο 'Αθηναίος —εωχρείται...

* Πίσω απ' τις διτρίνες του «Ζαχαράτου», του «Παπασπύρου», του «Ζαβορίτου», του «Αντανιάδη» έλλοχευουν οι «γκουρμέ» του αθηναϊκού φουστανιού και είναι κρίμα που δεν διδάσκουμε και στους ξένους μας τούτο το παιχνίδι σά μια ανέξοδη και πρωτότυπη μέθοδο ψυχαγωγίας, μια και τίποτε άλλο, έδω που τα λέμε, δεν έχει να τους προσφέρει ή Πλατεία, εκτός από τις αμαρτίες του «Σίλντερ Ντόλλαρ» και την ασκητική γαλήνη του «Σεβεντίν».

* 'Κι όμως —μόνο οι καλώς πληροφορημένοι γνωρίζουν τί όργια και τί μπακανάλια δονούν ολόκληρη μέρα τις παρυφές της Πλατείας. 'Η μισή άποστρατευμένη ήγεσία του Στρατεύματος, της Πολιτικής Ζωής, της Οικονομικής και 'Εμπορικής Δραστηριότητας και της Φιλολογικής Παραγωγής του τόπου δίνει το παράδειγμα και οι νεώτεροι ακολουθούν. Δύο στοιχεία αποτελούν το βασικό θερινό έδεσμάτο-λόγιο των 'Αθηναίων της πλατείας του Συντάγματος: το Μέλι υπό μορφήν Βασιλικού Πολτού και οι 'Ακρίδες υπό μορφήν 'Ατθίδων. Και ποτέ κανείς δεν ξέρει για ποιά απ' τα δυο θερογλύφονται οι σύγχρονοι αυτοί άναχωρηταί της αθηναϊκής αίσθησιακής ερήμου.

* Νέξιζε τουλάχιστον τον κόπο;

* "Όσο είναι άπίστευτο το τί γυναικομάνι άπορροφά και έκχέει κάθε μέρα ή χαάνη της όδου 'Ερμού, άλλο τόσο είναι έκπληκτικό το τί άσκημια κι άγουστία περιλαμβάνει αυτό το άνώνυμο πλήθος!

* 'Υποπτεύομαι πως το «χόμπυ» της μητέρας φύσης, σε τούτη την εύλογημένη γή, είναι να πλάθη άτελείς 'Αθηναίες...

* Πότε ιάνθινες και πότε τυμπανιαίες, πότε κολπώδεις και πότε άνεπαρκείς, πότε ύποδύφορες και πότε ψυχοφθόροι, οι άχαλίνωτες σάρκες παρελαύνουν — πολύσμες, ιδιόπλαστες, οικτρές...

* Και μεις τα ζώα τις καμαρώνουμε!

* Και το ξέρουν...

* Και στυλώνονται...

* Και παίρνουν τα ύψη τους, γελοία, παράφωνα, παράτονα, κωμικά. Γιατί δεν είναι μικρό πράγμα, φυσικά, μέσα σε διάστημα πέντε λεπτών και σε διαδρομή τριακοσίων μέτρων να έχης άποτελέσει ταυτόχρονα το παραδείσιο ένδαλμα δύο ύποναύρχων, τριών τέως μελών του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενός ιδιοκτήτου καταστήματος πωλήσεως άντισπέρμων και δύο παλαιμάχων σιτιλωτών.

* Πού πάνε, πούθε έρχονται, λίγο ενδιαφέρει.

* Το ξέρουν κ' οι ίδιες πως βασική άποστολή τους είναι να ύποδαυλίζουν την συμπαιγνία των 'Αθηναϊκών Παθών —άλυτρωτων, φαρμακωμένων, δραχμοπνίκτων, άγοραίων, ιδεοκρατικών.

* Είναι ενδιαφέρουσα ή συνταγή του αθηναϊκού άνδρικού ύποσιτισμού: σορόπι και ένάτενις, μέλι και 'Ατθίδες...

* Δεν μάς τρέφουν. Μάς παρηγορούν.

* Δεν μάς ίκανοποιούν. Μάς ξεγελάνε.

* Δεν μάς προσφέρουν. Μάς ύπόσχονται.

* Δεν παραδίδονται. Παρασύρουν, —είτε, σπανιάτατα, προς την έφημερωμένη άκριδοφαγία (συνδυασμός μεγάλης δαπάνης και άποκαρδιωτικής γευστικής άποδόσεως), είτε, συνήθως, συνηθέστατα, άπλώς προς μερικούς μεσημερινούς δραματισμούς άφροδισιακής καφεδοποσίας, διανθισμένους με άνέκδοτα από τις μάχες του Σικρά...

Index

ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ, ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ, ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ, ΤΑΠΙΟΚΑ

"ΓΙΩΤΗ"

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ & Σ. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥΣ

Συστάσεις της Μητέρας...

... "Θά είσαι κόρη μου, πάντα ευδιάθετη και γεμάτη ζωή, όπως όλες οι κοπέλλες που άφηκαν τις παλές συνήθειες στις κρίσιμες ήμέρες. Να μη παραλείψης να χρησιμοποιήσεις τις Σερβιέτ υγείας CAMELIA που προσφέρουν σε έκατομμύρια γυναίκες καθαριότητα και ασφάλεια χωρίς καμμία ένόχληση."

Η CAMELIA είναι δείγμα πολιτισμού.

Η CAMELIA σάς άπαλλάσσει από την χρησιμοποίηση παλαιών άνδυγιεινών μέσων.

Με τις ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

Camelia ασφάλεια - καθαριότητα - άνεση αύτοπεποίθηση

Για ταξίδια - έκδρομές ειδική συσκευασία τσάντας

Μητέρα και κόρη

Εσάς συμβουλεύει ο Αντρέ Μορονά

'Αποκλειστικότητας ΕΙΚΟΝΩΝ και ΟΡΕΡΑ ΜΥΝΔΙ

Οι σχέσεις ανάμεσα στις μητέρες και τις κόρες δεν είναι τόσο εύκολες όσο νομίζουν μερικοί. 'Υπάρχουν, άσφαλώς, περιπτώσεις, πολυάριθμες εύτυχώς, που ή μητέρα συνεννοείται θανμάσια με την κόρη της κ' ή μια δεν μπορεί να κάνει χωρίς την άλλη.

Ξέρουμε γυναίκες πού, αν και παντρεμένες και μητέρες πολλών παιδιών, βλέπουν τη δική τους μητέρα καθημερινά και της ζητούν συμβουλές για όλα τα πράγματα.

Αυτή την ευνοϊκή όψη των σχέσεων μητέρας και κόρης την συναντά κανείς ιδίως στις πολύ ένωμένες οικογένειες, όπου ή κόρη ύπηρξε πάντα μάρις τελείας συμφωνίας ανάμεσα στον πατέρα της και στην μητέρα της. Μόλις ύπάρξη, όμως, μόνιμος διαφωνία μεταξύ των γονέων, τα παιδιά είναι φυσικό να τίσσωνται με τον ένα ή με τον άλλον, και ο' αυτές τις περιπτώσεις ή κόρη, από ένστικτο, παίρνει το μέρος του πατέρα. Αυτός δεν είναι, πάντως, άπόλυτος κανόνας. "Αν είναι φανερό πως έχει άδικο ο πατέρας κι' αν ύποφέρη εξ αίτίας του δόκλρησ ή οικογένεια, ή κόρη λυπάται την μητέρα της και συμμερίζεται τη θλίψη της.

"Αν, αντιθέτως, φταίη ή μητέρα, είτε επειδή έχει πάρει ν' άγαπιά τον πατέρα, είτε επειδή εξακολουθεί να είναι πολύ φιλάρεσκη, ή κόρη θα την κρίνει χωρίς επιεικεια. "Εργαφα ένα μυθιστόρημα, τον «Οικογενειακό Κύκλο», για να δείξω την άπογοήτευση μιας νέας που άνακαλύπτει ότι ή μητέρα της έχει έρασιή. Κι' όμως, αυτό δεν είναι τόσο σπάνιο.

Αυτού του είδους οι παιδικές έντυπώσεις δεν σβήνουν εύκολα. "Η μητέρα, που αισθάνεται πως ή κόρη της την μαντεύει και την καταδικάζει, γίνεται επιθετική. "Όταν ή κόρη παντρεύεται, ή μητέρα την κατασκοπεύει με την σειρά της. "Αν ή κόρη που ύπηρξε άγνη δεν είναι πια άφορη, ή μητέρα ύπογραμμίζει την αντίφαση. Συνέθη μάλιστα μερικές πεθερές να είδοποιησουν τον γαμπρό τους για την άτυχία του...

"Όσες γυναίκες είναι σεμνές, καλές σύζυγοι και μητέρες, ύποτάσσονται εύκολα στο γεγονός ότι γέρασαν. Τί σημασία έχουν τα γεγονατιά; Οι πραγματικές χαρές μιας τέιας μητέρας βρίσκονται άλλοι: Την εδχαριστεί να είναι ή κόρη της όρατα, να έχη επιτυχίες. "Αλλά μια μητέρα κοκέτια, που άγάπησε πολύ τον έρωτα, δεν ξέρει να γερονή. Ζηλεύει από το τόσο ζωντινό της πλάσμα πού, με μόνη την παρονοία του, ύπερνθυμίζει το κύλισμα των χρόνων... "Ετσι δημιουργούνται μερικές φορές πραγματικές απέχθειες μεταξύ μητέρας και κόρης.

"Αντίστροφα, μια λογική μητέρα μπορεί να γίνη έξω φρενών με τα καπρίτσια και τα καμώματα μιας πολύ θλεινδερης κόρης. Κ' είναι άλήθεια ότι μια ήλίκιωμένη γυναίκα έχει πάντα την άρετη που χρειάζεται για ν' άντισταθή στους περιραιοιούς που άντιμετωπίζει μια νέα...

Συμπέρασμα: Δεν πρέπει ποτέ να θεωρούμε αυτονόητη την ύπαρξη συνεννοήσεως μεταξύ μητέρας και κόρης. "Ας χαϊρώμαστε όταν ύπάρχη κι' άς κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μη την διαταράξουμε. "Αλλά για μια μητέρα που θέλει να την σέβονται, ή καλύτερη μέθοδος είναι να είναι αξιοσέβαστη...

Αντρέ Μορονά

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

ΟΥΪΣΚΥ ΣΚΩΤΙΑΣ Παγκοσμίου Προτιμήσεως 'Από το 1742

WHITE HORSE Scotch Whisky

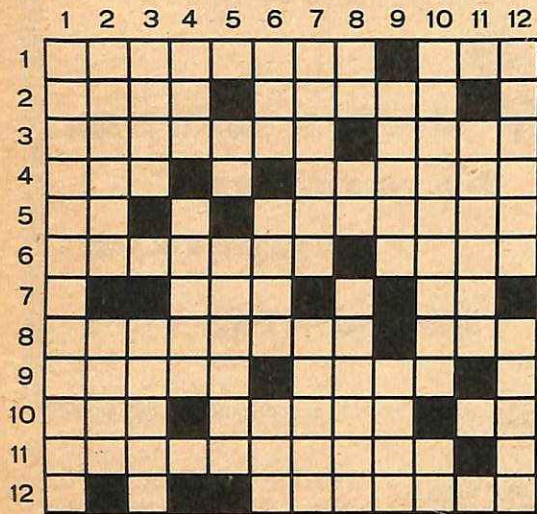
Βασίλισσα κάθε σπιτιού

Η μόνη στον Κόσμο ηλεκτρική σκούπα που ΚΤΥΠΑ - ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ - ΑΠΟΡΡΟΦΑ

HOOVER

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ & Σ. Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 26-747, 32-010. ΑΘΗΝΑΙ

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

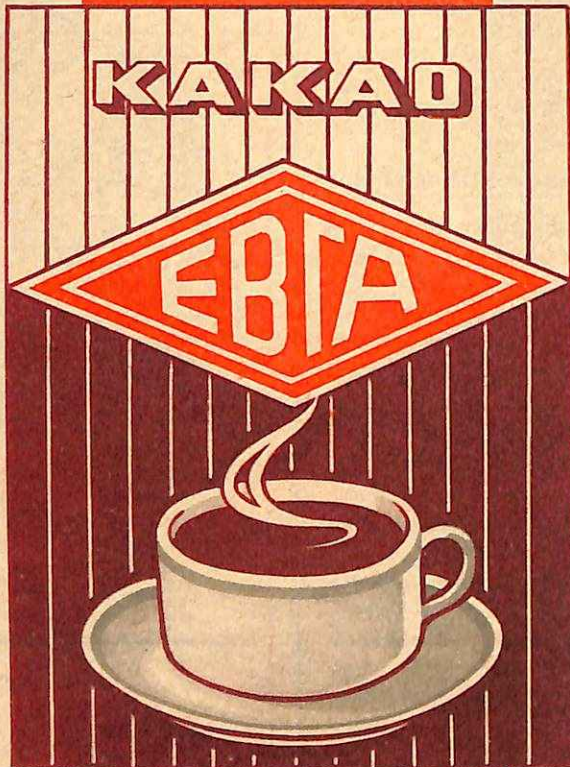
- Γλυκά... που δεν κολακεύουν, μεταφορικό — Δεσποινίς... επί φακέλου.
- Άρχαιον όνομα διαφόρων τοποθεσιών στην Άττική και γνωστή πόλις της Γαλλίας — Γήλοφος.
- Άθηναϊκόν προάστιον — Νυκτερινή παράστασις... με ένα μόνον θεατήν.
- Είς τών βασιλέων τών Έθραίων — Βρίσκεται πάντοτε σέ ειδικό δωμάτιο (καθαρ.).
- Τρείς ρωσικοί ποταμοί, δύο συνεχόμενα γράμματά μας — Συνετά, χέφρονα.
- Πόλις της Σικελίας (αιτ.) — Φούστες ακατάλληλες για χοντρές (ξεν.).
- Η μεγαλύτερα λίμνη της Σκωτίας θυμίζουν... καφέ — Έτσι αρχίζει ή λύσσα...
- Μουσική δωματίου... πολύ ένοχλητική — Έχουμε όλοι μας δύο (δοτ.).
- Είναι κάθε μη ειδικός σέ θέματα ειδικότητος — Έλληνικόν άκρωτήριο.
- Η θλιβερότερα αϊθέριος άκπομπή — Παλαιά έπαρχία της Ν. Γαλλίας — Νότα.
- Αυτοί έχουν, συνήθως, εξησφαλισμένα γηράματα (αιτ.).
- Έτσι κατέχουν, δυστυχώς, συχνά πολλοί, ύψηλά αξιώματα, αντίστροφως (έπίρρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Κοινώς, γνωστή ως φράουλα.
- Χώρα που έξάγει πολύτιμα γουναρικά — Πολλοί τών Άθηνών φέρουν όνόματα αρχαίων.
- Μιά ιδιωματική για τη νύστα λέξις — Ρήμα που προϋποθέτει άνοιχτό συνήθως στόμα.
- Γι' αυτόν λένε πως παντρεύει κούτσουρα (αιτ.) — Άρχαιοελληνικόν γυναικείον όνομα.
- Ένα ζών αρχαϊόν — Τό όνομά του συνδέεται στενά με την Ιστορίαν του άγγλικού ναυτικού.
- Άχώριστον μόριον, πρώτον συνθετικόν πλείστον όσων... δυσκόλων και κακών λέξεων — Η Έπίδραυρος — Όνομα τεσσάρων γνωστών Φλαμανδών ζωγράφων του 15Τ' και 12' αιώνας.
- Με αυτό αρχίζει και ό έρωτας... — Με φόβο ή κρύο σχετικό ρήμα.
- Γίγας... φιλολογικός — Άρνητικόν — Ποιμνάγα οικιακά.
- Σύγχρονος Νορβηγός ζωγράφος — Είναι παραλλαγή του χαλαζίου.
- Τρίχαπτα (γεν.) — Κτητικόν.
- Δέν μπορεί να είναι οι θόρυβοι (αιτ.).
- Κρής όπλαρχηγός, πολέμησας υπό τούς Έψηλάντην και Καραϊσκάκη — Άρχαία πόλις της Σικελίας.

Τι χαρά!

Όταν τὸ κακάο
εἶναι ΕΒΓΑ

Τὸ πιὸ εὐχάριστο
καὶ ὠφέλιμο ρόφημα.
Άνωτέρας ποιότητος,
τελείας παρασκευῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ε	Ρ	Α	Π	Α	Ν
Α	Σ	Τ	Ν	Α	Τ
Σ	Α	Α	Χ	Ο	Ι
Ε	Ι	Υ	Ο	Ρ	Ι
Π	Σ	Σ	Μ	Σ	Α
Α	Κ	Ο	Μ	Ι	Σ

τίως, καθέως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείτε να βρείτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Και αυτό καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε προσθετό γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε.

Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΛΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό των λέξεων. Άρχειτε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε τετράγωνο όριζον-

" ΑΛΕΚΤΩΡ "

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 25 έως 31 Μαΐου 1959

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου Μην έχετε υπερβολικές αξιώσεις, τη στιγμή που ξέρετε πως ή κατάσταση δεν είναι και τόσο καλή από οικονομικής πλευράς. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλ.-21 Μαΐου Στενωχρησθε χωρίς λόγο από μικρές λεπτομέρειες, που θα περνούσαν τελείως απαρατήρητες εάν δεν είσαθε λίγο έννευρισμός. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 2.

ΔΙΑΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου-21 'Ιουνίου Προχωρήστε μπροστά γιατί οι άναβολές δεν θα φέρουν κανένα αποτέλεσμα στη ζωή σας. Φροντίστε να ξεκουρασθήτε λίγο. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλ. Προσπαθήστε με διπλωματικούς ελιγμούς να αποφύγετε μια συγκεκριμένη απάντηση έφ' όσον δεν έχετε πάρεϊ ακόμα όριστικές αποφάσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 1.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου Έχετε ιδέες που δεν μπορούν να αντίληφθούν οι άλλοι. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως πρέπει να έρχεστε συνεχώς αντίμέτωπος με τόν κύκλο σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου Μην είσθε τόσο περίεργος γιατί θα έμπλακίτε σε περιπέτειες χωρίς λόγο. Έξοκολουθούν να παρακολουθούν όλες τις κινήσεις σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 9.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'ρίου-22 'Οκτωβ. Ένθουσιάζεσθε πολύ εύκολα, αλλά απογοητεύεσθε με τόν ίδιο τρόπο. Προσπαθήστε να βρήτε τη σωστή κατεύθυνση που θα ακολουθήσετε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 3.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου Σας έχουν πληγώσει όρισμένοι άνθρωποι τού στενού σας περιβάλλοντος με την άδιαφορία που έχουν δείξει τώρα τελευταία. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 6.

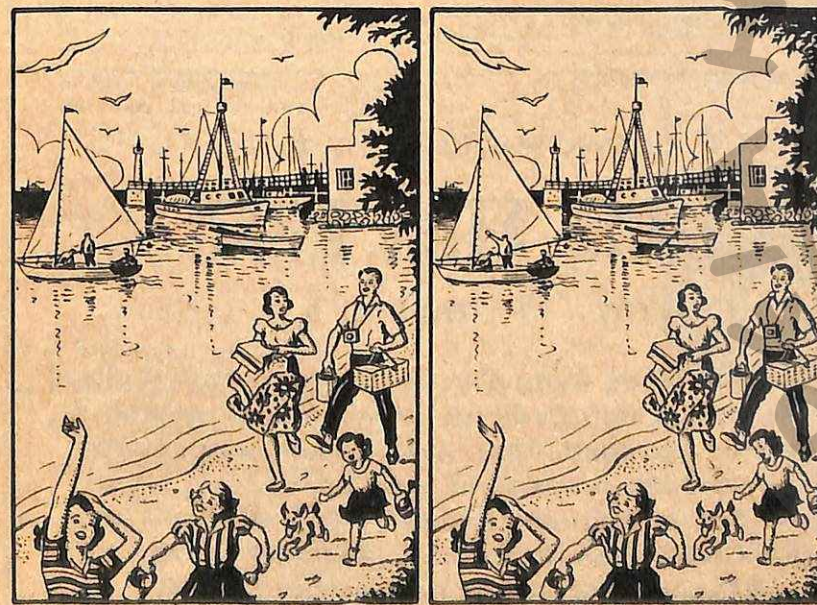
ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23Ν'ρίου-21 Δ'ρίου Έχετε όλες τις πιθανότητες να επιτύχετε εκείνο που θέλετε εάν δεν άπακαλύψετε χωρίς λόγο όλα τα όπλα που έχετε έναντίον τους. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν. Πάρτε τώρα την απόφαση για να μη μετανοιώσετε αργότερα για την άδιαφορία που δείξατε εκείνη τη στιγμή. Θα λάβετε κάποιο γράμμα. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 7.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου Έχετε πέσει έξω στους υπολογισμούς που κάνατε και πιθανόν να βρεθήτε σε δύσκολη οικονομική θέση. Προσέξτε και θα αποφύγετε πολλά. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 11.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου Πλασιώνεστε από άτομα που δεν σκέπτονται όρθα για τὸ μέλλον σας. Μη παρασυρθήτε από την υπερβολική σας καλωσύνη, γιατί θα μετανοιώσετε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 1.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τὸ πρώτο σέ 10 σημεία. Μπορείτε να τὰ βρήτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 42.

Πρέπει
νά τὸ μάδουν
ὅσες ἡ κοπέλλες

Θέλετε να φαίνασθε πολύ πιο χαριτωμένη και να έχετε παντού επιτυχία; Προσέξτε την επιδερμίδα σας και διατηρήσατε τὸ δέρμα σας δροσερό. Τὰ σπυράκια τὰ μαύρα μπιμπίκια και οί άνοικτοί πόροι καταστρέφουν την ώραία σας εμφάνιση. Άπαλλαγήτε λοιπόν γρήγορα από όλες αυτές τις άνωμαλίες, μεταχειριζόμενες την Κρέμα ήμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ που δά εξαφανίση άμέσως όλες τις μικροατέλειες της επιδερμίδος και δά σας χάριση ένα δροσερό και βελουδένιο δέρμα. Δοκιμάσατε άμέσως σήμερα την Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ ήμέρας.

ΓΙΑΤΙ ΩΦΕΛΟΥΝ ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ

Τὰ πορτοκάλια είναι από τις πλουσιώτερες πηγές των πολύτιμων διαταμινών C (προσπαθείας) και Ρ (μακράς νεότητος). Περιέχουν επίσης άσβέστιο, φωσφόρο και σίδηρο, στοιχεία απαραίτητα στον οργανισμό. Στην Άγγλία, τὸ ύπουργείον Έγεινής διαθέτει δωρεάν στα σχολεία και στις νοικοκυρές, μεγάλες ποσότητες χυμού πορτοκαλιού για τὰ παιδιά. Η Πορτοκαλάδα Φίς είναι άγνή και φυσική σαν φρεσκοστιμμένο πορτοκάλι. Πλούσια σε χυμό, είναι ή μόνη παστεριωμένη και έγγυημένη, χωρίς θλαβερά μικρόβια. Η Πορτοκαλάδα Φίς είναι τὸ πιὸ υγιεινὸ άναψυκτικό.

● ΕΝΑΣ γέρος Σκωτσέζος ψυχωραγεί. Ό καλύτερος φίλος του προσπαθεί να τὸ δάση κουράγιο:

— Ό Θεός θα σ' άφήση να ζήσης ώσπου να γίνης εκατό χρονών.

— Τί τὸν πέραςες; άπάντὰ ό έτοιμοθάνατος. Άες να μ' άφήση να ζήσω ως τὰ εκατό, άφού μπορεί να μ' έχη σὰ όδόντα;

● ΣΤΟ λεωφορείο μιά γερόντισσα κάθεται άπάντη σ' ένα νεαρό που μασσουλίζει εύσυνείδητα την τσέκλα του. Η γερόντισσα τὸ χαμογελά. Ό νεαρός μασσουλίζει πάντοτε. Τότε ή γερούλα σκίβει πρὸς τὸ μέρος του:

— Πολύ εύγενικό έκ μέρους σου, παιδί μου, να κοπιάζης τόσο για να μὸυ κουβεντιάσης... αλλά είμαι κουφή...

● Ο ΚΥΡΙΟΣ και ή κυρία έχουν ένα τρομερό καυγά.

— Άχ, άναστενάζει ή κυρία, έπρεπε να είχα άκούσει τή μαμά μου και να μη σε παντρευτώ ποτέ!

Εσφηνικά καλμαρισμένος, ό σύζυγος ρωτά:

— Τί έννοεις, δηλαδή; Πὸς ή μητέρα σου προσπαθούσε να σ' έμποδίση να με παντρευτήης;

Η κυρία κουνάει καταφατικά τὸ κεφάλι.

— Θεέ μου! άαφωνεί ό σύζυγος. Πὸς μπόρεσα να γελαστώ τόσο για την κρίση αυτής της γυναίκας!

The Grand Macnish

ΓΚΡΑΝ ΜΑΚΝΙΣ

"ΜΙΝΩ"

Τό παλαιότερο
δωδεζήτικο ουϊόκυ με
τὴν βελουδένια χεῦσι.

"ΟΛΥΜΠΙΑ," ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 Τ.ΗΛ. 34.720

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Χαλδάδες — Δίς. 2. Άλαι — "Υ-ψωμα. 3. Μαρούσι — "Οναρ. 4. Άσά — Λουτήρ. 5. "Ικ — Νουνεχί. 6. Κατάνη — Κλός. 7. Νέζ — Λύ. 8. Ροχα-λιπό — "Ωσί. 9. Άδαής — Ρίον. 10. ΣΟΣ — "Ωδερν — Ρέ. 11. Οικονόμος — "Αναξίος. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Χα-μαϊκέρασος. 2. Άλάσκα — "Οδοί. 3. Λαρά — Χάσιω. 4. Βίο — Δανάη. 5. "Υς — Νέλσαν. 6. Δύς — Νησί — Βός. 7. "Εψίλον — Τρέμο. 8. Σώ — Ού — Χοίροι. 9. Μούνε — "Ουξ. 10. Δαντελλών — Σά. 11. Άίχους. 12. Σαρρής — "Ιμέρα.

"Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτρεψε με τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΑΚΟΣΜΙΑΣ — ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ — ΡΕΑΣ — ΣΙΑΪΣ — ΝΤΙΟΡ, σύνολον 45 δαμῶν. 1. "Η κυρία πού τρέχει πιάνει τὴν πετσέτα πιδ χαμηλά. 2. "Η φωτογραφική μηχανή, στὸ στήθος τοῦ ἀνδρός, ἔχει μετακινηθῇ πρὸς τὰ δεξιά. 3. "Η μικρούλα πού τρέχει πρὶν ἀπὸ τὸν ἀνδρα ἔχει τὸ κεφάλι της γυρισμένο πρὸς τὸ σκαλάκι. 4. "Η δευτέρα κοπέλιτσα κρατεῖ τὸ φτυαράκι μετὰ τὸ ἀριστερὸ της χέρι διαφορετικὰ. 5. Τῆς κοπέλας, κάτω ἀριστερά (μπαύστο) διαφέρει ἡ παλάμη τοῦ δεξιῦ της χερσιῶ. 6. Στὴ βαρκούλα πού φεύγει μετὰ ἀνοικτὰ τὰ πανιά, ὁ μεσαῖος ὄρθιος ἐπιβάτης ἔχει τὸ χέρι του ἀνυψωμένο. 7. "Η βαρκούλα χωρὶς τὰ πανιά, στὸ κέντρο, ἔχει τὸ ἓνα της κομπί δουτηγμένο στὴ θάλασσα. 8. Τὸ λευκὸ κότερο, κοντὰ στὴν ἐξέδρα, ἔχει ἓνα τετράγωνο παράθυρο στὴν κομπίνα, ἀντὶ δύο. 9. "Ο μεγάλος γλάρος (ἀνω ἀριστερά) πετὰ διαφορετικὰ. 10. Τὸ φύλλαμα δένδρου (ἀνω δεξιά) διαφέρει.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΡΟ-ΠΟ ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ο δψιμος φιλαθλητισμός βρίσκεται, τὸν τελευταῖο καιρό, σὲ πλήρη δράση. Ἀπὸ τὰ κατὰθα τῆς ἀραχνιασμένης ἰδεολογίας καὶ τοῦ ἀρτηριοσκληρωτισμοῦ ξεπήδησαν ἀξάφνα οἱ γνωστοὶ ἀρνηταὶ καὶ διεκδικοῦν, τὴ φορά αὐτῇ, τὸν τίτλο τοῦ προτάπου τῆς νεολαίας. Στόχος τους τὸ ΠΡΟ-ΠΟ. Βρῆκαν τὸ θέμα ἐπικαιρο καὶ ἐπιχειροῦν νὰ ἀντιπολιτευθοῦν τὴν κυβέρνηση στὴν προσπάθειά της νὰ δώσῃ διέξοδο στὰ νεῖατὰ μετὰ τὴ δημιουργία σταδίων, γυμναστηρίων καὶ γηπέδων. Πού ἦταν τὸσον καιρὸ κρυμμένοι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ. ὅταν ἡ νεολαία καὶ ὁ ἀθλητισμός εἶχαν πράγματι ἀνάγκη ἀπὸ φίλους καὶ βοήθεια; Τὶ ἔκαναν μέχρι σήμερα γιὰ τὴν νέα ἑλληνικὴ γενιά; Ἀσφαλὼς τίποτα, ἐκτὸς ἀπὸ ἀρνηση. Εἶναι ἀφέλεια νὰ πιστεύουμε ὅτι τὸ θερμὸ τους ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν νεολαία εἶναι τὸ κίνητρο πού τοὺς ὤθησε στὴν ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ ΠΡΟ-ΠΟ. Οἱ λόγοι τῆς ἐπιθέσεώς των πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν στὰ θιγόμενα συμφέροντά τους καὶ μόνο. Ἄν οἱ κύριοι αὐτοὶ ἐνδιαφέρονται πράγματι γιὰ τὴν νεολαία, ἄς ἔλθουν σ' ἐπαφή μαζί μας, νὰ τοὺς υποδείξουμε τί πρέπει νὰ κάνουν γιὰ νὰ βοηθήσουν στὴν ἀνάπτυξη τῆς νέας ἑλληνικῆς γενιάς. Μετὰ τὶς κραυγὲς τοῦ τύπου, τὰ ψηφίσματα καὶ τὶς «σοφές» συμβουλὲς δὲν γίνεται τίποτα.

Τὸ ΠΡΟ-ΠΟ δὲν ἐνοχλεῖ τὴν νεολαία καὶ οὔτε τὴν βλάπτει, ὅπως δὲν ἔβλαψε καὶ δὲν ἐνώχλησε τοὺς νέους τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Γερμανίας, τῆς Ἀνδόρας, τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Δανίας, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Φινλανδίας, τῆς Μ. Βρετανίας, τῆς Ὀλλανδίας, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Ἰσλανδίας, τῆς Ἰταλίας, τοῦ Λουξεμβούργου, τοῦ Μονακό, τῆς Νορβηγίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Σκωτίας, ὅπου τὰ προγνωστικὰ παίζονται καὶ θριαμβεύουν. Ἡ μήπως ἡ δική μας νεολαία εἶναι περισσότερο ἐπιρρεπὴς στὸν κακὸ δρόμο ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια νέων τῶν χωρῶν αὐτῶν;

Οἱ Ἕλληνες φίλαθλοι ἀγαποῦν τὸν ἀθλητισμὸ τοῦ τόπου καὶ περιβάλλουν τοὺς ἀ-

θλουμένους μετὰ ἰδιαίτερη στοργή. Εἶναι φυσικό, λοιπόν, νὰ ἀνησυχοῦν μήπως καὶ ἀποτύχῃ ὁ θεσμός τῶν προγνωστικῶν, ὅποτε ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμός θὰ ταφῇ ὀριστικά. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τὸν ἔφθασε ὡς σήμερα σὲ ἀξιοζήλευτο σημεῖο, ἀπ' ἐδῶ καὶ ἔμπρός, ὅμως, μόνο μετὰ τὴν κρατικὴ βοήθεια θὰ σταβῇ στὰ πόδια του καὶ θὰ προχωρήσῃ.

Ἡ βοήθεια αὐτῇ, ὅμως, παρέχεται μέσω τοῦ Ο.Π.Α.Π., ὁ ὁποῖος εἶναι ἐντεταλμένος νὰ διεξάγῃ τὰ ποδοσφαιρικὰ προγνωστικὰ καὶ νὰ συγκεντρώνῃ τὰ ἀπαραίτητα χρήματα. Ἐχομε καὶ ἄλλοτε ἀσχοληθῇ μετὰ τὸν ὁργανισμὸν αὐτὸν καὶ ὑποδείξωμε πῶς, ἐπειδὴ εἶναι νεοσύστατος, εἶναι φυσικὸ στὰ πρῶτα του βήματα νὰ σκορτάφῃ. Χρειάζεται, ὅμως, μεγάλη προσοχή πιά, γιὰτὶ τὰ σφάλματα πού ἐγίναν στὴν ἀρχὴ δὲν διωρθώθηκαν καὶ ἐπειδὴ εἶναι οὐσιαστικά, δίνουν ἀφορμὴ σ' ἐνέργειες ἀποδοκιμασίας τοῦ ΠΡΟ-ΠΟ, ἐνέργειες πού προέρχονται ἀπὸ τοὺς καρδοκούντας ἐχθροὺς τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἡ ἐπανόρθωση τῶν σφαλμάτων αὐτῶν καθίσταται ἀπαραίτητη, ὅπως εἶναι ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη καὶ ἡ συνεχὴς καὶ πλήρης διαφώτιση τοῦ κοινοῦ γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὸν προορισμὸ τοῦ ὁργανισμοῦ. Δὲν ὀφελεῖ νὰ μένουν ἀναπάντητα τὰ κατὰ τοῦ θεσμοῦ λιβελλογραφήματα, γιὰτὶ εἶναι βασικὴ ἀρχὴ τῆς ψυχολογίας τῆς μάζας, νὰ πιστεῦτῃ τελικῶς ἓνα ψέμα ὅταν ἐπαναλαμβάνεται τόσο συχνά.

Ἀς μᾶς ἀφήσουν, λοιπόν, ἡσυχους οἱ δψιμοὶ φίλαθλοι, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν, εὐτυχῶς, ἐλάχιστη μειοψηφία ἐναντὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων, καὶ ἄς στρέψουν τὴν ἀρνησὴ τους σὲ ἄλλη κατεύθυνση, πιδ χρήσιμη γιὰ τὸν τόπο. Ἄς πάψουν νὰ ἀσχολοῦνται μετὰ θέματα τόσο ξένα μετὰ τὴν ἰδιοσυγκρασία καὶ τὴν φυσικὴ τους κατάσταση καὶ ἄς ἐνοήσουν, μιά γιὰ πάντα, ὅτι τὸ ΠΡΟ-ΠΟ εἶναι τὸ μόνο μέσο, μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμός θὰ ἀνασυρθῇ ἀπὸ τὸν μαρασμὸ καὶ τὴν ἀφάνεια.

Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ

Παρατείνεται ὁ διαγωνισμὸς τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

μέχρι καὶ τῆς 15 Ἰουνίου ἔ. ἔ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας παρεπονέθησαν ὅτι τὸ χρονικὸ διάστημα πού ἐτάξαμε ὅταν προεκκηρύχθη ὁ διαγωνισμὸς (τεῦχος ὑπ' ἀριθ. 182) ἦταν πολὺ μικρὸ (μέχρι 31 Μαΐου) καὶ γιὰ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία μιᾶς εὐρύτερας συμμετοχῆς θὰ γίνουν δεκτὰ κείμενα ἔφ' ὅσον θὰ φθάσουν στὰ γραφεῖα μας (ΕΙΚΟΝΕΣ, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι) μέχρι καὶ τῆς 15 Ἰουνίου. Ἄλλη παράταση δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ.

Ἐδῶ
κι'
Ἐκεῖ

● —ΓΙΑΤΙ σέρνεις αἰωνίως μαζί σου αὐτὰ τὰ δύο μπουλντόγκ;
—Γιατὶ εἶναι πιδ ἄσχημα ἀπὸ μένα καὶ ἔτσι φαίνομαι ὠραιότερος.

● ΕΝΑΣ Σκωτσέζος ἀγόρασε στὸ πανηγύρι ἓνα ἄλογο. Γυρίζοντας στὸ χωριὸ του βρίσκεται μέσα σὲ μιά τρομερὴ θύελλα. Δίνει ὄρκο ἱερὸ πῶς, ἂν σωθῇ, θὰ πουλήσῃ τ' ἄλογο καὶ θὰ μοιράσῃ τὰ λεπτὰ στοὺς πτωχοὺς.
Ἡ θύελλα κοπάει. Χαρούμενος ὁ Σκωτσέζος φθάνει στὸ σπίτι του καὶ, τὴν ἄλλη μέρα, πηγαίνει ξανά στὴν ἐμποροπανηγύρι μετὰ τὸ ἄλογο καὶ μιά κόττα.
—Πόσο τὸ πουλᾷς τὸ ἄλογο; τὸν ρωτᾷ κάποιος.
—Τὸ πουλῶ μαζί μετὰ τὴν κόττα. Δύο λίρες τ' ἄλογο καὶ διακόσιες τὴν κόττα.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ἡ δύναμη δὲν εἶναι καὶ δὲ ζῇ παρὰ μαζί μετὰ τὴ δικαιοσύνη.
Κωστῆς Παλαμᾶς

Ἡ ἀμφιβολία δηλητηριάζει τὰ πάντα, χωρὶς νὰ σκοτώνῃ τίποτε.

Νίτσε

Ἡ ἀμφιβολία δὲν με θέλγει λιγότερο ἀπ' τὴ γνώση.

Ντάντε

Ὅταν γνωρίζεις κάτι, νὰ ἐπιμένῃς ὅτι τὸ γνωρίζεις: ὅταν πάλι δὲν τὸ γνωρίζεις, νὰ ἀμολογῇς ὅτι δὲν τὸ γνωρίζεις: Αὐτὸ εἶναι ἡ γνώση.

Κομφούκιος

Πολλοὶ φιλοῦν τὰ χέρια πού θὰ ἤθελαν νὰ τὰ δοῦν κομμένα.
Κάντ

Ὅταν σοῦ λένε, «θὰ σκεφθῶ καὶ θὰ σοῦ ἀπαντήσω», εἶναι περιττὸ νὰ περιμένῃς τὴν ἀπάντηση.

Ἀνώνυμο

Οἱ ἀκαμάτρες καὶ οἱ τρελὲς ἔχουν τὶς τύχες τὶς καλές.
Ἑλληνικὴ παροιμία

Καθὼς προχωροῦμε στὴ ζωὴ μαθαίνουμε τὴν ἱκανότητά μας τὰ ὅρια.

Φρόντ

Κι ὁ πιδ μικρὸς Ἅγιος θέλει μεγάλο κερί.

Ἑλληνικὴ παροιμία

● Ἡ ΔΙΑΣΤΗΜΗ γεννέται εἶναι ἔξω φρενῶν. Ἐνὰς δημοσιογράφος ἔγραψε σ' ἓνα ἄρθρο του πῶς ἡ στὰρ δὲν ἔχει στὴν πραγματικότητα κανένα ταλέντο, πῶς διακρίθηκε χάρι στὴ σκανδαλώδη ζωὴ της καὶ πῶς θὰ κἀνὴ καλά νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν κινηματογράφο.
—Τὸ τέρας! Θὰ τὸν σκοτώσω... θὰ τὸν πνίξω! ὀρνεῖται ἡ γενέτα.
Ἡ φίλη της τὴν παρηγορεῖ:
—Ἐὰς τώρα, μὴν κάνεις ἔτσι, χρυσή μου. Ἐξ ἄλλου ὁ δημοσιογράφος αὐτὸς δὲν ἔχει δική του κρίση. Ἐπαναλαμβάνει σὰν παπαγάλος ὅ,τι ἀκούει νὰ λῇ ὁ κόσμος...

Ἔρδε ἡ Ἀνοιξίς!!

"ΚΟΥΖΕΝΤΟΣ."

Καὶ τὸ παιδί σας ἔχει τώρα περισσότερη ἀνάγκη τὸνώσεως τοῦ ὁργανισμοῦ του. Δώστε του χαρὰ καὶ ὑγεία προσφέροντάς του καθε μέρα:

ΙΟΝ
Λακὰο

ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Διότι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κύρια αὐστατικά τῶν ἄλλων τροφῶν περιέχει τὴν ΘΕΟΒΡΩΜΙΝΗ πού χαρίζει τὴν εὐεξία

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ εἶναι

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

ΟΛΕΣ ΟΙ ΧΩΡΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΠΡΩΩΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΔΗΜΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥΣ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΛΛΑ, ΚΥΡΙΩΣ, ΤΟΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

(ΦΩΤ. DOMINIQUE ROGER)

Η ΜΕΞΙΚΑΝΑ «ΣΤΑΡ» ΛΩΡΕΝΑ ΒΕΛΑΣΚΕΘ ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΑ ΤΙΚΗ ΛΑΤΡΙΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ —ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΗΣ

Συνέχεια από σελ. 27

που είναι «μαίτρ» της καλλιγραφίας και βλέπει ξαφνικά τον εαυτό του άχρηστο, εξ αίτιας της εφευρέσεως της γραφομηχανής, θα ήταν πρώτης τάξεως υπνωτικό, δίχως την παρουσία του «Σαρλώ της Ιταλίας».

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ...

Συρροή δυστυχημάτων συνόδευσαν την εμφάνιση της οικογενείας Σνάιντερ (Μάγδα και Ρόμυ), που παρ' όλα αυτά σκόρπισε άφειδώς γλυκύτητα τυρολέζικα χαμόγελα. Πρώτα-πρώτα ο Άλβιν Ντελόν, ο άρραβωνιστικός της Ρόμυ, έριξε την λευκή «Άλφα Ρομέο», που του χάρισε η πεθερά του Μάγδα, επάνω σ' ένα πελώριο φορτηγό. Εύτυχώς, ο γοητευτικός ζεν-πρεμιέ γλύτωσε με μερικές άμυχες. Κατόπιν, ο Κάρλος Τόμσον και η Λιλίη Πάλμερ, συμπρωταγωνιστάι της στην ταινία «Εύα», που αντιπροσώπευσε την Αυστρία, έπεσαν με το αυτοκίνητό τους σ' ένα δένδρο και, αντί να πάνε στις Κάννες, κατέληξαν στο νοσοκομείο. Τέλος, το μεγαλύτερο ασφαλώς δυστύχημα ήταν η ίδια η ταινία. Μάταια οι Γάλλοι προσπάθησαν να πείσουν τους Αυστριακούς να την άποσύρουν. Οι τελευταίοι επέμεναν ότι ήταν αντιπροσωπευτική της εθνικής τους νοοτροπίας. «Της εύχομαι καλή εμπορική επιτυχία, αλλά για να είμαι ειλικρινής δεν έχει καμιά θέση στο Φεστιβάλ», έγραψε ο κριτικός του παρισινού «Κόσμου». Και στο ίδιο όρθρο του παρέλαβε και το «Ματωμένο ήλιοδασίλεμα», που αντιπροσώπευσε την πατρίδα μας. «Τό ένα κακό κυνηγάει το άλλο —μια ελληνική τραγωδία μάς έκανε να ξεχάσουμε μια αυστριακή κωμωδία... Το ελληνικό δράμα μάς αψηγείται τις δουλικές τέρψεις μιάς ωραίας Σουηδής και ενός Έλληνα ποιμένου. Η ταινία φθάνει σε ύψη ακουσίας φαιδρότητας». Άλλοι μίλησαν πιο ήπια, θρήκαν μάλιστα και αγαθά σημεία.

ΑΨΥΧΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

Έργα με «θέση» παρουσίασαν η Βουλγαρία («Αστέρια»), η Γιουγκοσλαβία («Τρανό χωρίς δρομολόγιο»), η Ουγγαρία («Ημερολόγιο μιάς καμαριέρας») και η Κίνα («Η άμαρτωλή»), ενώ η Τσεχοσλοβακία άπιστησε κάπως στους κανόνες της σοσιαλιστικής αισθητικής και, στον «Πόθος», ο σκηνοθέτης Γιόσφ, με την συμπαράσταση της νεαρής πρωταγωνίστριας Γιάννα Μπρέχτσον, άφηγείται με αξιοσημείωτη λεπτότητα αισθημάτων τέσσερις μικρές ιστορίες από τέσσερις ηλικίες μιάς γυναίκας —παιδική ηλικία, ήβη, ώριμότητα και γηρατειά. Ο συμπατριώτης του Γίρι Τρνκά (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχ. 167) παρουσίασε μια διασκευή του σοβιετικού «Ονειρού βερνής νυκτός» με τις θαυμάσιες μαριονέτες του. Άλλά, όσο κι αν τα νήματα έμψυχώνουν τις άψυχες κούκλες, η ταινία που διαρκεί μια ώρα και είκοσι λεπτά δεν κατορθώνει να μεταδώσει καμιά συγκίνηση.

ΠΑΤΑΓΟΣ

Αθελά της, η σοβιετική σεμνοτυφία έγινε αιτία να ξεσπάσει ο μεγαλύτερος πάταγος του Φεστιβάλ. Και να πιάς: Οι Ρώσοι έπρόκειτο να προβάλουν σαν αντιπροσωπευτική τους ταινία «Τα παιδιά χωρίς πατέρα», όπου γίνεται λόγος για τα ξεώγισμα τέκνα. Άλλά οι Σοβιετικοί «κνήσορες» έκριναν ότι το έργο ήταν πολύ ανήθικο για να προβλη-

θθ στη Δύση. «Έτσι, την τελευταία στιγμή, η ταινία άπεσύρθη και στόν κενό χρόνο μπόρεσε να προβληθθ έκτός συναγωνισμού» ή «Χιροσίμα, αγάπη μου» του Άλβιν Ρεναι και να προκαλέση τις διαιωτέρες άποδοκίμασιες και τις θερμότερες έπευφημίες του έφετεινού Φεστιβάλ. Ο άποκλεισμός της «Χιροσίμα» από τη διεκδίκηση βραβείου άφείλεται στην πρόνοια των οργανωτών του Φεστιβάλ, που δεν θέλουν να θίξουν τα έθνικά αισθήματα μιάς από τις χώρες που συμμετέχουν. Η έπιτροπή διαλογής φαντάσθηκε, λοιπόν, ότι η ταινία θα έβιγε τους Άμερικανούς και την άπέκλεισε. Άλλά οι Άμερικανοί, με έπικεφαλής τόν άρχηγό της αντιπροσωπείας τους Νάθαν Γκόλντεν, έμειναν κατάπληκτοι όταν τό έμαθαν.

Ο δομβαδισμός της Χιροσίμα είναι ένα γεγονός όπως και η μάχη του Βερντέν, όπου άφησα τό ένα μου πόδι, δήλωσε ο Γκόλντεν, που είναι άνάπηρος και βαδίζει με δεκανίκια. Δεν χρησιμεύει σε τίποτε τό να άγνοούμε την ιστορία.

Έτσι άνοιξε ο άνεπίσημος έστω δρόμος στη δημιουργία του νεαρού Γάλλου σκηνοθέτου. Άλλά την ήμέρα της προβολής τό Μέγαρο του Φεστιβάλ μετεβλήθη σε όχλοκρατούμενο χώρο. Μόλις έγράφη η λέξη «Τέλος» επάνω στην τελευταία σκηνή της «Χιροσίμα», τό πλήθος άρχισε να μουρμουρίζει, έμδρόντητο ακόμη από τό θέαμα που είχε παρακολουθήσει. Ο πρόεδρος της έλληνοβουλκικού έπιτροπής, Μαρσέλ Άσσάρ, άνοιξε δρόμο ανάμεσα στόν κόσμο, έφθασε στο προσκήνιο και, κατακόκκινος σαν να έπρόκειτο να πιάθ άποπληξία, έκαμε τά χέρια του τηλεόδα και φώναξε την γνωστότατη λέξη του Καμπρόν. Η κατάφωρη παραδίση της εύπρέτειας δυνάμωσε τη σύγχυση.

Είναι μια άηδία! φώναξε ο πρόεδρος.

Είναι ένα συγκλονιστικό ποίημα άκούστηκε πλάι του μια δροσερή γυναικεία φωνή, που έτρεμε από άγανάκτηση. Ήταν η Μισελίν Πρέλ, που είχε φθάσει κοντά του έτοιμη για καυγά.

Ποίημα που τό πρόδωσε όμως ένας άμαθέςτατος σκηνοθέτης. Και ενώ τό διατακτικά στην άρχή χειροκροτήματα δυνάμωσαν, τά έπίσσημα χείλη συνέχισαν ν' ανταλλάσσουν τις έντυπώσεις τους με πρωτοφανή έμπάθεια.

Τό ωραιότερο φίλμ τουλάχιστον για... 500 χρόνια (Κλών Σαμπρόλ).

Μιά θαυμαστή ταινία, που τολμά ν' άγνοή τελείως τό κοινό (Ζαν Κοκτώ).

Ενα φίλμ που άνοίγει καινούργιους δρόμους στόν κινηματογράφο (Κλουζέ).

Μιά ταινία που κλείνει όλους τούς δρόμους (Λουί Μάλλ).

Μόνο ο «μαθέςτατος» σκηνοθέτης δεν βρέθηκε πουθενά, όταν άναζητήθηκε. Είχε μείνει στο Παρίσι και περίμενε εκεί τό άποτελέσματα.

ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ

Ατελείωτο, όσο και η διαδρομή των 14.000 χιλιομέτρων που άπεικονίζει, φάνηκε τό χρονικό του ταξιδίου παραγορίας που παρουσίασε ο σημήναρος Πίτερ Τάουνσεντ. Ο άπογοητευμένος Ιππότης έβγαλε μια σειρά από γλυκερές κάρτ-ποστάλ του Χόγκκ-Κόνγκ, του Ουέλλιγκτον, του Τόκιο, του Βανκούβερ, του Ρίο. Στην ταινία έμφανίζεται συχνά και ο ίδιος, άκούρευτος, άνεμοδαρμένος, δαρύθυμος. Προβαίνει κι'ι σε προσωπικές εξομολογήσεις: «Ήθελα να δραπετεύσω από τόν άπαίσιο, βασανισμένο μου κόσμο».

ΤΟ «ΠΕΤΑΝΚ» παίχθηκε με φανατισμό από τούς διάσημους παρεπιδημούντας. Ο Ρενάτο Ράσελ, η Γιαπωνέζα «σάτρ» Χιτόνι Νοζόε και η Πασκάλ Πετί σε μια διεθνή συνάντηση.

Ενώ η γενική στάθμη των «ντοκουμανταίρ» έφέτος υπήρξε χαμηλοτάτη, τό τόσο ένδιαφέρον αυτό είδος έδωσε την εύκαιρία για μια πραγματική «νεκρανάσταση» του Ρομπέρτο Ροσσελίνι, του «μεγάλου εωφλημένου», όπως συνήθιζαν να τόν άποκαλούν πολλοί, με άρκετή δόση μοχθηρίας. Χωμένοι στις άναπαυτικές πολυθρόνες του Μεγάρου του Φεστιβάλ, ο δημιουργός του «Ρώμη, άνοχύρωτος πόλης» και η Σοναλί Ντάς Γκούπτα, παρκολούθησαν μαζί ν' άνελίσσεται στην όθνη τό έκθαμβωτικό πλαίσιο όπου γεννήθηκε η αγάπη τους —η αγάπη που φαίνεται ότι ξαναχάρισε τη δημιουργική πνοή στόν Ιταλό σκηνοθέτη. Με τόν τίτλο «Ινδία», ο Ροσσελίνι, ένας καλός και μάς συμπαρασύρει σ' ένα μαγευτικό ταξίδι στην άπέραντη χώρα τού Γάγγη, με τις πεντακάσιες όρνθονα χιλιάδες πόλεις και χωριά. Όπως άλλοτε είχε ανακαλύψει την Ιταλία, στη ζωντανή παρουσία και στην ποίηση της καθημερινότητας, έτσι και τώρα ανακαλύπτει την Ινδία των άπών, άσημάντων ανθρώπων, των έξωτικών παραδόσεων και της γιγαντιαίας άνοικοδομητικής εξορμήσεως.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Οι Γάλλοι και οι... Τυνήσιοι παρουσίασαν έφέτος 2 άριστουργηματικές ταινίες μικρού μήκους. Ο Έδμουνδος Σεσάν, άκολουθώντας τό παράδειγμα του Άλμπερ Λαμορίς με τό «Κόκκινο μπαλόνι», έπλασε μια γοητευτική «Ιστορία ενός χρυσόφαρου», ένα χαριτωμένο παραμύθι με ύπεροχα χρώματα, έξυπνη και δροσερή αφήγηση και θαυμάσιους «ήθοποιούς» —ένα παιδί, ένα χρυσόφαρο, ένα καναρίνι και ένα γάτο. Άναμφισβήτητο άριστούργημα θεωρήθηκε και «Ο άρχων Ιουλίος», που αντιπροσώπευσε την Τυνησία. Είναι η αφήγηση της ήμέρας ενός πλουσίου άποίκου, του Ιουλίου, και της γυναίκας του, Παυλίνας, έμπνευσμένη από τά έξαισια μωσαϊκά που διατηρούνται στα μουσεία της Τύνιδος και της Σφάγς.

Άπογοητευτική υπήρξε ή έφετεινή εμφάνιση του σουηδικού κινηματογράφου, άκριβώς λόγω των μεγάλων προσδοκιών που είχαν δημιουργήσει οι πρόσφατες έπιτεύξεις ενός Ινγκμαρ Μπέργκμαν. Άλλά ο μέγας σκηνοθέτης, άγνωστο για ποιους λόγους, άποφάσισε να μη συμμετάσχει στο 12ο Φεστιβάλ... Έτσι ή Στοκχόλμη έστειλε μια μέτρια κωμωδία που έχει όμως στο ένεργητικό της την έξαιρτη πα-

ρουσία του Γκούναρ Μπγαιρνστραντ (του δικηγόρου στα «Χαμόγελα μιάς καλοκαιρινής νύκτας»).

ΜΑΥΡΟΣ ΟΡΦΕΥΣ

Άλλά ενώ οι περισσότερες ταινίες —και οι καλές και οι μέτριες και οι κακές— κινήθηκαν στην κινηματογραφική πεπατημένη, νέα αντίληψη, με άγνωστες ακόμα προσπτικές, δημιούργησαν μια ταινία από την έξωτική Ιαπωνία και ένα έξωτικό θέμα ενός Γάλλου, του Μαρσέλ Καμύ. Ο «Λευκός έρωδός», του Ιάπωνος σκηνοθέτου Τέινουσέκε Κίνουσάγκα, και με πρωταγωνιστή ένα νέο Άσιάτη γόητα, τόν Κεϊζο Κατσάκι, στηρίζει την άριστουργηματική του ύφη όχι στόν συμβατικό και άκαμπτο μύθο του, αλλά άποκλειστικά στην λιτότητα χρωματική άρμονία των εικόνων του. Χρειάζεται δέδαια ο θεατής να νικήσει μερικές ευρωπαϊκές αισθητικές προκαταλήψεις και να έξοικειωθθ με τόν δραυό και σχεδόν ιερατικό ρυθμό του γυρίσματος, για να γευθθ τη μαγεία των εικόνων.

Τέλος, ο «Μαύρος Όρφεύς», του Μαρσέλ Καμύ, έπεσε στην κάπως άποτελματωμένη ατμόσφαιρα των τελευταίων ήμερών του Φεστιβάλ, σαν πραγματική δόμδα, και μάλιστα εδακρυγόνα —παρατήρηση κάποιου εύρωλου— αφού μετά τό άναμμα των φώτων, τό περισσότερα μάτια, στην άσφυκτικά γεμάτη αίθουσα, ήταν δακρυσμένα. Ο Γάλλος σκηνοθέτης, με την συμπαράσταση μιάς Νέγρας Άφρεδίτης, της Μαρτίνεσα Ντάν, άπαλλάζει τόν άρχαιο μύθο του Όρφεα και της Εurydike, μεταφέροντάς τον σε τελείως σύγχρονα πλαίσια.

Η έλληνοδίκος έπιτροπή του 12ου κινηματογραφικού Φεστιβάλ Καννών, συνελαθούσα έπί πολυτελεστάτης θαλαμνγού έλαβε τάς κατωτέρω άποφάσεις:

- Χρυσούς φαινέ το Φεστιβάλ Καννών στην γαλλική ταινία «Μαύρος Όρφεύς» του Μαρσέλ Καμύ.
- Βραβείο καλύτερης στόν Φρανσουά Τρυφά για την γαλλική ταινία «Τα 400 χτυπήματα».
- Βραβείον για τις ταινίες μικρού μήκους, στην τσεχική ταινία «Εδω δεν πετόν πεταλούδες».
- Βραβείον καλύτερας ήθοποιού, στην Σιμόν Σινιορέ, για την έρ-

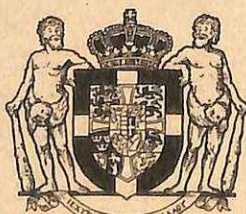
«Αδης είναι τό Καρναβάλι του Ρίο και ο Όρφεύς του (Μπρένο Μέλλο), ένας ταπεινός τραμδαγιέρης. Οι σκηνές του πανηγυριού είναι συγκλονιστικές και μέσα σ' ένα όργιο χτυπητών χρωμάτων που δημιουργούν μια άγχώδη έπιταγή φυγής, ξετυλίγεται όλη ή δακρυαία του νέγκρικο πλθθισμού της βραζιλιακής μεγαλοπόλεως, πάνω στόν μακάβριο ρυθμό της σάμπας, στόν έωσφορικό ρυθμό που κινείται όλο τό έργο από την άρχή ως τό τέλος. Οι σκηνές αυτές γυρίσθηκαν έπί τόπου και άποτελούν ένα ύπεροχο «ντοκουμανταίρ», αφού για άκούσιοι κομπάρσοι χρησιμοποιήθηκαν οι πραγματικοί ξεφανωτές. Η άμεσότητα των σπαρακτικών αυτών έντυπώσεων έξασφάνισε τό χριστιανικό πνεύμα που είχε άφήσει διάχυτο, λίγες ώρες πρίν, μια έλλη μεταφορά ενός παλαιού θέματος σε νέο πλαίσιο. Πρόκειται για τό «Ναζωραίος», του Μείκλανου «μαίτρ» Λουί Μπουνέλ, μια ταινία που πολύ αίγλη την περιέβαλε πρίν από την προβολή της, αλλά μάλλον άπογοήτευση δημούργησε στούς άπαιτητικούς θεατάς.

Η ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τό 12ο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Καννών, που ξεκίνησε στο 1947 κάτω από την γενική κατακαυγή του τύπου για να καθιερωθθ σε διεθνούς κύρους θεσμό, έκλεισε τις πύλες του. Φυσικό είναι, μια τόσο εύρεία κοσμοπολιτική σνύση, έκτός από τό καθαρά κινηματογραφικό ένδιαφέρον, να έχη και τη «μικρή ιστορία», τά έπεισδία, τά μικροσκάνδαλα, τό κουτσομπολιό, τά έστράπελα. Άλλά ν' αυτό θα επανέδθουν την προσεχή έβδομάδα οι ΕΙΚΟΝΕΣ, σε ιδιαίτερο ρεπορτάζ.

μηνεία της στην γαλλική ταινία «Οι δρόμοι της άνω πόλεως».

- Βραβείο καλύτερου ήθοποιού, άπό κοινού στούς Όρσον Ουέλλες, Ντάν Στοκχόμελν και Μπράντφορντ Ντρίμαν, για την έρμηνεία τους στην άμερικανική ταινία «Τό πνεύμα του κακού».
- Βραβείο καλύτερης κωμωδίας στην Ιταλική ταινία «Πολκαρπος, δεξιόχνηρος καλλιγράφος».

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ**

Η ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ βρίσκει στο ζενίθ της. Ένα λεπτοσκαλισμένο έπιπλο της εποχής Λουί Φιλίπ, αποτελεί τώρα το αντίκειμενο της διαμάχης των φιλοτέχνων. Ο διευθυντής της δημοπρασίας κ. Κ. Χαριτάκης εκθειάζει τα προσόντα

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ

«Ποιός μου δίνει τρεις χιλιάδες... Ποιός μου δίνει τρεις χιλιάδες... Διατίθεται μια θαυμάσια Commode, σε στυλ Έμπιρ, από μαόνι, με τρία συρτάρια... Ποιός μου δίνει τρεις χιλιάδες...»

Με αυτές τις φράσεις άρχισε «ή έκποησις» διά πλειοδοτικής δημοπρασίας εν τῷ Ἀνακτόρῳ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος—ὅπως ἀνέφερε ἡ σχετικὴ ἀνακοίνωσις— ὅλων ἐκείνων τῶν ἀντικειμένων, ποὺ συνιστοῦσαν τὴν ἐπίπλωσιν καὶ τὴ διακόσμηση ἐνὸς ἀνακτόρου, ποὺ ἦταν τὰ ἐνθύμια ἐνὸς μακρότατου καὶ εὐτυχισμένου βίου ἐνὸς βασιλόπουλου τῆς παλίας, καλῆς ἐποχῆς...

Φιλότεχνοι, συλλέκτες, μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ ἔμποροι εἰδῶν τέχνης, ἀν ὅχι καὶ πολλοὶ περίεργοι, κατέκλυσαν ἀσφυκτικὰ στὶς 14 καὶ στὶς 15 Μαΐου

τὶς ἀρχοντικὰς αἴθουσας τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ αἰμνίστου πρίγκιπος καὶ διεξεδίκησαν μὲ πείσμα, ἀλλὰ καὶ ἀθλητικὸ πνεῦμα, ροτόντες τῆς ἐποχῆς Λουί Φιλίπ, ἀπλῆκες τῶν Λουδοβίκων, θαυτίμους κρυστάλλινους πολυέλαιους, κινεζικὰ δάσα τῆς δυναστείας τῶν Κιάνγκ-Σί, τάπητες τῆς Ταυρίδος, ζωγραφικοὺς πίνακες καὶ γλυπτὰ κομψοτεχνήματα, πίνακες ἀπὸ ἐλεφαντοκόκαλο καὶ αὐθεντικὰ γαπωνέζικα «Σατσούμα». Καὶ ἀκόμη εἰδῶλα καὶ χρυσοποιήματα θυμιάτα, δῶρα ἐξωτικῶν βασιλέων τοῦ 19ου αἰῶνος πρὸς τὸν νεαρὸ τότε περιηγητὴ πρίγκιπα.

Με ἐνδιαφέρον, ποὺ θερμαινόταν λεπτὸ μὲ λεπτὸ, φιλότεχνοι καὶ συλλέκτες, ἔμποροι καὶ γνωστοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναῖες ἔδωσαν τὶς δύο ἡμέρες τῆς δημοπρασίας μιὰ μικρὴ μάχη, γιὰ ν' ἀποκτήσουν ὁ καθένας τὸ ἀντικείμενο τῆς προτιμῆσεώς του.

Μέσα σε τέσσερις ώρες —όσο κράτησε η δημοπρασία την πρώτη ημέρα— συγκεντρώθηκαν στο ταμείο του κ. Χαριτάκη, που διηύθυνε την αναμέτρηση των φιλοτεχνών, 479.400 δραχμές. Οι αρχικές τιμές εκκινήσεως της πλειοδοσίας σκαρφάλωναν την κλίμακα των αξιών με διαφορές δευτερολέπτων. Πυρετική η αναμέτρηση των ενδιαφερομένων για την απόκτηση μιάς πραγματικά θαυμάσιας Commode από ξύλο τριανταφυλλιάς, με λεπτή, «μπρονζέ», διακόσμηση. Η αρχική τιμή των 5.000 δραχμών γρήγορα άρχισε ν' ανεβαίνει προς τα ύψη. Έξη, επτά, οκτώ, εννέα, δέκα χιλιάδες. Με σύντομες φράσεις, με νύματα και ελαφρές κλίσεις του κεφαλιού, που αντιλαμβάνονταν αμέσως ο έμπειρος διευθυντής της δημοπρασίας, οι ενδιαφερόμενοι δίνουν τη μάχη για την απόκτηση του γαλλικού κομφοτεχνήματος. Και η τιμή έλο και ανεβαίνει: 15, 16, 17, 18, 19, 20 χιλιάδες δραχμές. Η μάχη έχει κιάλας μεταβληθεί σε μονομαχία, που νικητής της αναδεικνύεται σε λίγο ο κ. Κουλάκογλου. Τιμή τελική: 27.000 δραχμές.

Με ίδιο φανατισμό και αθλητική, πραγματικά, έμμονη αναμετρήθηκαν οι φιλότεχνοι και οι συλλέκτες και για την απόκτηση άλλων κομφοτεχνημάτων. Ένα «κρίνιο» βενετσιάνικου ρυθμού σκαρφάωσε στις 18.000 δραχμές και το απέκτησε ο κ. Στρατήγης, ενώ ένα πολύτιμο ζευγάρι κινέζικων, μεγαλοπρεπών δάζων αγοράστηκε τηλεγραφικώς από το Λονδίνο για 30.000 δραχμές, μιά και δεν βρέθηκε άλλος πλειο-

δότης στην αίθουσα για ν' ανεβάσει την τιμή. Ένα ζεύγος άπλικες εποχής Λουδοβίκου 16ου, αθηντικό, αποκτήθηκε από την κ. Νομικού, ύστερα από ζωρή αναμέτρηση, για 13.000 δραχμές, κ' ένα κρεβάτι δικτωριανής εποχής από μαόνι έγινε κτήμα του κ. Συρεγγέλα, έναντι 15.000 δραχμών.

Για δυό ημέρες, η μάχη γύρω από την ψηλή έδρα του διευθυντού της δημοπρασίας συνεχίσθηκε με ένταση, τότε για ένα ασημένιο θυμιατό του Σιαμέζου θεού Γκαρούντα, που είχε δωρήσει στον πρίγκιπα ο βασιλιάς Τσούνα Λόν-Γκόνγ του Σιάμ κι άλλοτε για δυό χρυσοντυμένες κονσόλες της εποχής του Λουδοβίκου 16ου. Πότε για τον «Σφουριχτή» του Χέρτζμπεργκ, που είχε πάρει πρώτο βραβείο στην έκθεση γλυπτικής του 1889, κι άλλοτε για ένα ασημένιο μελανοδοχείο με το οικόσημο της βασιλίσσης 'Αλεξάνδρας της 'Αγγλίας, συζύγου του 'Εδουάρδου του 7ου.

Για δυό απογεύματα, το Παλιό 'Ανάκτορο, κατάφωτο και κοσμοπλημμυρισμένο, έγινε το κέντρο του ενδιαφέροντος της αθηναϊκής κοινωνίας, που πολλά μέλη της απέκτησαν, ύστερα από γενναϊόδωρο συναγωνισμό, τα αντικείμενα που απέτελεσαν κάποτε τους συντρόφους της εύτυχισμένης ζωής ενός πρίγκιπα.

Θ. Δ.

ΜΙΑ ΑΠΟ τις αίθουσες του πριγκιπικού ανακτόρου, όπως ήταν την εποχή που ζούσε ο πρίγκιπ Γεώργιος. Όλα τα έπιπλα, οι πίνακες, οι πορσελλάνες και οι κρυστάλλινοι πολυέλαιοι και οι άπλικες διετέθησαν στη δημοπρασία, που σημείωσε και το τέλος της ζωής του ανακτόρου. Σε λίγο θα γκρεμισθή, για να παραχωρήση τη θέση του σ' ένα νέο κτίριο.

Ο ΣΥΝΑΓΩΓΙΣΜΟΣ σε πλήρη εξέλιξη. Ένώ ο ένας πλειοδότης ύψώνει το χέρι για να προσφέρει καινούργια τιμή, άλλος, πίσω από το κρύσταλλο που χωρίζει τις δυό αίθουσες, κτυπά για να προσφέρει περισσότερα. Κάθε κίνηση, κάθε νύμα αντιπροσωπεύει και μερικά χιλιοδραχμα

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

ΓΙΑ ΛΙΓΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ η αναμέτρηση διακόπτεται. Τόσο, όσο χρειάζεται για να υπογράψη ο νικητής το συμβόλαιο αγοράς του αντικειμένου, όπου πλειοδότησε.

ΟΣΟΙ ΔΕΝ μπόρεσαν να βρουν θέση στην αίθουσα, αρκούνται ν' αποθαυμάζουν τα εκθέματα.

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΜΥΡΑΤ

Το σημερινό εξώφυλλο των ΕΙΚΟΝΩΝ παρουσιάζει τον Δημήτρη Μυράτ στο ρόλο του 'Επαρχου στο θρυλικό πιά «Κράτος του Θεού», την μεγάλη θεατρική επιτυχία του Χάκελντερ, που ο διακεκριμένος πρωταγωνιστής, σκηνοθέτης και θιασάρχης εμφανίζει τώρα με ευτυχισμένη απόδοση και στη μακεδονική πρωτεύουσα. Ο Μυράτ είναι ιδιαίτερα συγκινημένος γ' αυτή την επιτυχία. «Οχι όμως μονάχα για την προσωπική του πραγματοποίηση. Άλλα και γιατί τώρα, που εδημιούργησε ατομικό θίασο και έκανε το τόλμημα να διαλέξει ένα έργο ποιότητας, το κοινό επεκρότησε τόσο πανηγυρικά αυτή την απόφαση».

—Έρετε —μιας είπε ο ίδιος σε ειδική τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε την περασμένη Κυριακή— τί είναι για ένα ηθοποιό να μπορέ να σκέπτεται καλλιτεχνικά και να κινείται αυστηρά και αποκλειστικά μέσα στα πλαίσια της Τέχνης χωρίς να υποχρεώνεται να ενεργή διαφορετικά από τις αμειλικτικές και τεράστιες αξιώσεις που έχει μια θεατρική επιχείρηση; Έγω τουλάχιστον, ξεκινώντας για προσωπικό θίασο, είχα αυτό το ειδικό τράκ και δεν είναι φιλολογική έκφραση το ότι το «Κράτος του Θεού» μου έδωσε, με την τόνση επιτυχία του, την έντονη συγκίνηση της καλλιτεχνικής μου σταδιοδρομίας...

—Ας θυμίσουμε όμως αυτή την πλούσια και γόνιμη σταδιοδρομία: Ο Μυράτ, γόνος καλλιτεχνικής οικογενείας —πατέρας του ο Μήτσος Μυράτ, μητέρα του η Χρυσούλα Μυράτ και θεία του η Μαρίκα Κοτοπούλη— γεννήθηκε στα 1909 στην Αθήνα. Άφου πρωτοεμφανίστηκε στη σκηνή στα 1925 στο θίασο της Μαρίκας που καλλιτεχνικός διευθυντής του ήταν ο πατέρας του, έφυγε για ανώτερες θεατρικές σπουδές στη Γερμανία. Έφοιτησε στη σχολή Ράινχαρτ του Βερολίνου από το 1928-1930. Γύρισε και ξανάειξε μαζί με την μεγάλη τραγωδίστρια του, κατόπιν δε στον θίασο συνεργασίας Μαρίκας - Κυβέλης. Δεν άργησε να καθιερωθεί σαν επιβεβλημένος και άριμος πρωταγωνιστής και με πλήρως ενεργητικό προσωπικών δημιουργιών συνέπραξε στην περίοδο 1947-49 με το Έθνικό Θέατρο, όπου έπαιξε «Συρανός», «Στρίγγλα» και τον Ορέστη στην «Τριλογία» του Αισχύλου. Κατόπιν, από το 1950 έως πέρυσι, ήταν διευθυντής, πρωταγωνιστής και σκηνοθέτης στο θέατρο Κοτοπούλη, όπου οι κυριότερες πραγματοποιήσεις του ήταν τα έργα: «Η Άννα των χιλίων ημερών», ο «Μάκβεθ», ο «Οθέλλος», η «Λυσισαμένη γάτα», ο «Κορυδαλλός» καθώς και το «Βάλε των ταυρομάχων»...

—Το «Βάλε των ταυρομάχων», λέγει ο ίδιος, είναι όπως το «Κράτος του Θεού», μια από τις ιδιάστερες αδυναμίες μου... Ο ρόλος μου, στο έργο αυτό του Άλνολφ, μου έδωσε πολύ αισθητική

χαρά...

—Ποιοι είναι οι ρόλοι του κλασικού ρεπερτορίου τους οποίους θα θέλατε να παίξετε;

—Πολλοί... Άλλα ιδιαίτερα θα ποθούσα να υποδυθώ τον Βαλεντίν του Σίλλερ και τον Βασιλιά 'Ιωάννη, του Σαίξπηρ...

—Ειδικότερα για τις τωρινές και άμεσες προοπτικές σας, τί θα είχατε να πείτε;

—Θα παίζω το «Κράτος του Θεού» στη Θεσσαλονίκη μερικές ακόμη ημέρες. Την 1η 'Ιουνίου επιστρέφω στην Αθήνα, όπου όλο το καλοκαίρι δεν θα παίζω.

—Και τον χειμώνα;

—Πάλι «Διάνα».

—Με ποιο έργο θ' αρχίσετε;

—Με ποίο, δεν ξέρω ακόμη. Γνωρίζω όμως ότι θα είναι μια από τις σκηνικές δημιουργίες που έχω περιλάβει στο ρεπερτόριό μου...

—Και ποιές είναι αυτές;

—Πρώτα - πρώτα η «Υπόθεση Ντρεϊφους» των Χέρτσογκ και Ρέφς. Κατόπιν η «Ανάστασις» του Τολστόι κατά ειδική διασκευή του Νότη Περγιάλη...

—Και τί άλλο;

—Τρία ακόμη έργα: 'Ο Μαύρος φράκτης», του Τέντ Γουάλλις, ο «Πατριώτης», του Νόμαν και τέλος οι «Έμποροι της δόξας», του Πανιόλ.

Και έπέρανε ο Μυράτ:

—Είναι κοινοτοπία και υπάρχει κίνδυνος να θεωρηθώ σαν άπλη και συνήθης φιλοφρόνηση το να εκφράσω τα αισθήματα που με πλημμυρίζουν για την τόσο θερμή και τόσο ένθουςιωδη υποδοχή που βρήκε το «Κράτος του Θεού» από τον Έλληνα θεατή. Γι' αυτό θα περιοριστώ μονάχα να πω ότι ευγνωμονώ τη στιγμή που απέφασα να ανέβασω αυτό το έργο στον τόπο μας. Γιατί έδωσε τρανή απόδειξη ότι όχι μόνο έχουμε Θέατρο στην Ελλάδα, αλλά ότι διαθέτουμε και πραγματικά θεατρόφιλο κοινό. Το βάδρ, δηλαδή, που είναι απαραίτητο —έντελως απαραίτητο— για να θεμελιωθεί ένας πραγματικός ναός Τέχνης, σ' οποιοδήποτε μέρος και από οποιασδήποτε εργάτες του Θεάτρου. Χρέος μου ακόμη θεωρώ να ευχαριστήσω όλους τους συνεργάτες μου. Απέδειξαν όλοι, από τον πρώτο έως τον τελευταίο, ότι είναι οι πιο πιστοί και οι πιο ιδεολόγοι υπήκοοι του «Κράτους της Τέχνης» και έβοήθησαν όλοι τους με τόσο καρποφόρο ζήλο στο να δημιουργηθεί το αποτέλεσμα που αξιωνόκαμε να επιτύχουμε.

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Στη σελίδα «Η Άλίκη στη χώρα των θαυμάτων», του προηγούμενου τεύχους και σχετικά με τον διαγωνισμό της «Τριτάκης» ανεγράφη εκ τυπογραφικού λάθους ότι η συγκέντρωση των τυχερών του διαγωνισμού της θα γίνει την Τετάρτη 29ην τρ. ενώ έπρόκειτο περί της Τετάρτης 20ής Μαΐου.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Τὰ «Νέα πρόσωπα» ες τὸ «Θέατρο Τέχνης»

Υστερα από τη φωνή της «Δωδεκάτης Αύλας» είχαμε αυτές τις ημέρες ένα ακόμη «παρών» της καινούργιας συγγραφικής γενεάς, με το ειδικό πρόγραμμα «Νέα πρόσωπα», που παρουσιάζει το «Θέατρο Τέχνης». Ένα «παρών» που το συνθέτουν πάλι τρεις φωνές. Θα πρέπει να πω ότι αν επιχρήση κανείς μια σύγκριση ανάμεσα στο πνευματικό περιεχόμενο των δυο εκδηλώσεων, οι τρεις καινούργιοι συγγραφείς που παρουσιάζει ο Κάρολος Κούν δεν συνθέτουν επικρατέστερη παρουσία. Τί σημασία όμως έχει αυτό; Ότι προέχει είναι αν η φωνή τους έχει μια κάποια αξία και το ταλέντο τους παρουσιάζει ενδιαφέρον και δίνει

γραμμα του Τέννου Ουίλλιαμς. Αυτή τη φορά— χωρίς βέβαια να υπάρχουν πολλά περιθώρια δράσεως— έχει πάντως κάτι το γλυκερό, το ψυχρό και το επιτηδευμένο.

Το «Παράθυρο»

Από τα άλλα δυο μονόπρακτα, ο Ήσας χαιρέται ιδιαίτερα το «Παράθυρο» του Νίκου Πολίτη, γιατί, συγκριτικά, είναι πιο έπαγωγό και πιο ευχάριστο. Ο δημιουργός του —γνωστός ως τώρα από τα καλά διηγήματά του και τα ενδιαφέροντα ποιήματά του— δίνει ένα φωτογραφικό στιγμιό-

τύπη υπάρχει κάτι που προσελκύει ζωρά: Ένας ωραίος διάλογος. Ένας διάλογος κεφάτος, ζωντανός και αστραφτερός. Έτσι, η λεκτική μονομαχία ανάμεσα στη χίρα και στον κτίστη, που αποτελεί το άπαντο του μονοπράκτου, συνθέτει κάτι που παίρνει τον θεατή με το μέρος της. Και ενώ είναι ένα «τίποτε» το «Παράθυρο» του Νίκου Πολίτη, το «τίποτε» αυτό το παρακολουθεί κανείς εύχарιστα και συμπαθητικά. Οι δυο εκτελούνται του μονοπράκτου είναι ο ένας καλύτερος από τον άλλο και οι δυο δε —Δημήτρης Χατζημάρκος και Άγγελικα Καπελλαρή— παίζουν έκτακτα. Χαρακτηριστικός ο διάλογος του Γιάννη Μιγάδη.

'Ο «Μεγάλος περίπατος»

Σίγουρα το τρίτο ελληνικό μονόπρακτο, ο «Μεγάλος περίπατος» του Δημήτρη Κεχαϊδή, δεν είναι τόσο έπαγωγό και υπάρχουν πολλές φορές που ο θεατής έρχεται σε κάποια αντίθεση με τον δημιουργό για τον «ακρωστημένο» τρόπο με τον οποίο τον καλεί να γίνει δέκτης της ιστορίας του. Μιάς ιστορίας ενός δυστυχισμένου τριού, που το συνθέτουν ένας ταλαίπωρος παπλωμάτας, η γυναίκα του και η κόρη τους. Οι τρεις αυτοί άνθρωποι κάνουν μια ζωή τσιγγάνων και γυρίζουν απ' εδώ και απ' εκεί, ταλαιπωρούμενοι μέσα στη φτώχεια και στην κακοπέραση, όποιαν εσφονικά παρουσιάζεται κάποιος φωτογράφος που θέλει τη μικρή, αλλά, ενώ η μάνα τσακίζεται να του τη δώσει, αντίδρα έντονα ο πατέρας... 'Ο δ. Κεχαϊδής παρουσιάζει με άδρες πινελιές τη μελαγχολική ιστορία του και πιστοποιεί κι αυτή τη φορά το ταλέντο του από το οποίο είχε δώσει και πέρυσι μικρό δείγμα. Όμως ο πίνακας του μικρής φορές γίνεται πολύ μονιτός και υπάρχει διάχυτη μία υπερβολή στον όλο τόνο διαγραφής του «μέθους». Όρισμένες στιγμές μάλιστα η εκήχηση είναι τόσο, ώστε και τα πιο απλά πράγματα γίνονται μακρόσυρτα, περιβάλλονται σχεδόν από ένα μόνο μυστηρίου και γενικά η εικόνα της δυστυχίας και μαζί τα αισθήματα των τεσσάρων ηρώων αναπτύσσονται, κατά τρόπο, που δεν συγκινεί ιδιαίτερα. Έν τούτοις —το ξαναλέω— μ' όλα αυτά τα μειονεκτήματα, ο κ. Κεχαϊδής πιστοποιεί ξανά το ταλέντο του.

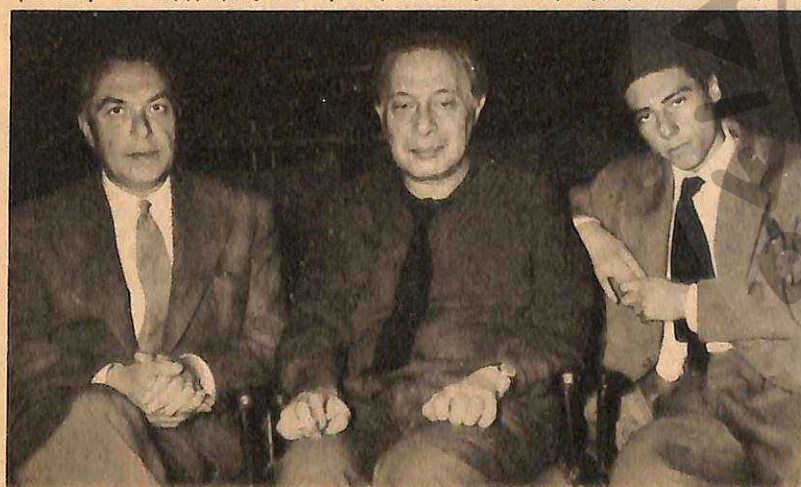
πού αν δεν προσφέρει αυτή τη φορά απόλυτα ικανοποιητικούς καρπούς, θα πρέπει μ' όλα τα τα μελλοντικά ν' αποδώσει. 'Ο Κάρολος Κούν —που έχει σκηνοθετήσει, όχι μόνο με την εξαίρετη πείρα του αλλά και με απειρη δημιουργική στοργή, τα τρία ελληνικά μονόπρακτα— στον «Μεγάλο περίπατο» είναι ιδιαίτερα στο κλίμα του. Από τους ερμηνευτές ξεχωρίζουν οι γυναίκες. Η Μαρία Μαρμαρινού δίνει πολύ χαρακτηριστικά και πολύ πειστικά τη μητέρα, η δέ Έκάλη Σώκου ζωντανεύει με παραστατική ενέργεια και στο σωστό τόνο τη δυστυχισμένη μικρούλα. Στο σωστό τόνο είναι και το σκηνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ο Γιάννης Τσαρούχης τοποθέτησε την πικρή ιστορία.

«Υψηλή έποπτεία»

Το ελληνικό όμως τρίπτυχο των «Νέων προσώπων» συμπληρώνεται και από ένα γαλλικό μονόπρακτο, την «Υψηλή έποπτεία» του Ζαν Ζενέ. Άμαρτία εξωμολογημένη: Δεν λέει τίποτε. 'Η, για ν' ακριβολογώσουμε: Λένε τόσα πολλά οι ηρώες του, έχει τόσο και τέτοιο ατελείωτο διάλογο, ώστε δεν τ' αντέχεις. Τρεις φυλακισμένοι κουβεντίζουν μέσα στο κελλί τους. Και λένε, λένε, λένε —ζητώντας, λέει, ενά βρούν μέσα στην ίδια τη δυστυχία τους τον προορισμό τους— που το κοινό, από τη μέση και έπειτα, πλήττει θανάσιμα και είναι πιά αδύνατο να παρακολουθήσει τη σκέψη του συγγραφέα. Δεν ξέρω τί είναι τα άλλα δυο θεατρικά έργα που έχει γράψει ο Ζαν Ζενέ, άλλ' η «Υψηλή έποπτεία» του δεν πείθει για τη σκηνική φήμη του δημιουργού της. Και —σημειώστε— οι τρεις βασικοί εκτελούνται του γαλλικού μονοπράκτου είναι δ,τι πρέπει. Ξεχωρίζω τον Γιώργο Λαζάνη, που εμφανίζεται σε μια από τις καλύτερες πραγματοποιήσεις του. Άλλά και ο Κώστας Μπάκας είναι πολύ ικανοποιητικός, έχει δε στο ενεργητικό του ότι στα «Νέα πρόσωπα» κάνει τρεις εμφανίσεις έντελως διαφορετικού τύπου και είναι και στις τρεις πειστικός. Θα πρέπει τέλος ν' αναφερθεί η έλπιδοφόρα πρώτη εμφάνιση του νέου καλλιτέχνη Μίμη Κουιοσυμτζή, που το κατάφερε αρκετά καλά σ' ένα ρόλο, μάλιστα, με αξιώσεις.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ φωτογραφούμενος μαζί με τους δυο νέους συγγραφείς, τον Νίκο Πολίτη και τον Δημήτρη Κεχαϊδή, των οποίων τα μονόπρακτα, «Το παράθυρο» και τον «Μεγάλο περίπατο», παρουσιάζει από την περασμένη Παρασκευή. 'Ο συγγραφέας του τρίτου, ο Νάνος Βαλαωρίτης, μένει στο Παρίσι.

Είναι πάντοτε δροσερή και γοητευτική. Χρησιμοποιεί MUM κάθε μέρα.

Διατηρήστε την γοητεία σας με το αποσμητικόν MUM!

- Σταματά την κακοσμία του ιδρώτος.
- Τα αποτελέσματά του διαρκούν ολόκληρο το 24ωρο.
- Δεν έρεδιζει την επιδερμίδα.
- Ακίνδυνο για τα φορέματα.
- Έλκυστικά άρωματισμένο.
- Οικονομικό.

Αποσμητική κρέμα MUM. Διατηρεί την γοητεία σας ολόκληρη την ημέρα.

MUM

Χαίρονται
τι συντροφιά σας

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝΤ ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

"Ανδρα
υποαίμωσα!"

από ποπλίνα **SANFORIZED**
που δεν μπαίνει στο πλύσιμο
Αποκλειστικότης διά την Έλλάδα:
ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
Λευκά, χρωματιστά και ριγέ
Μεγάλης άντοχης • Χρώματα άνεξίτηλα
...υαί πυγάμους!

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ-ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Η Άνδρική στη Χώρα Των Θαυμάτων

ΠΕΡΙΔΙΕΥΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Πραγματικό πρόβλημα είναι για κάθε γυναίκα το ντύσιμο αυτής της εποχής. "Αν και η ατμόσφαιρα ζεστά δεν είναι ακόμη, τουλάχιστον τα θράβια, κατάλληλος ο καιρός για τα πολύ ντεκολτέ έμπριμέ φορέματα. Κάθε μία μας λοιπόν προσπαθεί να βρή κάτι που θα όμορφη τον ντύσιμό της, ενώ παράλληλα θα μπορέσει να την έξυπνησει και τους πολύ καλοκαιρινούς μήνες. Καμιά όμως δεν σκέφθηκε πώς η μικρή αυτή μεταβατική περίοδος μοιάζει σαν διδυμη αδελφή με το ευρωπαϊκό καλοκαίρι. Οι γυναίκες, λοιπόν, της Βορείου και της Νοτίου Ευρώπης προτιμούν για το άπογευματινό και το βραδινό τους ντύσιμο έναν υπέροχο τύπο πουλόβερ, μπλούζας ή ζακέτας που φοριούνται όλες τις ώρες και προσδίδουν κομψότητα σε κάθε όμορφη μας. Είναι τα περίφημα μερσεριζέ, που έχουν αποκτήσει εκατομμύρια θιασώτριες σ' όλο τον κόσμο και προσφέρονται σαν το πιο πρακτικό και γοητευτικό ντύσιμο. Ακόμη και το Παρίσι ή η Ρώμη συνιστούν τις όμορφες ντεκολτέ μερσεριζέ μπλούζες ή τις ζακέτες σε παστέλ και ζωντανούς χρωματισμούς, που μπορούν να όλοκληρώσουν την γκαρνταρόμπα κάθε κομψής γυναίκας. Πρώτη-πρώτη λοιπόν η Τρικιά έφερε και έφετος στην Έλλάδα τα ωραιότερα μερσεριζέ σε μοντέρνους χρωματισμούς και έλεγκάντικα σχέδια. "Αν θέσετε μια απλή λινή φούστα μπορείτε άμεσα να της δώσετε δυο ή τρεις διαφορετικές μορφές, αλλάζοντας μερσεριζέ μπλουζίτσες που είναι τόσο κατάλληλες γι' αυτή την εποχή, αλλά και για τους καλοκαιρινούς μήνες. Γιατί, πραγματικά, οι μερσεριζέ μπλουζές και ζακέτες δεν έχουν μόνο το προσόν ότι είναι λουσάτες και πολύ δροσερές, αλλά κατορθώνουν να μας προφυλάξουν από την ελαφρά ψύχρα της καλοκαιρινής νύκτας. Παράλληλα, άλλωστε, τα μερσεριζέ είναι τόσο στερεά, ώστε ν' άντέχουν σ' όλες τις ταλαιπωρίες και τα πλυσίματα, χωρίς να αλλοιώνονται το χρώμα και το σχήμα τους. Ναι λοιπόν γιατί τα μπλουζάκια αυτά της Τρικιάς, της στοάς της οδού Έρμου 6, μπορούν να γίνουν οι άχώριστοι σύντροφοί σας και να σας εξασφαλίσουν μια άνετη, εύχρηστη και κομψή σιλουέτα κατά τη διάρκεια του έφτεινού καλοκαιριού.

Η εποχή των διακοπών δεν είναι πια μακριά. Αρχισαν κιόλας δλοι να προετοιμάζονται για τη χαρούμενη αυτή εποχή. Τα κατάσπρα και όλοκθαρα νησιά μας θ' αρχίσουν σύντομα να ξαναζουν τις ημέρες της δόξης τους. Τα κότεράκια και τα καράβια θα φέρουν τις όκατοντάδες των παραθεριστών, για να περάσουν στίς σμαραγδένιες όκρογιαλιές τους μερικές έβδομάδες ξεκούρασης. Κι άνάμεσα στίς τόσες προετοιμασίες και τα σχέδια ξεπροβάλλει και η άνάγκη άνασώσεως της γκαρνταρόμπας μας. Και πρώτα-πρώτα, φυσικά, φανερώνεται το μαγιό, που θα γίνη άχώριστο συμπλήρωμα στα ξενοάστα παιχνίδια μας με τη θάλασσα. Όλοκληρη λοιπόν η οικογένεια άρχισε κιόλας να άναζητά το μαγιό που θα της δώση μια ξεχωριστή εμφάνιση. Κ' έδω παρουνιάζεται το περίφημο Δελφίνι, που υπάρχει άποκλειστικά στο κατάστημα Δέλτα, της οδού Φωκίωνος 13. Είναι ένας χείμαρρος συνδυασμού χρωμάτων, σχεδίων και ύφασμάτων, που δεν θ' άφήση κανένα άνικανοποίητο. Και το κυριότερο είναι ότι κάθε μοντέλο έχει μελετηθή τόσο καλά, ώστε να ταιριάζει τέλεια στο σώμα και ιδιαίτερα στο στήθος, που είναι το δυσκολότερο σημείο της έφαρμογής του. Ναι λοιπόν γιατί ό μαγιό το μαγιό που όνειρεύονται άνάμεσα στίς πιο μοντέρνες δημιουργίες του Δελφινιού, που έχουν και το πλεονέκτημα ότι τα σχέδιά τους δεν επαναλαμβάνονται, αλλά αποτελούν άποκλειστικότητα εκείνου που θα το άποκτήση.

Σκεφθήκατε άλήθεια ότι τώρα είναι η πιο κατάλληλη εποχή για να κάνετε ένα έπιστημονικό σωστό καθάρισμα του προσώπου σας; Αφραλώς όχι. Κι όμως, όπως υποστηρίζει η έκλεκτή αισθητικός κ. Λίλυ, που έχει ένα από τα πιο όραία ίνστιτούτα καλλογής, στην όδο Άμερικής 15, είναι άπαραίτητο

για τις πρώτες ζέστες να καθαρίσετε ριζικά το δέρμα σας, για να μην έχη κλεισμένους τους πόρους από βλαβερές ουσίες, ώστε να μπορέση ν' άντιδράση στην υπερβολική ζέση των έρχομένων μηνών. Άλλωστε, το μελετημένο μασάζ, που έπακολουθεί έπειτα από κάθε καθάρισμα, όλοκληρώνει αυτή την προσπάθεια, γιατί υποδοθεί την τόσο άπαραίτητη στο δέρμα σωστή κυκλοφορία του αίματος.

Οι τρομερές ζέστες, οι όποιες θα μας έλθουν σύντομα, θα έπιδράσουν άσφαλώς με κακές συνέπειες και στη γυναικεία όμορφιά. Ένα από τους μεγαλύτερους κινδύνους, που πρέπει ν' άντιμετωπίσουμε από τώρα, για ν' άποφύγουμε σοβαρώτερες περιπέτειες, είναι η άφυδάτωση του δέρματος. Η άσθένεια αυτή, που άφηνει πολλές φορές άδιάφορες τις γυναίκες της πατρίδος μας, έχει μεγάλη καταστρεπτική δύναμη. Γι' αυτό πρέπει, πριν άκούμη δούμε τα συμπτώματα, να προλάβουμε το κακό στη ρίζα του. Και μη δικαιολογηθήτε πώς το δέρμα σας είναι λιπαρό ή κανονικό. Η άφυδάτωση δεν είναι μια άσθένεια άποκλειστικά των ξηρών έπιδερμίδων. Έπεκτείνεται σε κάθε τύπο δέρματος και έπιδρά το ίδιο σε όλες τις περιπτώσεις. Υπάρχει όμως ένας μεγάλος παρισινός όικος που κατόρθωσε, με τις καταπληκτικές κρέμες του, να άπομακρύνη κάθε κίνδυνο άφυδάτωσης και να δώση στο δέρμα φρεσκάδα και νεανικότητα. Πρόκειται για τις περίφημες κρέμες «Λίγν Όσεάν», του όικου Λανκόμ, που πωλούνται άποκλειστικά στο κατάστημά του, της οδού Βουλής 21, και έχουν καταπληκτικές θεραπευτικές ιδιότητες. Έτσι, με την «Λίγν Όσεάν», η άφυδάτωση δεν θα μπορέση πλέον να θάψη την έπιδερμίδα, που είναι άναμφισβήτητο το ωραιότερο στολίδι κάθε γυναίκας.

Πόσες φορές άλήθεια δεν παρατηρείτε πώς το δέρμα, ιδιαίτερα αυτή την εποχή, δεν έπιδέχεται όμοιόμορφα το στρώσιμό της πούδρας. Κ' έδω άρχίζουν τα δάσανα του μακιγιάζ. Γιατί ενώ κάφεσθε στην έντέλεια το πρωί, γυρίζετε το μεσημέρι σε κακά χάλια. Θαρρεί κανείς πώς μια μαγική δύναμη έχει σπάσει την έπιδερμίδα σε έκατοντάδες μικρά κομματάκια, πράγμα που γερνάει άκόμη και το πιο φρέσκο πρόσωπο. Και μη φαντασθήτε ότι αυτό είναι έλάττωμα της πούδρας. Η αίτια είναι πιο βαθεία. Προέρχεται από την άμέλεια της γυναίκας να περιποιηθή λίγο

πιο, ώστε να μειώνουμε τον κίνδυνο εις το έλάχιστον. Λίγες σταγόνες από το γαλάκτωμα «Κανό», έπάνω σε λίγο βαμβάκι ή χαρτί τουαλέτας, είναι ίκανές μέσα σε έλάχιστα δευτερόλεπτα να άφαιρέσουν κάθε μόριο σκόνης από τους πόρους της έπιδερμίδος, δίνοντάς της συγχρόνως μια γοητευτική άπαλότητα και φρεσκάδα. Έτσι θα μπορέσετε κ' έσείς να άντιμετωπίσετε έκατό τοις έκατό την έπιδραση της βλαβερής σκόνης στην υγεία και την όμορφή της έπιδερμίδος σας.

Είναι άλήθεια πώς τώρα με τις πρώτες ζέστες δεν έχουμε τόσο όρεξη για φαγητό. Ό όργανισμός μας όμως πρέπει άπαραίτητως να πάρη ώρισμένες θερμίδες, που θα του δώσουν δύναμη ν' άντιδράση άποτελεσματικά στον καύσωνα που μας έρχεται. Ιδιαίτερα μάλιστα οι εργαζόμενοι και τα παιδιά έχουν άκόμη μεγαλύτερη άνάγκη από ένα όλοκληρωμένο σε βιταμίνες γεύμα. Άν θέλετε λοιπόν να τους εύχαριστήσετε, μπορείτε να κάνετε μια εύγευστη κρέμα με Άνθος Άραβοσίτου σοκολάτας. Γιατί, που θα την σερβίρετε σε ψηλά κολωνάτα ποτήρια. Κατόπιν γανρίρετε την έπιφάνειά τους με λίγη κρέμα σαντιγύ κτυπημένη και τα δάξετε στο ψυγείο, ως ότου παγώσουν. Είναι άναμφισβήτητο ένα από τα πιο έλαφρά και όραία γλυκίσματα, που μπορεί να ίκανοποιήση και τους πιο δύσκολους «όλοφαγάδες» στίς ζεστές αυτές ημέρες.

Πολλές φορές άλήθεια δεν παρατηρείτε πώς το δέρμα, ιδιαίτερα αυτή την εποχή, δεν έπιδέχεται όμοιόμορφα το στρώσιμό της πούδρας. Κ' έδω άρχίζουν τα δάσανα του μακιγιάζ. Γιατί ενώ κάφεσθε στην έντέλεια το πρωί, γυρίζετε το μεσημέρι σε κακά χάλια. Θαρρεί κανείς πώς μια μαγική δύναμη έχει σπάσει την έπιδερμίδα σε έκατοντάδες μικρά κομματάκια, πράγμα που γερνάει άκόμη και το πιο φρέσκο πρόσωπο. Και μη φαντασθήτε ότι αυτό είναι έλάττωμα της πούδρας. Η αίτια είναι πιο βαθεία. Προέρχεται από την άμέλεια της γυναίκας να περιποιηθή λίγο

πιο, ώστε να μειώνουμε τον κίνδυνο εις το έλάχιστον. Λίγες σταγόνες από το γαλάκτωμα «Κανό», έπάνω σε λίγο βαμβάκι ή χαρτί τουαλέτας, είναι ίκανές μέσα σε έλάχιστα δευτερόλεπτα να άφαιρέσουν κάθε μόριο σκόνης από τους πόρους της έπιδερμίδος, δίνοντάς της συγχρόνως μια γοητευτική άπαλότητα και φρεσκάδα. Έτσι θα μπορέσετε κ' έσείς να άντιμετωπίσετε έκατό τοις έκατό την έπιδραση της βλαβερής σκόνης στην υγεία και την όμορφή της έπιδερμίδος σας.

Είναι άλήθεια πώς τώρα με τις πρώτες ζέστες δεν έχουμε τόσο όρεξη για φαγητό. Ό όργανισμός μας όμως πρέπει άπαραίτητως να πάρη ώρισμένες θερμίδες, που θα του δώσουν δύναμη ν' άντιδράση άποτελεσματικά στον καύσωνα που μας έρχεται. Ιδιαίτερα μάλιστα οι εργαζόμενοι και τα παιδιά έχουν άκόμη μεγαλύτερη άνάγκη από ένα όλοκληρωμένο σε βιταμίνες γεύμα. Άν θέλετε λοιπόν να τους εύχαριστήσετε, μπορείτε να κάνετε μια εύγευστη κρέμα με Άνθος Άραβοσίτου σοκολάτας. Γιατί, που θα την σερβίρετε σε ψηλά κολωνάτα ποτήρια. Κατόπιν γανρίρετε την έπιφάνειά τους με λίγη κρέμα σαντιγύ κτυπημένη και τα δάξετε στο ψυγείο, ως ότου παγώσουν. Είναι άναμφισβήτητο ένα από τα πιο έλαφρά και όραία γλυκίσματα, που μπορεί να ίκανοποιήση και τους πιο δύσκολους «όλοφαγάδες» στίς ζεστές αυτές ημέρες.

Η Άνδρική

(Άνακοίνωσης)

Σας δαυμάζουν,
σας ρωτούν!

... και φυσικά άπαντάτε:
Είναι ποπλίνα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ
Ποπλίνες **SANFORIZED** INFROISSABLE
★ Δεν μπαίνουν στο πλύσιμο
★ Δεν κόβουν τα χρώματά τους
★ Μονόφαρδες και διπλόφαρδες
Μονόχρωμες - Ριγέ - Φανταιζί - Μερσεριζέ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ-ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

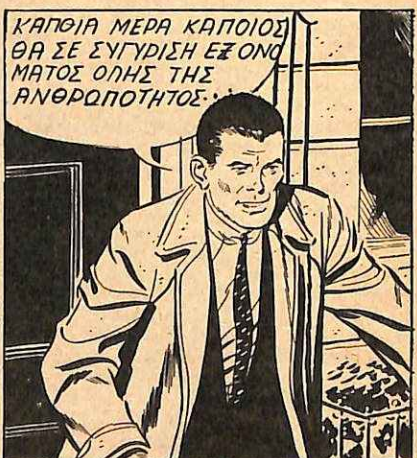
ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

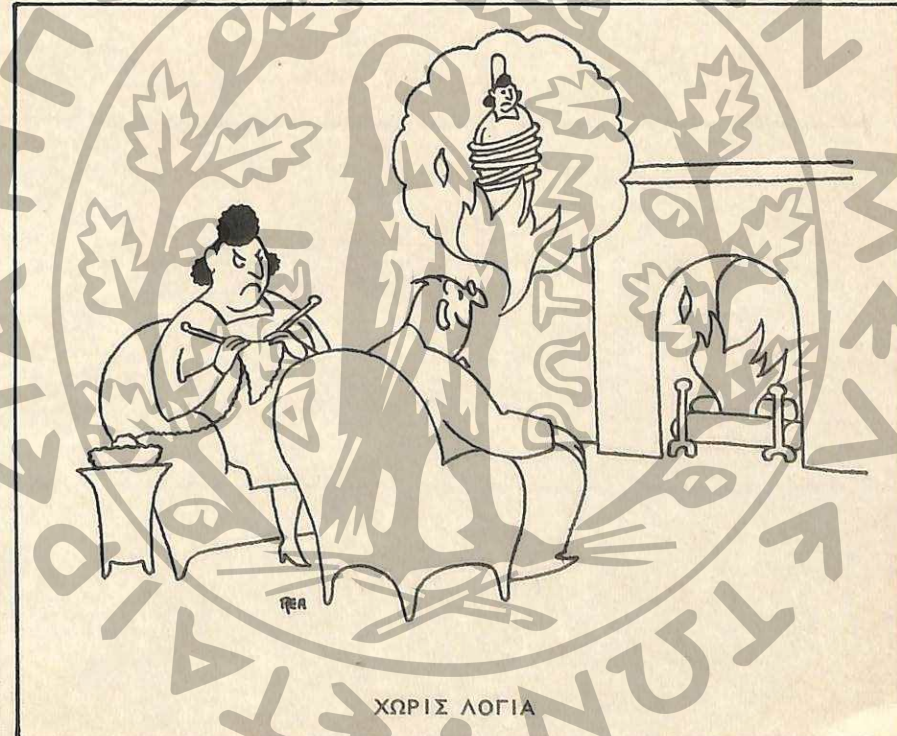
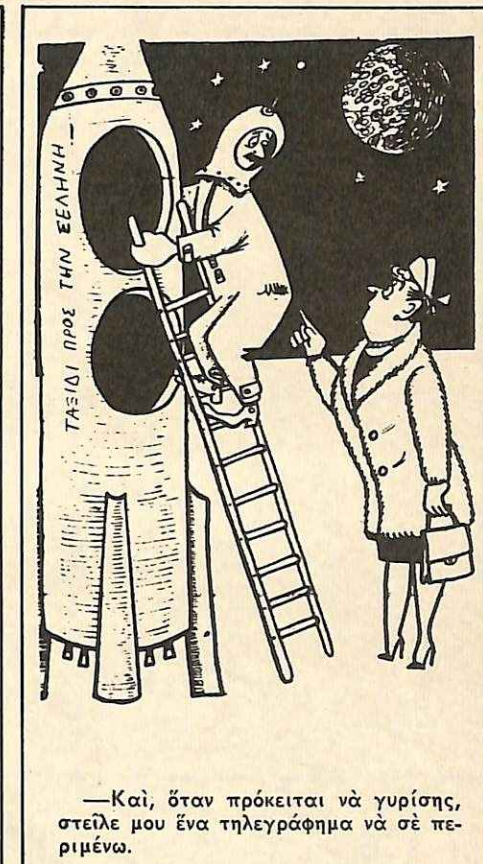
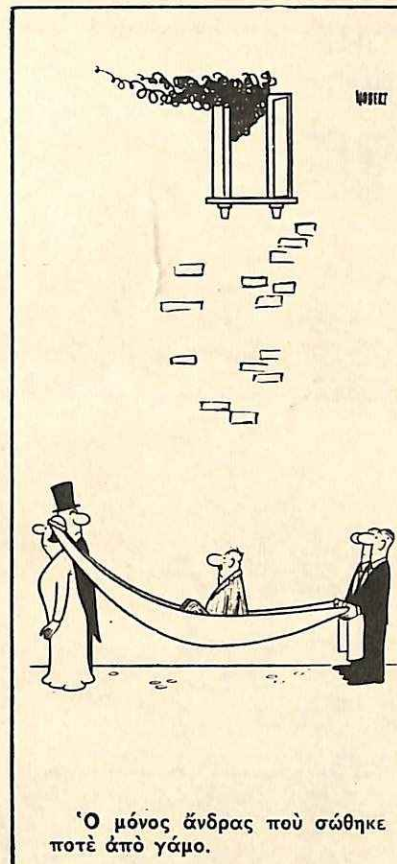
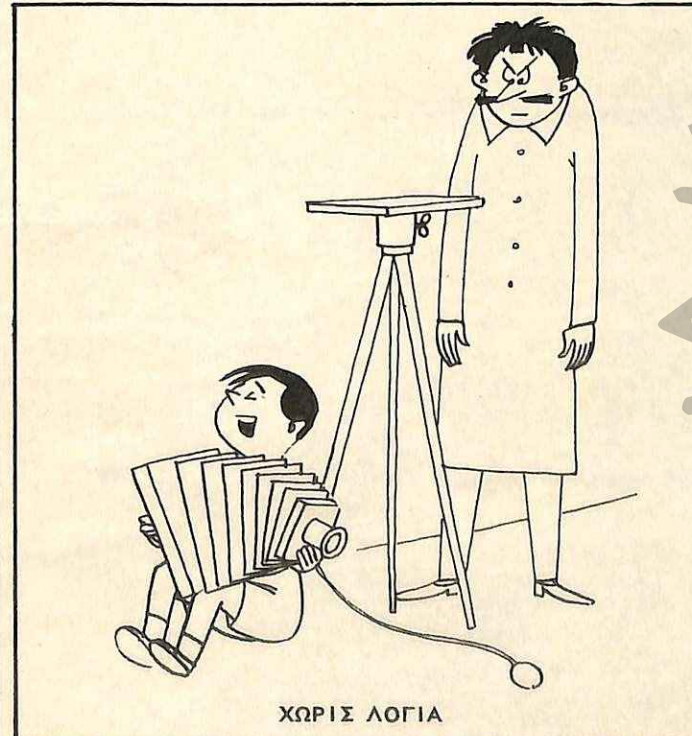
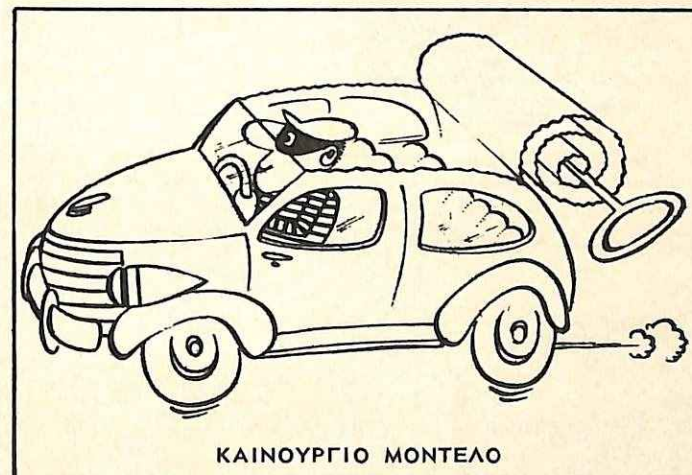
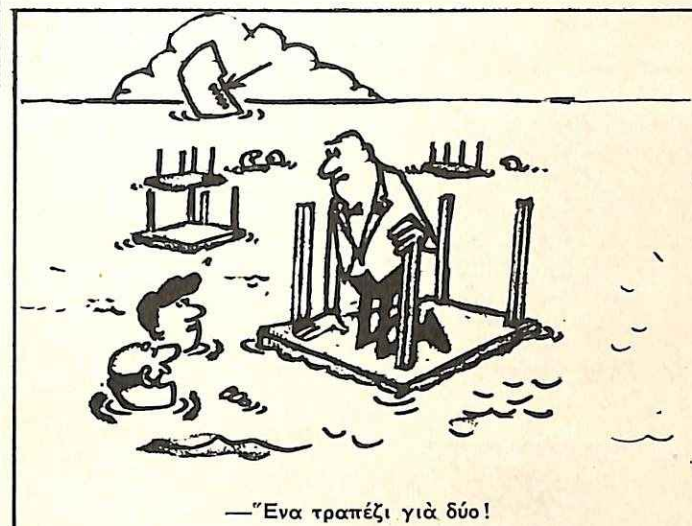

Ρip Kipμπu

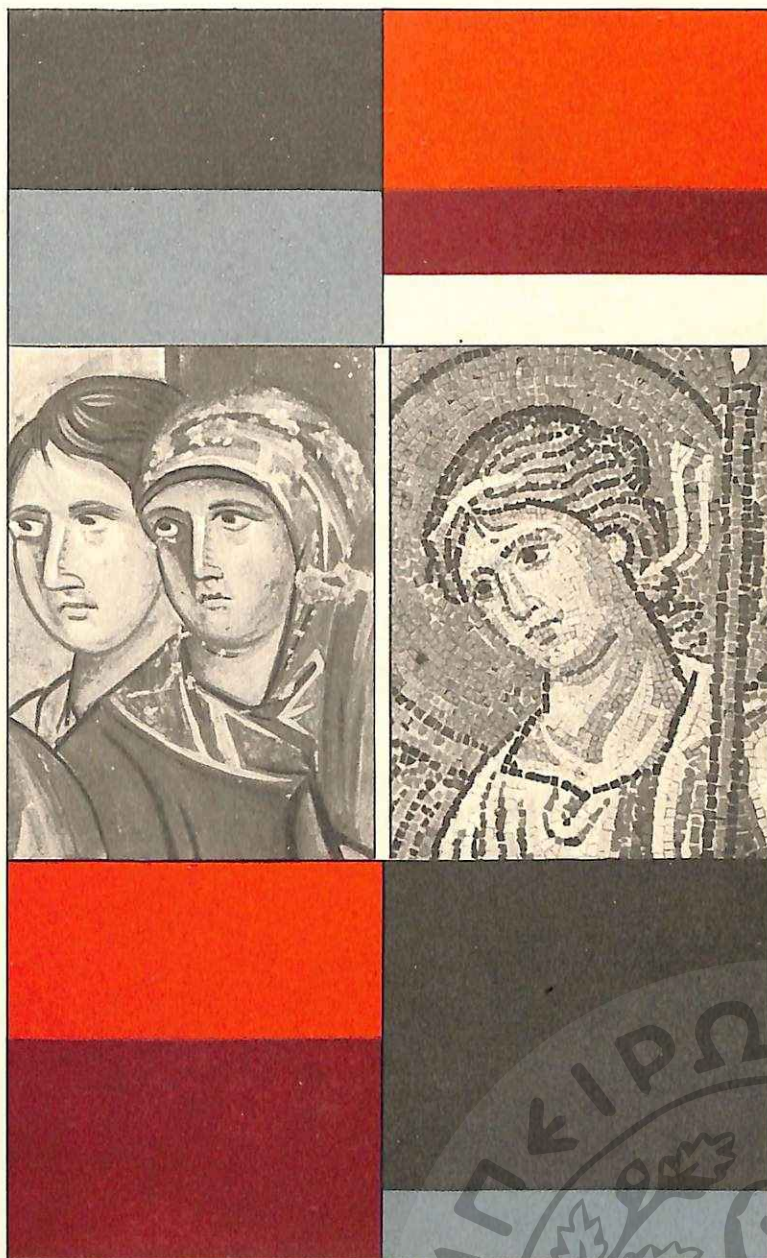
Το έπεισόδιο με την γραφική γεροντοκόρη μίς Χίλτον ήταν μάλλον μία εύχαιστη ανάπαυλα στην πολυτάραχη σταδιοδρομία του Ρip Kipμπu. Τα πράγματα εξελίχθηκαν κυρίως μόνα τους και στο τέλος χρειάστηκε να δάη λίγο το χέρι του ο δαιμόνιος ντετέκτιβ για να αποκατασταθή η τάξη και η ασφάλεια. Άλλα τώρα το ακαταμάχητο «παυληκάρι», που είναι μαζί και μέγας καρδιοκατακτητής, ρίχνεται στη δίνη μίας νέας συνταρακτικής περιπέτειας, εξ αιτίας αυτής ακριβώς της απηχίσεως που βρίσκει στο ασθενές κυρίως φύλο ή καταπληκτική δράση του

Χιούμορ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ

"Εγχρωμος πολυτελής έκδοσις του έργου του κορυφαίου ζωγράφου του 14ου αιώνου, Μανουήλ Πανσέληνου. Πιστή αναπαραγωγή OFFSET των θαυμασίων «φρέσκο» της εκκλησίας Πρωτάτου Καρυών, του 'Αγίου Όρους. Σχήμα 35 x 25 εκ. Σελίδες 60. 13 όλοσέλιδες έγχρωμες εικόνες και πλήθος σχεδίων και διακοσμητικῶν. Κείμενον του καθηγητού κ. 'Ανδρέα Ξυγγοπούλου.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

"Όλη ή αρχιτεκτονική ποικιλία των Βυζαντινῶν εκκλησιῶν από του 9ου μέχρι του 14ου αιώνου, εις μίαν πολυτελή έκδοσιν. "Εγχρωμοι εικόνες εξαιρετικής πιστότητος των πλέον ένδιαφερόντων μνημείων Τέχνης του Μεσαίωνα. Σχήμα 35 x 30 εκ. Σελίδες 76. 21 όλοσέλιδοι έγχρωμοι πίνακες, εκ των οποίων 10 διά την αρχιτεκτονικήν των εκκλησιῶν και 11 διά τὰ «φρέσκο» και μωσαϊκά.

ΑΘΗΝΑΙ